

మీరు సంపాదించేదంతా మీ ధనం కాదు !

మీరు పొదుపు చేసేదే మీ ధనం

ఆ పొదుపు ధనాన్ని పెంచి మీ జీవితం సుఖమయం చేసేందుకు

ఆంధ్రా బ్యాంక్ అనేక పథకాలు చేపట్టింది.

భవిష్యత్తును భద్రపరిచే ఆ పథకాలు అన్నివర్గాల వారికి
అందుబాటులో వున్నాయి.

- కిడ్నీ డ్యాంజ్ కో : బాలలకు పొదుపు నేర్పడ కోసం
కల్పక పుష్ప : మీ భవిష్యత్ అవసరాలకోసం
కర్షక సహాయ : రైతు సోదరుల స షేమం కోసం
గృహకల్ప : మీకంటూ ఒక ఇంటి కోసం
సంరక్ష : వృద్ధాప్యంలో రక్షణ కోసం
సంక్షేమ : ప్రమాదాలవల్ల రక్షణ కోసం
మహిళా సంక్షేమ : వనితలకు భవిష్యత్తులో భద్రత కోసం
ఆంధ్రా డ్వాంకార్డ్ : మీ అవసరాలకు తోడ్పడే కార్డ్
ట్రావెలర్స్ చెక్స్ : పొండ్లు, దాలర్లలో మీ సొమ్ముకు
భద్రత, సౌకర్యం కల్పించే చెక్స్

ఇంకా ఎన్నెన్నో పథకాలు.....

ప్రజావసరాలకై పాటుపడేదే - ఆంధ్రా బ్యాంక్

ఉగాది శుభాకాంక్షలతో

ఆంధ్రా బ్యాంక్

(భారత ప్రభుత్వ సంస్థ)

కేంద్ర కార్యాలయం : సుల్తాన్ బజార్

హైదరాబాద్-500 001

మీరు భాగ్యవంతులు కావడానికి ఆంధ్రుల అదృష్ట దేవత
దేవి భాగ్యలక్ష్మి ఆశీస్సులను పొందండి.

భాగ్యలక్ష్మి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ లాటరీ

టికెట్ ఖరీదు

రూ. 1/-

ఉగాది బంపర్ డ్రా

8-4-1982

మొత్తం బహుమతుల విలువ

22,00,000

బంపర్ బహుమతి

రూ. 12 లక్షలు

ఇతర బహుమతులు

5 మొదటి బహుమతులు	రూ. 1,00,000/-	ఒక్కొక్కటి
5 రెండవ బహుమతులు	రూ. 10,000/-	"
10 మూడవ బహుమతులు	రూ. 5,000/-	"
50 నాల్గవ బహుమతులు	రూ. 1,000/-	"
1,000 ఐదవ బహుమతులు	రూ. 50/-	"
5,000 ఆరవ బహుమతులు	రూ. 10/-	"
50,000 ఏడవ బహుమతులు	రూ. 5/-	"

మొత్తం బహుమతులు 56,071

ఎం. వి. ఎస్. ప్రసాదరావు, ఐ. వి. ఎస్.,

కమిషనర్, రాష్ట్ర లాటరీలు మరియు స్మాల్ సేవింగ్స్

ఎ. సి. గార్డ్, హైదరాబాద్-500 004

భాగ్యలక్ష్మి కనకవర్షం కురిపిస్తుంది. అది మీ ఇంట్లోనూ కావచ్చు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర లాటరీలు

సంస్థాపకులు

శ్రీ॥ శే॥ వి. వి. రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

శ్రీమతి వి. లీతావతి

రాఘవయ్య

సంపుట 20

ఏప్రిల్ 1984

సంచిక 3

ఇటీవరను...

మానవత్వం ఓడిపోలేదు	11	వింధ్యవాసిని
గబ్బు టు ది పవర్ ఆఫ్ డబ్బు (సీరియల్)	33	యండిమూరి వీరేంద్రనాథ్
రేఖాచిత్రం	49	జె. వి. సుబ్బలక్ష్మి
తలపుల తలుపులు	60	పెమ్మరాజు సంధ్యారాణి
అక్షింతలు	65	శ్రీరమణ
పొయ్యిలో పిల్లి	70	తనకెళ్ళ భరణి
సుబ్బారావు-కుక్కప్పిల్ల (వి.సి)	81	బలిజేపల్లి
కామేశ్వరరావు మేష్టారు	86	మానేవల్లి నత్యనారాయణ
నవ్వొస్తే (నే) నవ్వండి (నెన్)	95	వినయ్
అపరాజిత	97	జి. ఆర్. శాస్త్రి
సౌభాగ్యలత (సీరియల్)	108	కొనల్యాదేవీ రామశాస్త్రి

ఈ నెల నవలానుబంధం

బ ల ఓ

రచన

సదానంద్ శారద

జ్యోతి. పి. టి. నెం 1824, హైదరాబాద్-20

ముందు : జ్యోతికి జ్యోతి ... వెనుక : శ్రీరామకృష్ణ

రెక్సోనా మీ చర్మాన్ని సంరక్షిస్తుంది...

మృదువుగా మెరిసేలా ఉంచుతుంది

రెక్సోనాలో ఉంది సహజసిద్ధమైన
నాలుగు నూనెల సమ్మేళనం—
హాఫ్ (దేవదారు జాతి), వరశం, రెక్సోనాల్ స్నాకం
రెక్సోనాల్—అది మీ చర్మాన్ని మృదువుగా
మెరిసేలా ఉంచుతుంది,
మరియు ఇష్టపడే
మృదువుగా చర్మంపై మీ
విరిచి గులాబింపజేసి
రెక్సోనా మీ చర్మ
మందలి కోసం
మృదువుగా పోషకం.

రెక్సోనా మీ చర్మ సౌందర్యం కోసం

హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్ వారి రిజర్వ్ ఉత్పత్తి

హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్

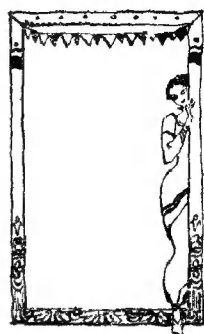
అల్లిపూట

కారెవరూ

పాలన కనర్హం !

కాదేదీ

ఛార్జెన్ కదనం!!

నర్సరా, నదా మనం ప్రతి ఇంటి పరిపాలించబడుతూ
వుంటాము. పాలన, పాలించబడటం, ఓటు, గాంధీజీ లాటి కొన్ని
పదాలు వింటూవుంటాం-అవన్నీ వున్నట్టు ప్రమకూడా వుంటుం
దొక్కసారి - అంచేత రాజకీయ పరిపాలనా యంత్రాంగం,
నిర్వహణ ఇత్యాది చిత్రమైన విషయాల్లో మరోమలుపు కొచ్చాం-
కొత్త సంవత్సరం కొత్త మలుపు ఎలా వుంటుందో చూడాలి
మనం !

మనిషి వేగంగా చేరడానికి ప్రతి గమ్యం దగ్గర రైల్వే కట్టి
(లేటుగా) వుంటూనే వుంటుంది. అందరూ నిష్కేరణంగా
గమ్యాలు చేరిపోయి, చాలా చాలా పనులున్నవారికి కాళ్ళకి అడ్డు
రాకండా ఓ ఏర్పాటుయింది-రైలు చార్జీలు పెరిగాయి-సామాన్యుడి
కాళ్ళు విరగొట్టినట్టే మరి! మౌఖ్య మానం అయ్యేలా ధరలు....

పోతే నూతన శీర్షిక ఆరంభమైంది.

మరో నరికొత్త శీర్షిక రాబోతోంది.

డా. వసువసుధాధ్వని.

సాంస్కృతిక విశేషాలు

ఈమధ్య మద్రాస్‌లో....శ్రీ ఎల్. వి. రామయ్య పట్టిపూర్తి నందరబ్బంలో
శ్రీ ఎల్ వి రామయ్య, జిన్టీస్ శ్రీ చల్లాకొండయ్య, జిన్టీస్ శ్రీరామ ప్రసాద రావు

ఇప్పుడు...
అందానికి ఒక కేలమైన్

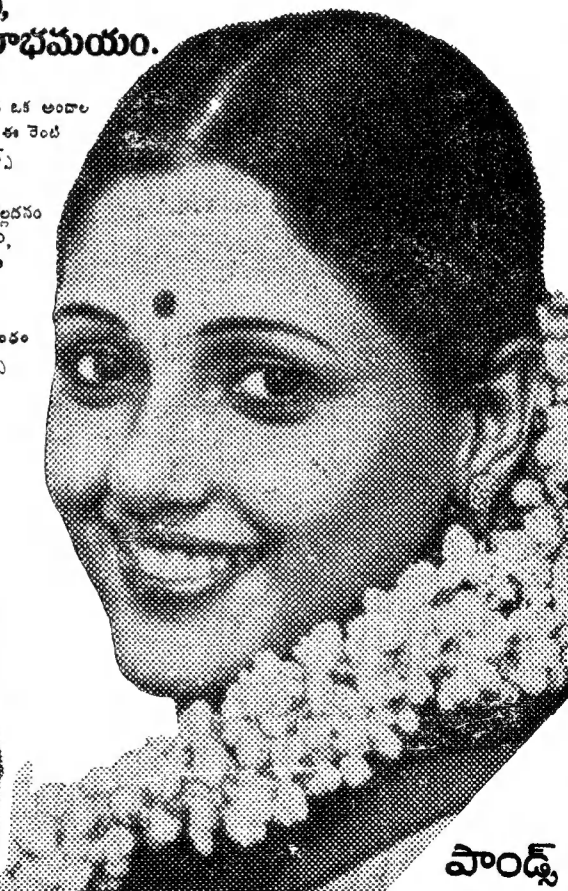
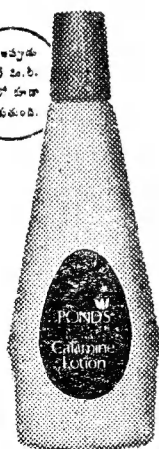
పాండ్స్ కేలమైన్ లోషన్

పూసిన అందం,
సంరక్షించే గుణం,
తాజా మురివెం,
మీ చర్మానికిది లాభమయం.

చర్మానికి అరోగ్యంతోబాటు అది ఒక అందాల
గది కావాలని కోరుకోరామరి : ఈ కేలమైన్
కోసమూ యిదిగో కొత్త పాండ్స్
కేలమైన్ లోషన్ :

మచ్చలేని, నిర్మలమైన చోర్ల, చల్లదనం
యిక మీ పంట్లపై నగారితోని,
సంతోషం విరిసే, మాలిని ఆ
కాకాదనం. మేకప్ మేనుకునే
ముందైనా, లేదా దానంతట
అదిగానే వాడాలనికీ పీయ. మగంధం
విరజిమ్మే, అందాన్నిరే పాండ్స్
కేలమైన్ లోషన్.

అన్నింటి
98 మి.లీ.
ప్యాకేజీలో కూడా
వాడుకుంటుంది.

పాండ్స్

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ-కథల పోజీలో

సాధారణ ప్రచురణకు అంగీకరించిన కథలు

ఒకే రక్తిం	... ఎమ్. వి. వి. నత్యనారాయణ
బొమ్మలు	.. సి. సుబ్రహ్మణ్య
భూతం	... ద్విభాష్యం రాజేశ్వరరావు
నరబలి	... వీరవల్లె పీణావాణి
ఆవ్యక్తం	.. గంగుల నరసింహారెడ్డి
స్త్రీ	.... ఎన్. సంజీవ్
కొత్త మలుపు	.... పి. వి. ఆర్. శివకుమార్
ఆత్మహత్య	... ముంగండ రామచంద్రరావు
రంగు వెన్నెల	. బి. చంద్ర
తల్లి గోదారి	.... పాలకోడేటి నత్యనారాయణరావు
తెలిసిన శత్రువు	.. ఐ. కుసుమకుమారి
ప్రేమలేఖ	.. ఎలిశెబ్బి శంకరావు
ఇదీ కథ	.... మాజేటి సుదర్శనరావు
బంధితులు	... వై. యస్. మురళీధర్
తృప్తి	.... దీపశిఖ
ఈ షణం సీదెచేసుకో	... ఆదిమధ్యం రమణమ్మ

జీవం ఉటిపడేలాగ మురియండి

అపూర్వమైనది లిరిల్. ఎప్పుడీ శరంగరేఖలు.
 విన్నుకాయల్లోని తాజాదనపు ఉత్సాహంతో.
 తురులైత. పుంకరించజేసే లిరిల్ మిమ్మల్ని
 కవచాదిగా రూపొందిస్తుంది.

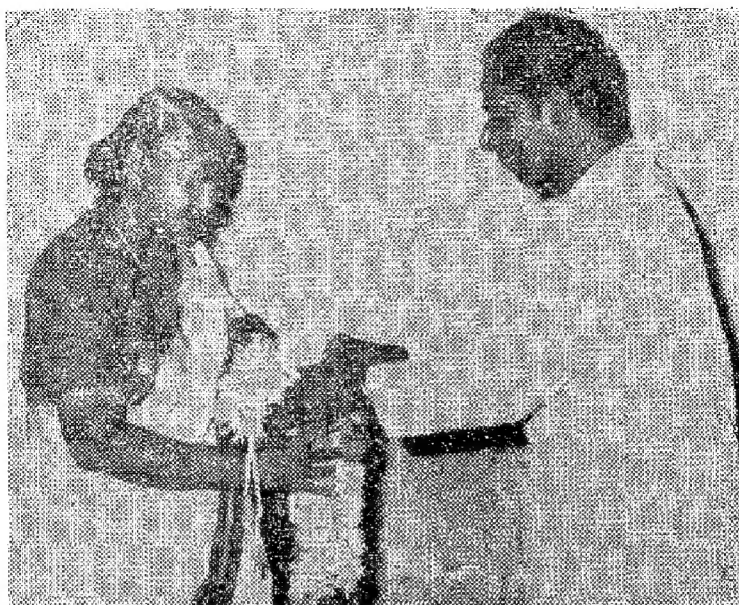
లిరిల్

జాతీయమైనది

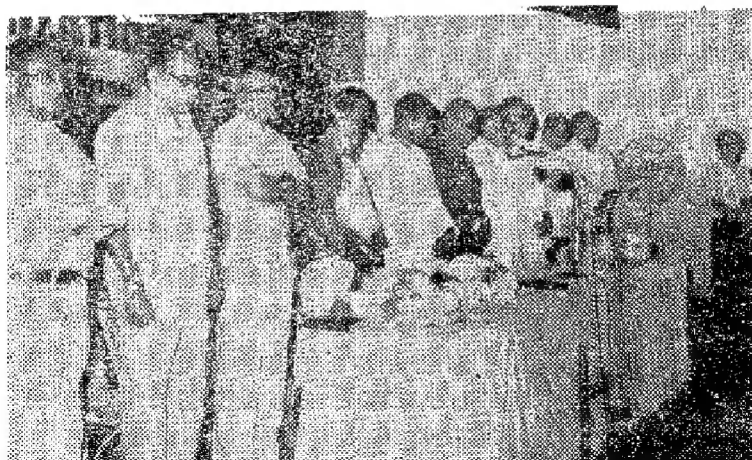
అన్నింటికంటే ముందే

అన్నింటికంటే ముందే

అన్నింటికంటే ముందే

శ్రీమతి లీలావతిగారిని సత్కరిస్తున్న శ్రీ ఎల్ వి రామయ్య

సంపాదకుల సత్కార దృశ్యం .

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ-కథల పోటీలో
ద్వితీయ బహుమతి పొందిన కథ

లోనవత్సం గ్రహిణి!

ఉదయం అయిదు గంటల సమయం.

చలికి ముడచుకుని, రగ్గ మునుగు పెట్టుకుని వడుకుని ఉన్న అర్జున రావు పక్కమంచం మీద చేయివేసి చూశాడు. ఖాళీగా ఉండకద. “అప్పుడే లేచిపోయిందేమో ఈశ్వరి. బాబోయ్ ఈచలిలో ఇంత ప్రొద్దున్నే లేచి ఏం చేస్తున్నట్టు” అనుకున్నాడు.

“ఇదుగో ఏమోయ్ ఓ సారిలా రా” అని మునుగు తియ్యకుండానే కేక వేశాడ..

“తెలారి ఏమిటా గావుకేకలు! మీ పాటికి మీరు వడుకోకుండా....” అంటూ వచ్చిన ఈశ్వరి.

“ఏమిటే నావి గావుకేకలా? అవున్నే నీకలా అర్థంకాదు” అంటూ వినురుగా ఆమె చేయిపట్టి మంచం మీదికి లాగేడు.

“చాలాలు వదలండి. తలకి ఆముదం అంటుకున్నాను-నీకు కాగిపోతున్నాయి. అవతల స్నానం చెయ్యాలి”

“ఇంత ప్రొద్దుటే స్నానమేమి బోయ్”

“శనివారం కదండీ. వెంకటేశ్వర స్వామి పూజ చేసుకోవద్దూ. మీకంటే ఏ పూజలు అవసరం లేదు, నేనూ మానేస్తే ఎలాగు? అయినా బొత్తిగా పూజలూ, జవం, ధ్యానం అంటే పట్టవేమిటండీ మీకు”

“మహాతల్లి నమస్కారం. వెళ్లి స్నానం, పూజ, జవం, ధ్యానం అన్నీ చేసుకో. నన్నిలా వదిలేసి పుణ్యం కట్టుకో. మరో గంటయినా హాయిగా నిద్రపోతాను”

మళ్ళీ మునుగు పెట్టాడు అర్జునరావు.

ఇవాళ శనివారం, వెంకటేశ్వర స్వామి పూజ. శుక్రవారం లక్ష్మి పూజ. గురువారం సాయిబాబా పూజ. మంగళవారం గోరీపూజ, సోమవారం శివపూజ- ఇదీ తాత. ప్రతీరోజూ ఏదో ఒక ప్రత్యేకత ఉండనే ఉంటుంది.

- వింధ్యవాసిని -

ఈశ్వరి తెల్లారే నిద్రలేచి పని చేసు
కున్నరోజే నయం. పొరపాటున ఆమె
అలస్యంగా లేచిన రోజు అర్జునరావు

దుంప తెంచుతుంది. నమయానికి ఏ
పనులూ కావు. అఫీస్ కు టయిం ఆయి
పోతూ ఉన్నా భోజనం తయారు అవదు.
అతడెంత కోపంగా కేక వేసినా, చిం
దులు తొక్కినా ప్రయోజనం మాత్రం
అంతగా ఉండదు.

అయితే ఈశ్వరిలో ఒక సుగుణం
ఉన్నది. ఏదయినా ఒకటి గట్టిగా నిర్ణ
యించుకుంటే, దానికి కట్టుబడి ఉం
టుంది. అదివారం తప్ప మిగిలిన రోజు
లన్నీ ఆమె ఇష్టం. అదివారం మాత్రం
బ్రేక్ చెప్పిన రీతిగా నడచుకోవాలి.
దేనికి అడ్డు చెప్పకూడదు. ఇది ఎన్నేళ్ళ
క్రితమో ఇద్దరూ కలిసి తీసుకున్న
ఒప్పందం. అందుకే ఆదివారాలు
మాత్రం, అర్జునరావు తెల్లవారి ఎంత
సేపు నిద్రపోయినా కోపగించదు. ఆమెని
లేవనియ్యకుండా, తన వక్రనే ఉండమని
బలవంతం చేసినా, విసుక్కోదు. అతని
కెంతో మోజయిన బెడ్ కాఫీ ఇచ్చేస్తుంది.
తనే తలంటి స్నానం చేయిస్తుంది.
అయిదు నిమిషాల్లో దేవుడి పూజ
ముగించి వేస్తుంది. అతనుకోరిన వంట
కాలు వండి వడ్డిస్తుంది. అతను వెసిన
ప్రోగ్రాం ప్రకారం ఎటు వెళదామన్నా,
అతనికి నచ్చేవిధంగా తయారయి వెం
బయలు దేరుతుంది. రాత్రి ఎంతసేపు
అతను నిద్రపోకుండా, కబుర్లు చెప్పినా
ఎంటూ కూర్చుంటుంది.

“ఒక్కో వారం ఒక్కో దేవుడికిలాగే
అదివారం పట్టేదేవుడికి కేటాయించుకు
న్నావా? నీవు పూజించే దేవుడికన్నా నేను
సులభంగా వరాలిచ్చేస్తాలే” అని ఎగ
తాచేస్తూ ఉంటాడు అర్జునరావు.

అతను నాన్సికుడుకాదు. కానీ ఈశ్వరి
వర్ధల చాదస్తమూ విసుగు వుట్టి, అలా

మాట్లాడ తూ ఉంటాడు అంతే!

అర్జునరావుకి ప్రతీరోజూ దేవుడిదగ్గర దీపం వెలిగించటం, పూజ చేసుకోవటం, ఉపవాస దీక్షలు వట్టటం వంటి నియమాలూ, ఆచారాలూ అలవాటులేవు.

మనసును నిర్మలంగా ఉంచుకోవటం, తన మనసుకు సంతుష్టిని, సంతోషాన్ని కలిగించే విధంగా ప్రవర్తించటం, ఒకరినీ నొప్పించకుండా నడచుకోవటం, ఇవే అతనుండుకున్న నియమాలు. వీలయినంత వరకూ ఇతరుల్లో మంచిని చూడటం, శక్తిమేరకు సహాయపడటం ఇవే అతని ఆచారాలు. ఇందునే మామూలుగా, భార్య భర్తల్లిద్దరూ మర్దణ పడుతుంటారు.

○ ○ ○

ఏవిధమయిన సమస్యయి, కష్టాలు లేకుండా జీవితం సాఫీగా సాగిపోతున్నా, పిల్లలు లేరనే లోటుతో లోలోపల బాధ పడుతుంటారు ఈశ్వరి అర్జునరావులు.

సంతానంకోసం, ఈశ్వరి చేయని పూజలు, ప్రతానలేవు. ఎవరేది చేయమని చెప్పినా ఆచరిస్తుంటుంది. ఇద్దరి ఆరోగ్యాలనీ ఎందరో వైద్యులు పరీక్ష చేయడమూ అయింది. ఎవరు చూసినా, ఇద్దరో ఏలోపమూ లేదని చెప్పేవారే. కాని ఏం లాభం? ఇన్నేళ్ళయినా వాళ్ళ కోరిక మాత్రం తీరలేదు. ఈశ్వరి మాత్రం ఎప్పటికో ఏదేవుడయినా కరుణించక పోతాడా అని ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది.

కొన్ని రోజులుగా అర్జునరావు మనసులో ఒక కోరిక ఉంది. పిల్లలు వుడతారో లేదో అని ఇలా ఏళ్ళతరబడి

కాచుకోవటం అతని కి విసుగూ ఉంది, అసలు పుట్టకపోతే పోయారు. ఎవరి నయినా తెచ్చి పెంచుకుంటే బావుంటుంది అనిపిస్తుంది అతనికి.

అతనాకోరిక ఈశ్వరి ముందర వెలిబుచ్చినప్పుడు మర్దణ తప్పలేదు.

“అయినా మనలేమంత వయస్సు మనలి వాళ్ళమయి పోయామని ఇలా ఆలోచిస్తున్నారు? నేను గొడాలిననీ, మనకు పిల్లలు పుట్టరనీ అనిపిస్తుందా మీకు” అని కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అయింది ఆమెకి.

అలిగి ఒక రోజంతా భోజనం మానేసింది. తన ఉద్దేశ్యం అధికాదని ఆమెకు నచ్చజెప్పి, బుజ్జగించేసరికి, తల్లక్రిందులు తపస్సు చేసినట్లయింది అర్జునరావుకి.

అర్జునరావు అయితే ఆదెబ్బతో మళ్ళీ ఆ విషయాన్ని ప్రస్తావించే సాహసం చేయలేదుకానీ, ఈశ్వరి ఆలోచిస్తోనేఉంది చాలా రోజుల వరకు.

“ఆయన పయికి చెప్పకోరుగానీ ఇంట్లో వసీదిర్గ తీరగాడాలని ఎంత ఇష్టంగా ఉందో....అందుకే అలా అడిగేరు....ఆ ఇష్టంతో....నన్ను నిజంగానే గొడాలు అనుకుని మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుందాం అనుకుంటారేమో ఇంకా కొన్నాళ్ళు ఇలాగే సాగితే .... అయినా ఆయన కోరికలో తప్పేముంది? దేవుడి దయవల్ల తమకు భుక్తికి లోటులేదు. ఒకరిని పెంచుకున్నార, తమకు సంతానం కలిగినా లక్షణంగా భరించగల స్తోమతు ఉంది....ఈ మగాళ్ళని ఎవరు నమ్మేరు!....ఎవ్వడెలా మనసులు మార్చుకుంటారో....” ఇలా సాగేయి

రచయిత పరిచయం

వయసు 28 సం.లు. పది సం.లుగా 'వింధ్యవాసినీ' అన్న కలం పేరుతో రచనలు చేస్తున్నాను.

ఒకటవ తరగతినుండి, ఎం.ఎస్సీదాకా విద్యాభ్యాసం అంతా స్వస్థలం అనంత పూర్ లోనే సాగింది. శ్రీవారి ఉద్యోగ రీత్యా బెంగళూర్ లో స్థిరపడ్డాము. గత సంవత్సరం భారతీయ విద్యాభవన్ వారి 'డిప్లొమా ఇన్ జర్నలిజమ్' అందు

కోవటం జరిగింది. సంతానం-ఒక నాలుగు సం. వయసు అమ్మాయి. ఉద్యోగం-ఒక తెలికల్ ఇంజనీరింగ్ కన్సల్టెన్సీ ఆఫీస్ లో డాక్యుమెంటేషన్ ఆఫీసర్ గా.

నవలలు వ్రాయటంకన్నా, కథారచనలోనే అభిలాష ఎక్కువ. దాదాపు యాభయి కథల, రెండు నవలలు. కొన్ని వైజ్ఞానిక వ్యాసాలు, వివిధ వార. మాసపత్రిల్లో వచ్చాయి. సవితాశ్రీతి. 1981 దసరా-దిపావళి కథల పోటీలో నా కథ రెండో బహుమతి అందుకున్నది.

హాస్యం, వివేదం మేళవించిన కథలు వ్రాయటం, చదవటం రెండూ చాలా ఇష్టం వ్రాసిన ప్రశ్ని కథలో 'వాస్తవికత' ప్రతిబింబించేందుకు ప్రయత్నిస్తాను. ఎన్ని రచనలు చేసిందీ లెక్కపెట్టుకోవటం కన్నా, ఏం వ్రాశాను, ఎలా వ్రాశాను అని పరిశీలన చేసుకోవటంలో ఆసక్తి ఎక్కువ.

దొరికిన ప్రశ్ని తెలుగు లేదా ఇంగ్లీషు పుస్తకాన్ని చదివెయ్యటం హాబీ.

ఇంతకన్నా నన్నుగురించి చెప్పుకోవలసిందేమీ లేదు.

-డి. విజయలక్ష్మి

రశ్వరి లలోచనలు.

అప్పటి కప్పుడు నిర్ణయించుకుని, ఆలస్యం చేయకుండా ఆవేశే అతనికి, తన అంగీకారాన్ని తెలిపాలని అనుకుంది.

అంతటితో ఇద్దరూ ఒక మామిడికి వచ్చి, ఆ ప్రహసనం అక్కడికి ముగిస్తే, వాళ్ళిద్దరూ రశ్వరి అర్జునరావులు ఎందుకవుతారు?

"మరి....మీరావేశ చెప్పింది బాగానే ఉంటుందేమో అనిపిస్తుందంటే నా

కూడా"

"ఏరోజోయ్....ఏం చెప్పాను?"

అతనికి తెలుసు, ఆమె వీధిపయం మాట్లాడతున్నదీ. కానీ తను అడిగిన వెంటనే, మండిపడి, గొడవచేసి, ఇన్నాళ్ళ యాక అంగీకరించ బోతున్నదనీ. తనా విషయం పూర్తిగా మరిచి పోయిన వాడిలా అయోమయంగా అన్నాడు.

అతను సాయంత్రం ఆఫీసునుండి వచ్చి కాఫీ టిఫిను ముగించి, తీరుబాటుగా

న్యూస్ పేపర్ వుచ్చుకుని కూర్చున్న సమయంలో మొదలయింది సభాషణ.

“అదికాదండీ .... మీరారోజు చెప్పలేదూ మనం ఒక పాపాయిని తెచ్చి పెంచుకుందామని .... అదే బాగుంటుందేమోనని....”

“ఏం మనకవ్వడే వయస్య పోయిందా, ఇక పిల్లలు పుట్టరని పిస్తోందా?” అతను మామూలుగానే అంటున్నా తన మాటలు తనకే ఒప్పు జెప్పతున్నాడని ఈశ్వరికి తెలుసు. అయినా ఉక్రోషాన్ని తమాయించుకుని, “ఎందుకండీ అంతకోపం, మీ మాట కాదనన్నాననేనా....మనకు పుట్టరనికాదు. ఇప్పటికీ ఒక పాపాయిని తెచ్చుకుందాం. ఇంట్లో పనిబిడ్డ తిరుగాడాలని నాకూ ఉందండీ”

అతని వక్కనే నేలమీద చీకటిల బడి, అతని మోకాళ్ళకి తల ఆస్తుకుని అంది ఈశ్వరి. అర్జునరావు మనసు కరిగి పోయింది. పేటిలో పేపర్ వక్కన పడేసి, భార్య తల నిమిరుతూ, “అవునుమరి ఎన్నాళ్ళని నీకునేనూ నాకు నువ్వు పాపాయిలుగా ఉంటాం? మనిద్దరికీ వేరే పాపాయి కావాలి” అన్నాడు మృదువుగా.

“మరి ఎవర్నడుగుదాం....ఒక సారి మా ఊరికి వెళ్ళివద్దామండీ....మనకోరిక అమ్మకీ, నాన్నకీ చెబితే వాళ్ళే ఏర్పాటు చేస్తారు. ఏవరయినా మన బంధువుల్లో పయత్నించమందాం....అనలు నా మనసులో ఒకటుంది....మా అక్కయ్యకి కలుగురుపిల్లలుకదా? ఒక్కర్ని మన కివ్వమంటే బావుండదా? మా అక్కయ్య

కూతురయితే మనకి బావుంటుంది కానీ... వాళ్ళే మంటారో మరి....”

ఈశ్వరి చెబుతూనే ఉంది. అర్జున రావు ఆలోచిస్తున్నాడు. అప్పటికప్పుడు భార్యకి ఏ సమాధానమూ చెప్పలేదు. అతని మనసులో ఉన్నదివేరు.

కానీ అతని మౌనాన్నే అంగీకారం అనుకున్న ఈశ్వరి అక్కడినించీ లేచి లోపలికి వెళ్ళి పోయింది.

“కూరేం వండమంటారు?” అనడి గింది మళ్ళీ ఇటువచ్చి.

“నీ ఇష్టం ఏదయినా త్వరగా ముగించెయి. నీనిమాకి వెళదాం”

“నీనిమాకా?”

“ఏం వద్దా?”

“అహ అదేంకాదు. ముందే చెబితే బావుండేదికదా అని. ఇప్పటిక హడావిడిగా తయారు కావాలి....పోనీ కూర ఏదీ చెయ్యను....వచ్చిన తర్వాత రెండు ఆమెట్ వేసుకుని, తింటే పోతుంది” అంటూనే ముఖం కడుక్కోబోయింది.

ఎంత హడావిడిగా తయారు కావలసి వచ్చినా, ఈశ్వరి నీనిమా అనగానే వద్దు అనదని అర్జునరావుకి తెలుసు. ఆమెకి నీనిమాల పిచ్చి ఎక్కువే.

○ ○ ○

నీనిమా కూడా, వీళ్ళలాగా పిల్లలు లేని దంపతులగురించే. వాళ్ళక పిల్లవాణ్ణి తెచ్చి పెంచుకున్న తర్వాత, వాళ్ళకో కుర్రాడు వుడతాడు. పిల్లలిద్దరూ పెరిగి పెద్దయ్యాక, కన్నకొడుకు వాళ్ళని ఛిక్కరించి ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోతాడు. పెంపుడు కొడుకే తల్లిదండ్రుల నుద్దరించి, నీనిమా నుఖాంతం చేస్తాడు. ఇదీ కథ.

**"కాంప్లైన్" మాత్రమే ఈ
కుటుంబానికి సరియైనది-సంపూర్ణంగా
ఆరోగ్యబద్ధమైన ఆహారం."**

**కేవలం
కాంప్లైన్ తోనే
అందరికీ అవసరమయ్యే 23 కీలక
ఆహార పదార్థాలున్నాయి.**

కేవలం కాంప్లైన్ తోనే శాస్త్రీయంగా
రూపొందించిన ప్యాకెట్లో, మన శరీరానికి
ప్రతిరోజూ అవసరమయ్యే 23 కీలక
ఆహార పదార్థాలున్నాయి....ప్రోటీన్లు,
కార్బోహైడ్రేట్లు, కొవ్వు పదార్థాలు,
మిలమిన్లు, ఐనిజి పదార్థాలు. చాక్లెట్లు ఎక్కువగా
పిపారు చేసే ఆరోగ్యబద్ధమైన పోషణ.

ఉదాహరణకు చాక్లెట్,
మిలమిన్లు-కుంకుమపువ్వు,
స్ట్రాబెర్రీ మెన్, బెర్రీస్
దొంగెనీలంబు... ఇంకా
(సాదాగా) కూడా.

కాంప్లైన్®

-సంపూర్ణంగా ఆరోగ్యబద్ధమైన ఆహారం

LINTAS-GLC-10-1811 TL

రాత్రి భోజనాలు అయిన తర్వాత మళ్ళీ ప్రస్తావించింది ఈశ్వరి, “మరి ఎప్పుడు ఊరు వెడదామంటారు” అంటూ.

వక్కపోడి నముల్తూ, మంచంమీద వెల్లెకిలా రెండు చేతులమీద తల పెట్టుకుని వదుకుని, పైన బిరుగుతున్న పేను వంక చూస్తూ “ఊరికా? ఎందుకూ?” అన్నాడు అర్జునరావు.

“ఏమిటండీ అప్పుడే మర్చిపోయారా? మనం సాయంకాలం అనుకున్న విషయం...” నమ్మలేనట్లుగా అడిగింది.

“ఉహు మరచిపోలేదు...నాకు బాగానే గుర్తుంది”

“మరి...”

“మనం ఒక పావని పెంచుకోవాలని అనుకుంటే, ఈ ఊళ్ళో ఎక్కడా పావలు దొరకరా? మీవాళ్ళతో సంప్రదించటం ఎందుకూ?”

“అదేం మాటండీ...పిల్లని తెచ్చి పెంచుకోవటం అంటే అంత సులభం అనుకున్నారా? కులం, మతం, కుటుంబ చరిత్ర ఇలాంటి మంచిచెడ్డ లేన్నో విచారణ చేయాలి ముందుగా.

అసలీ సమస్యలేవీ ఉండవనే, మా అక్కయ్య కూతుర్ని అడుగుదామండీ అన్నది. అది ఒప్పుకుంటే బావుంటుంది. అలా కానివక్షంలో వేరే ప్రయత్నాలు చేయాలి కదా?”

“ఉహు, నాకవన్నీ ఇష్టం లేదు. ఎవరకన్న బిడ్డ అయితేనేం మన ఇంటి కొచ్చాక మనబిడ్డే అవుతుంది. ఆమూత్రానికి, కులం, మతం చూడాల్సిన అవసరమేమిటి? మన కులమతాలే మన బిడ్డ

వీను...ఏమిటోయ్ సీకి పిచ్చి” చిరునవ్వుతోనే అన్నాడు అర్జునరావు.

ఒళ్లు మండిపోయింది ఈశ్వరికి.

“చీ, ఇదేం మాటలు. ఎవరు వడితే

వాళ్లకన్న బిడ్డని తెచ్చి ఏ వివరాలు తెలుసుకోకుండా మన ఇంట్లో ఎలా చేర్చుకుంటాం? ఉహు....నేను చచ్చినా ఒప్పుకోను.”

“నరేలే. నిన్న ఒప్పుకోమని బలవంతం చేస్తున్నవెవరు? నీ ఇష్టంకాకుండా ఈ ఇంట్లో నా ఇష్టం ఏనాడు సాగింది కనుక. నేను మాత్రం ఏ ఊరికీ రాను. ఎవరితో ఏమీ చెప్పను. నీ ఇష్టం. ఏమయినా చేసుకో” అనేసి, వినదుగా అటుతిరిగి వడుకుని కళ్లమూసుకున్నాడు అర్జునరావు.

ఈశ్వరి కింకా మాట్లాడాలనీ, అతన్ని సమాధానపరచాలనీ ఉంది. కానీ అతను నిద్ర కువ్రక మించేసరికి తనకూ కోపం వచ్చేసింది. తను బిగుసుకుని, రైట్ ఆర్మేసి, ఇటుతిరిగి వడుకుంది.

ఈ గొడవ అంతా ఇద్దరి మనసుల్లో మరుగునపడి మళ్ళా ఆ ఇంట్లో మామూలు పరిస్థితులు ఏర్పడేందుకు మూడురోజులు పట్టింది.

పుట్టింటికి ప్రయాణం అయింది ఈశ్వరి. అర్జునరావు ఆమెను సంతోషంగానే సాగనంపేడు కానీ, వెంట రమ్మని ఎంతగా బ్రతిమాలుకున్నా, తనమాత్రం బయలుదేరలేదు.

ఈశ్వరి వెళ్ళుటమూ అయింది, మూడు రోజులకే తిరిగి రావటమూ అయింది. ఎంతో ఉత్సాహంగా వెళ్ళిన మనిషి, ముఖం వేలాడవేసుకొని ఇంటికొచ్చింది.

ప్రత్యేక రహస్యం కనుగొనబడింది !

ఇదే సహజంగా, మృదువుగా మీ పంట చాయను పెంపొందిస్తుంది

ఫేయిర్ అండ్ లెవల్ గల ఒక ప్రత్యేకమైన
ఉద్యానం తర్వాత రోపం పనిచేస్తుంది. అది
సహజంగా, మృదువుగా, మరకతంగా,
అందేకాదు, ఫేయిర్ అండ్ లెవల్ మీ
తర్వాన్ని నియంత్రించుటకు మంచి కూడా వంకరస్తుంది.
దీనిలోని మార్కెట్ కిరణాలను వడగొట్టి
నిర్మాణం చేయండి. మీ తర్వాత ఎంతవల్ల
ఉత్పాదకులకు కాపాడుతుంది. అయినప్పటికీ
గొప్ప కిరణాలలోని అందగమంతదీ
మీది వూరి నా పొంతులుగానూ.
ఫేయిర్ అండ్ లెవల్ మీ రోపం గమక వానికే.
నాకాలో మీ కిరణం కాదును
అదేమీ మార్చేలాగ వ్యర్థంకాదు.

ఫేయిర్ అండ్ లెవల్ — నీల వర్షాన్ని ఎర్ర వరచడం కోసం సున్నితమైన పంట

సంపూర్ణంగా నీల వర్షాన్ని ఎర్ర వరచడం కోసం సున్నితమైన పంట

ఫేయిర్ అండ్ లెవల్, పేజీ 17, పేజీ 18

ఆమె చెప్పకముందే జరిగిందేమిటో ఊహించగలిగాడు అరునరావు. అయినా ఏమీ తెలియనట్లే “ఏళ్ళేపాలేమిటి?” అని అడిగి చెప్పించుకున్నాడు.

“మా అమ్మతో విషయం చెబితే, సువ్వే వెళ్ళి అక్కనీ బావనీ అడుగు అన్నదండీ. వెంటనే బయలుదేరాను అక్క ఇంటికి.

అంత ఆశగా నేను వెళ్ళి నీ పిల్లలో ఒక్కర్నియ్యవే, నేను వెంచుకుంటానని అడిగితే, తోడబుట్టిన చెల్లెలు అన్న అభిమానం అయినా లేకుండా ఎన్నిమాటలు అన్నదో.

మా, అవన్నీ నా నోటితో చెప్పలేను. నాకు అహంకారమట...నా మొగుడు పెద్ద ఉద్యోగంలో ఉన్నాడని.. ఆచెప్పడూ అంతేనండీ..మాబావ వ్యాపారంలో వేలకువేలు సంపాదించి తెస్తున్నానంతప్పి లేదు. ఆయన ఎక్కువగా చదువుకోలేదని, హోదాగల ఉద్యోగం చేయటంలేదని చిన్నతనంతో కుళ్ళుతూ ఉంటుంది” అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుంది ఈశ్వరి.

“పోనెద్దా. ఆవిడేదో అన్నదని అంతగా బాధపడిపోవాలా? నిన్ను చూసినవాళ్ళెవరూ నీకు అహంకారమని అనుకోరులే.”

“నలుగురు పిల్లల్ని పెంచుకోలేనంత గతిలేనివాళ్ళం కాదు లేవే అన్నదండీ. మరో నలుగురు పుట్టినా, మహారాజులా పెంచి పెద్దచేయగలరట. అనలు దీన్ని అడగటానికి ఎందుకొచ్చేనా అనిపించిందండీ.

పిల్లలను కననివాళ్ళకి వెంటటం

ఏం తెలుస్తుంది? అలాంటివాళ్ళకి కడుపు తీపి తెలసిన తల్లిదండ్రులెవరూ పిల్లల్ని పెంచకాని కిష్టరు అసకూడా అనేసింది.

ఇంక ఊరుకోలేక పోయాను. నోటి కొచ్చినట్టు నేనూ నాలుగు దులిపేను. బావగారు వచ్చేదాకా ఉండటం కూడా దండుగ అనిపించి, వెంటనే బయట పడ్డాను, అక్కడినింటి”

ఇన్నీ విని అరునరావు అనలేమీ అనకపోయినా బావుండేది. కడుపులో దాచుకున్న మాటలన్నీ బయటికి వచ్చే శాక ఈశ్వరి మనసు శాంతించిఉండేది.

“నాకు తెలుస్తోయ్ ఇలా అవుతుందని. అందుకే నేను రానన్నది”

“అవునండీ. మీ తెలవితేలు అందరికీ ఎక్కడించివస్తాయి. అన్నీ తెలుసుకోగలరు మీరు. నేనే బుద్ధిలేనిదాన్ని. సిగ్గు లేకుండా వెళ్ళి, మాటలు పడి వచ్చాను” అని ఎగిరివడతూ, భర్త ఎదురుగా ఉండకుండా లోపలికి వెళ్ళి పోయింది ఈశ్వరి.

o o o

తనతో మాటమాత్రం అనకుండా భర్త ఇంతవని చేస్తాడని ఈశ్వరి కలలో కూడా ఊహించి ఉండలేదు.

అరునరావు ఊళ్ళో లేడు. అక్కినుపని మీద ఊరువెళ్ళాడ. రాత్రి పదిన్నరకి తలుపుకొట్టిన చప్పుడుకి నిద్రమెలకువ వచ్చింది ఈశ్వరికి.

లేచివెళ్ళి తలుపు తీసింది. అతని భుజంమీద నాలుగేళ్ళ పసిబిడ్డ నిద్ర పోతూ ఉంది. మరో చేతిలో నూట్ కేస్ ఉంది.

చూస్తున్నది కలో నిజమో అర్థం

మిత్రవాక్యం

ఈ దేశ జీవితం శిథిలాలయంలో గట్టి
లంలా గాక
అస్తమయం కరుగని సూర్యుడిలా వెలి
గాలనీ
ఈ వ్యవస్థ పగబట్టిన పాములా గాక
పచ్చని చెట్టులా నీడనివ్వాలనీ
ఈ పుచ్చిపొయిన ప్రభుత్వాలు ఎడు
టాకుల్లా రాలి
ప్రజా ప్రభుత్వాలు నందనాల్లా మొల
వాలనీ
విప్రుత్తుల ఈ టిలువలబోను ముక్కలై
పుచ్చపువ్వులా బతుకులో
చెన్నెల కాయాలనీ
కోరుకునే వాళ్లు
తమ దేశంలో తామే పూయి వాళ్లుగా
తిరుగుతున్నారు
కాంతా కనక మదిర సుఖాలకు లొంగని
ధీరులు
పదివీ లాలన వివకోరల నెదిరించేవీరులు
కృత్రిమ పరలోకాన్ని కాదని
ఈ బాహ్యలోకాన్నే వాన యోగ్యం
చేద్దామనుకునే
కృత నిశ్చయులు

మాటుచేసి పట్టుకోబడుతున్నారు
హంసకులుగా ఆభివర్ణింపబడి
అరదండాతో అలంకరింప బడు
తున్నారు
ఆశయాలు అజ్ఞాత వాసంలో
విప్లవ కార్యకలాపాలు వదంతులుగా
ప్రతిఘటనా నినాదాలు గోడ మీద
రాతలుగా
సమ సమాజ సిద్ధాంత విశ్వాసం రహస్య
చర్యగా
కరపత్రాలు గాలిలో కలిసిపోయే ఆలోచ
నలుగా
కవిత్వాలు మూగివాడి సంభాషణగా
మార్పుబడుతున్న మాంత్రిక ప్రదేశం
బయ్యెనెట్లలో వెక్కిరింపబడే హరి / రి
జనం
ఇనవ బూట్ల పహారాలో విశ్వవిద్య
లయం

ఇంకా ఎంతకాలం
నేస్తుడా
అజ్ఞాత వాసం శ్రమపూరిత మరింత బలం
ఆశయ జ్ఞానమే ఆయుధం
ఎడరొచ్చి తలవడు
విప్లవ సూక్ష్మణి రాత్రీలోకి వెళ్లనియ్యకు

..నగ్నముని..

కాలేదు ఈశ్వరికి. ఏంచేయాలో తోచని
వైరదానిలా అలాగే చూస్తూ నిలుచుండి
పోయింది భర్తవైపు.

“పాపని లోపల పడుకోబెట్టు”
అంటూ, ఆమెకు అందించాడు అర్జున
రావు.

అనారోచితంగానే పాపని ఎత్తి
గుండెల కాన్పుకున్న ఈశ్వరికి ఎందుకో
ఒళ్లు జల్లుమన్నది. “ఎవరీ పాప?” అని

మనసును తొలుస్తున్న సందేహ నివృత్తిని
వాయిదా వేసి, పాపని తీసుకెళ్ళి పక్క
మీద పడుకోబెట్టింది.

అర్జునరావు చొర్రనీళ్ళతోనే స్నానం
చేసి వచ్చాడు. అంతరాత్రి అన్నం తిన
టం ఆయినా కష్టంఅని, అతను స్నానం
చేసేనరికి, గబగబా విండి తడిపి చపా
తీలు తయారుచేసింది ఈశ్వరి.

పప్పు, చపాతీలు వడ్డించి, ఓ కప్పు

బోర్నువీటా కలిపి అతనికి అందించింది. అతని ముఖంలో కనిపిస్తున్న అలనట గమనించి మౌనంగా ఉండిపోయింది.

అతను సిగరెట్ వెలిగించుకుంటున్న అగ్గిపెట్టి అదిస్తూ అడిగింది, “ఎవరండి ఈ పాప?” అని.

సీరియస్ గా సిగరెట్ వెలిగించు కుంటూ అన్నాడు అర్జునరావు, “ఎవరు అంటే ఎవరో నాకే తెలియనవ్వదు నీ కెలా చెప్పను? మన ఇంట్లో మన పాప గా పెంచుకుందామని తీసు కొచ్చాను.”

“అంటే ఎక్కడ దొరికిందీ పాప మీకు?”

“దొరకడమేమిటి, అదేమయినా మనం పోగొట్టుకున్న వస్తువా?”

“పోనీ ఎక్కడ కనిపించింది? ఎక్కడినించి తెస్తున్నారు? మీకెవరు అంటగట్టేరు చెప్పండి”

ఈ శ్వరికి కోపం వచ్చేస్తోందని తెలుసు. కానీ ఏం చేయగలడు? అతనికి నిజంగానే తెలీదు, ఆ పిల్ల ఎవరో. పోనీ జరిగిన విషయం చెబుతాను అనుకున్నాడు.

“రాత్రి నే వచ్చిన రైల్లో నాతోటి ప్రయాణీకుల్లో ఈ పిల్ల, వాళ్ళమ్మా ఉన్నారు. రాత్రి నిద్రలో చాలామటుకు అంతా జోగుతున్నారు. ఈ పిల్లని వదిలేసి పిళ్ళమ్మ ఒక్కతే అవతలికి వెళ్ళటం నేను చూసాను. బాతీరూంకి కాబోలు అనుకున్నాను. కానీ ఆ చీకట్లో రైలు ఒక బ్రెడ్డిమీద వెళుతుండగా, పెద్దగా కేక వేయటంలో ఆమెకి దికి దూకేసిందని అర్థం అయింది. గొలుసు లాగి

రైలు ఆపాం, కానీ ప్రయోజనం ఏమి లేకపోయింది. బ్రెడ్డికింద ఉధృతంగా ప్రవహిస్తున్న ఏది నీళ్ళలో, ఆ నీకట్లో మనిషి కోసమయినా, శవంకోసమయినా ఏమని వెతుకుతాం?

ఈ పిల్ల నేం చేయాలి అన్న ప్రశ్న వచ్చింది. ఎళరణాయంలోనో చెర్పించమని అందరూ నాకే సలహా ఇచ్చారు. నేను మాత్రం అప్పటి కప్పుడే నిర్ణయం చేసుకున్నాను, ఈ పాప మనతో ఉండాలని. అందుకే తీసుకొచ్చేస్తాను”

“ఇంత రాత్రవేళ మీరుమాత్రం ఇంత కన్నా ఏం చెస్తారు. ఉదయం ఆలోచించి, పోలీస్ స్టేషన్ లోనో, అనాథ శరణాలయంలోనో అప్పగిస్తే సరి” తేలికగా అన్నది ఈశ్వరి.

“వద్దు ఈశ్వరి. ఈ పాపని మనమే పెంచుకుందాం. ఇలా జరగాలని రాసి పెట్టబడి ఉండేమో అనలు. లేకపోతే, ఎప్పుడూ రిజర్వేషను లేకుండా ప్రయాణం చేయని నేను ఇలా జనరల్ కంపార్ట్ మెంట్ ఎక్కవలసి రావటం ఏమిటి?”

“మీరొక్కరేనా నిర్ణయించుకోవలసింది? నా ఇషాఇష్టాలతో వసలేదా? ఆ పిల్లని కన్నతల్లి ఎవరో ఏమిటో, ఏ అక్రమ సంబంధంవల్ల కలిగిన సంతానమో, చీతం చుకుంటే ఒళ్ళు జలదరిస్తుంది. ఇలాంటి దిక్కులేని అప్రాచ్యపు పిల్లని మనం పెంచుకోవడమేమిటి? వద్దు, నామాట వినండి.”

“నిజంగా ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులే పాపమో చేసి ఉంటే, అందుకే వనిబిడ్డ ఎలా బాధ్యురాలవుతుంది. అంతో ఇంతో చదువుకున్నదానివిలా చాదస్తంగా

హిందూ మతంలో పుణ్యముగా భావించబడే
 హరిదాసుల గురువారము

బిటెక్

మీలో పిసేపిరింగు

బిటెక్ ముఖ్యమైనది. దీనిని ఉపయోగించి
 ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును.
 బిటెక్ ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును.
 బిటెక్ ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును.
 బిటెక్ ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును.

బిటెక్
 38 ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును
 బిటెక్ ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును
 బిటెక్ ముఖమును మృదువుగా చేసుకోవచ్చును

అరవింద్ లాబోరేటరీస్
 మద్రాసు 600051

మాట్లాడతావేమిటి?"

"చదువుకుంటే మూత్రవేం? కులం, మతం, ఆచార , సాంప్రదాయం అన్నీ వదిలేసి వీధిని పడాలా? ఆ పిల్లమీద అంత జాలి ఉంటే, ఏ అంధ శరణాల యంతోనో చేర్చి ధననహాయం చేయండి, వద్దనను. మన ఇంట్లో ఉంటే మాత్రం నేను భరించలేను."

"ఓహో నీ నిర్ణయం అదే అయితే, నేనూ నా నిర్ణయం చెబుతున్నా చూడ. ఈ పిల్ల మనెంట్లోనే ఉంటుంది. నువ్వేం దాన్ని సాకినక్కరలేదు. అన్నీ నేనే చూసుకుంటాను."

ఇంతవరకూ నేను, ఎప్పుడూ, ఏ విషయంలోనూ నీమాటని కాదనలేదు. అన్నీ నీ ఇష్టంగానే జరుపుకుని వస్తున్నావు. కానీ ఈ ఒక్క విషయంలో నీకు చేతనయితే రాజీవడు. లేదా పట్టించుకోకుండా ఉండు....అంతేగానీ నున్న వేధించాద్దు 'ఈశ్వరీ' అంటూ నిద్ర పోతున్న పాపవక్కన పడకున్నాడు అర్జునరావు.

అంతే. ప్రచ్ఛన్న యద్ధానికి అదే ప్రారంభం. భార్యాభర్త లిద్దరిమధ్యా కళ్లకు కనిపించని తెలవో దిగినట్లయింది.

కలతనిద్రలో రాత్రి గడిచిన ఈశ్వరి బాగా పొద్దెక్కిదాకా నిద్ర లేవలేదు. కట్టు తెరవగానే వక్కన మంచంమీద భర్త, అతని మెడచుట్టూ చేతులేసి నిద్ర పోతున్న పాప కనిపించారు.

రాత్రి హడావిడిలో నర్సిగౌ గమనించ లేదు ఈశ్వరి. ఇప్పుడు ఉదయపు వెలుగులో పరిశీలనగా పాప ముఖంలోకి

చూసింది నల్లగా, ఒత్తుగా, మెడదాకా మాత్రం ఉన్న జుట్టు ఒంకరలు తిరిగి ముఖాన వడి నుదురునంతా కప్పేసింది. నిద్రలో మూసుకుని ఉన్న ఓన్నకళ్లు, కొద్దిగా రోజారంగు కనిపిస్తున్న చలువని బుగలు, సున్నాలాగా చుట్టినట్లున్న పెడవులు, కన్నారి ముక్కుతో రబ్బరు బొమ్మలా ఉంది.

లేచివెళ్ళి స్నానంచేసి పూజగదిలో కూర్చుంది. ఎప్పటిలా విష్ణుస్తోత్రం, లలిత సహస్రనామాలు పారాయణం చేసుకుంది. కనులు మూసుకుని, తనకు సంతానాన్ని ప్రసాదించమని దేవుణ్ణి కోరుకుంది. వెండినే ఆవతల నిద్రలో ఉన్న పాప ముఖమే కన్నులముందు సాక్షాత్కరించింది. 'ఛీ, పాడవిల్ల' అనుకుని, అవరాధం అయినట్లు చంపలు వాయించుకుని లేచి ఇవతలి కొచ్చేసింది.

పాపకు కైలజ అని పేరుపెట్టి, ఇంటికి దగ్గరగా ఉన్న ఒక నర్సరీ స్కూల్లో చేర్పాడు అర్జునరావు. స్కూల్లో పావని వదిలి, తీసుకురావటానికి, మధ్యాహ్నం అన్నం తినిపించటానికి ఆయాసు ఏర్పాటు చేసాడు. ఉదయం ఇంట్లో ఉన్నంతసేపు పాప అవసరాలన్నీ తనే చూసుకునే అధీనుకు వెళుతున్నాడు.

ఈ శ్వరి కిదంతా కంటిగింపుగా ఉంది. అనలీయన కెండుకింత పడుదల. ఈ పిల్లనిగురించి, ఆయన చెప్పినదంతా నిజమేనా అనలు? లేదా ఇంకెదయినా తనకు తెలిసి కథ ఉన్నదా అని అనుమానం కూడా రాకపోలేదు, ఒకటి రెండుసార్లు. కానీ ఇన్నేళ్ళ కాపురంలో

భర్త అబద్ధం చెప్పటం ఆమె ఎన్నడూ ఎరుగదు. తను ఏవని చేసినా, తప్పయినా, ఒప్పుయినా, పైకి చెప్పేందుకు జంకే మనిషి కాదు అతను. అందుకే అతను చెప్పిందే నిజం అయిఉండాలని నమ్మింది చివరికి.

అతను మాత్రం ఏమీ జరుగనట్లే మనులుకుంటున్నాడు. అపనరం అయినప్పుడు ఈశ్వరితో మామూలుగానే మాట్లాడుతున్నాడు.

ఈశ్వరి తనూ అలాగే ప్రవర్తించాలని ప్రయత్నిస్తోంది. కానీ, ఇద్దర మనసుల ఎంత దూరం అయ్యాయో, అందువల్ల ఎంత అశాంతిగా ఉందో ఇద్దరికీ తెలుస్తూనే ఉంది. అయినా ఒకరిది పంతం అయితే, మరొకరిది పట్టుదల అయి కూర్చుంది.

ఆవేశ సాయంత్రం అరునరావు ఇల్లు చేరేసరికి కొద్దిగా ఆలస్యం అయింది. తన లో మట్టితో ఆడుతూ ఉంది, బొమ్మలు పెట్టుకుని. స్కూటర్ శబ్దం వినిపించగానే, చేతులు గొనకి తుడిచేసుకుని, గేటుదగ్గరికి పరిగెత్తి వెళ్లింది.

“ఇంత లేటయిందేం నాన్నా. నేనొచ్చి ఎంత సేవయిందో” అని వలకరించింది.

“సారీ బేబీ....కొంచెం పని ఉండి ఆలస్యం అయిపోయిందమ్మా” అని రెండుచేతుల్తో శైలజిని ఎత్తుకుని లోపలి కొచ్చాడు అరునరావు.

“డ్రస్ మార్చుకోవాలికదూ నువ్వు” అంటూ తనే అతని ఒళ్ళోంచి దిగేసింది శైలజ.

“వద్దలేమ్మా. మనం షి కార్ నుకి వెళ్ళద్దా. కాఫీ తాగేసి వచ్చేస్తాను. నువ్వు

పాలు తాగేవా?”

“ఊ... ఉండు అయితే నేను ముఖం కడుక్కుంటాను” అంటూ తుర్రుమని లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

ముఖం కడుక్కోవటమంటే పూర్తిగా బట్టలు తడిపేసుకుంటుందని తెలుసు. అందుకే రెండు గుక్కల్లో కాఫీ తాగేసి బాత్ రూం దగ్గరికి పరిగెత్తాడు అరునరావు.

పాపను రెడీ చేసుకుని, షి కార్ నుకి తీసుకుని బయలుదేరాడు స్కూటర్ మీద.

చాలామటుకు రోజు జరిగే తంతు ఇదే. అంతా చూస్తూ, కోపంతో మండి పోవటమేకానీ, ఏం చేయలేకపోతోంది ఈశ్వరి. తనిలాగే మొండికేస్తే, అతను పిసిగిపోయి, భయపడి, ఎవ్వుటికయినా ఈ పిల్లని ఏ అనాధ శరణాలయాలకో వంచించేస్తాడన్న నమ్మకం, రోజులు గడిచినకొలది నడలిపోతోంది.

ఆ పిల్ల ‘నాన్నా’ అని పిలిచినప్పుడంతా ఈశ్వరి మనసు కలచివేసినట్లు అవుతుంది. వాళ్ళిద్దరూ తన ఉనికిని మరిచిపోయి కథలు, కబల్లు చెప్పకోవటం చూసినప్పుడలా ఉక్రోష్షంతో ఉడికి పోయినా, ఈ పిల్లే తమకి కాపలనినవారెవరి బిడ్డో అయితే ఎంత బావుండేది అనిపిస్తుంది.

“అమ్మ ఎందుకలా కోపంగా ఉంటుంది? నాతో మాట్లాడదే? అని రోజుకొక్కసారయినా అడక్కుండా ఉండదు శైలజ.

“ఆవిడ అంతేనమ్మా. నాతోనూ మాట్లాడదు, పోనీ మనమే కబుర్లు చెప్పుకుందాంలే” అని నర్ది చెవుతూ ఉంటాడు

అరునరావు.

వచ్చిన నెలరోజులకే బొద్దుగా ముద్ద బంతి పువ్వులా తయారయింది శైలజ “ఎంతముద్దుగా ఉందో” అని ఎప్పుడయినా అనిపించినా, దగ్గరికి తీయటానికి మాత్రం చేతులు రావు ఈశ్వరికి, “ఆయనయితే, ‘నర్వం జగన్నాథం’ అని ఇంట్లో కలిపేరు కానీ, అవీల్చిన నేనెలా ఆక్కున చేర్చుకునేది” అనిపిస్తుంది.

నీకటి వడుతుండగా పాపతో ఇల్లు చేరాడు అరున రావు. ఎప్పటిలా స్కూటర్ దిగి లోపలికి నడచుకు రావలసిన శైలజని అతను భుజం మీద వేసుకుని రావటం చూసింది ఈశ్వరి. ఏమయిందో అనుకుంది కానీ అడగ లేక పోయింది.

కళ్ళు మూసుకుని ఉన్న పాపని పదిలంగా మంచంమీద వడకోబెట్టి మళ్ళీ బయలుదేరాడు అరునరావు.

“నేవెతున్నా తలుపేసుకో ఈశ్వరి. పాపకి జ్వరం వచ్చినట్లుంది. వీడయినా ముందు తెస్తాను” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి ఇద్దరికీ జాగరణే అయింది, పాపకి టెంపరేచర్ బాగా ఎక్కువయింది. పిచ్చిదానిలా నిద్రలో ఏదో మాట్లాడుతూ ఉంది.

తను తెచ్చివేసిన మందువల్ల ఫలితం ఏమీ కనిపించక అరునరావు పదిన్నరకి వెళ్ళి డాక్టర్ని పిలుచుకొచ్చాడు.

అతడు వ్రాసి ఇచ్చిన మందులు రాత్రంతా గంట గంటకీ శైలజ చేత మింగిస్తూ నుదుట తడిచేస్తూ కుర్చునే ఉన్నాడు. ఈశ్వరికి ఏం చేయటానికి తోచకుండా అయింది.

భర్త వడుతున్న బాధచూస్తే, ఒక వైపు జాలేస్తోంది. ఏమిటో దారిన పోయే తద్దినాన్ని తెచ్చి తల మీద పెట్టుకుని ఇంత శ్రమ వడుతున్నారు అని మరో వైపు చిరాకుగా ఉంది.

తెల్లవారుజామున కొద్దిగా శుక్మ శించింది శైలజకి. కలవరింతులు లేకుండా నిద్రపోతోంది. అప్పుడే కొంచెం నేపు విశ్రాంతి తీసుకుని అఫీస్ కి బయలుదేరాడు అరునరావు.

“పది నిముషాల్లో నెలపు పెట్టి వచ్చేస్తానంటికి” అని చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు.

పదినిముషాల్లో వస్తానన్న మనీషి గంటయినా వలాలేదు. పదిన్నరకి కాబోలు అఫీసు జవాను వచ్చాడు, స్కూటర్ తీసుకుని.

“అయ్యగారు అర్జంట్ గా కేంపు వెళ్ళాలినిచ్చిందమ్మా. మూడు రోజులకి బట్టలు నర్దియ్యమన్నారు. ఇంటి కొచ్చేందుక్కూడా టయిం లేదట” అన్నాడు హడావిడిగా, నీటి ఒకటి అందిస్తూ.

అరున రావుకిలాంటి అర్జంటుకేంపులు మామూలే. అందుకే నీటిని అలా డేబుల్ మీద ఉంచేసి, ముందుగా అవసరమయిన వస్తువులు, దుస్తులు సరి నూద్ కేస్ అందించి అతన్ని వంచించేసింది ఈశ్వరి.

అటుతర్వాతే కవర్లో ఉన్న చీటిని విప్పిచదువుకుంది.

“ఈశ్వరి, సారీ. ఇంటికి వచ్చి వెళ్ళేందుకు టయింలేదు. వైల్డుకొన్ని సరిమానుకొని,

మీ
గుడ్డలకు
సాటిలేని
తెలుపు తవ్వ
మేటియైన
నారాల్.

ఎంతో మృదువైన నువ్వునిచ్చే ఈ
బిళ్లమైన నారాల్ మీ ఇల్లంతా అతి
పుకలంగా, మరింతగా పులుకుతుంది. ఇచ్చే
నిధాం ఉత్తమమైన నువ్వునిచ్చే నారాల్.

ARMS-TIL-K-4-75-TL

ఈ రాశి **నారాల్**

కొనండి. పరస్పరమైన ధర్మ-పరిమైన నారాల్.

తుంగభద్రా ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్ వారి ఉత్పాదన కర్మాగారం (అంబేద్కర్)

శాపగ్రస్తులా ?

తల్లి గొట్టాలోనే బాల్కాన్ని వదిలి
వచ్చిన పాళ్లు
రేపటి మమతామూలక ల కలలు కట్టూ
పేన్ వెంట్ర వాడితో ముగ్ధ తీ
కుంటున్న పాళ్లు!

వెచ్చని పరుగులోని తడిని
రోజునీ ఇంత పిలుస్తున్న మీరు,
యవ్వనపు జాడ కనపడనిండా
పతనమొకటి ముసలి తనాన్ని
మోపుతున్న మీరు

"శాపగ్రస్తుని" కు దేవు లేకమెగ్గల
గాలి దేవుళ్ల మెడల్లో అంకరస్తున్నారని
ఈ బుద్ధి సందేహం
నుసులేత చేతులు కాగమంత?

నసిపిల్లల శ్రమదోషిడితో
"అన్ని పాళ్లు అనుభవిస్తు
పెరుగుతున్న

బాలపౌరులు" ఎంతమంది?
అశాపగ్రస్తునా
గాజీపడే ఈ వ్యవస్థా యంత్రంలో
ఇందన సుల్లితున్న దీక్షల్లో అంగ
విహిస్తున్నో

మన తముళ్లు పిన బిడ్డలు
పూజిత శపించే మీకం లోం
చీపుకుంటూ భద్ర పడుతున్నది
ప్రతిభుటించి మోక్షం!

నిఖిలేశ్వర్

ద్రెయిన్ అందుకోవాలి. మూడు రోజు
లవుతుందేమో, తిరిగి రావటానికి.

నిన్నరాత్రు అనుభవంతో నానిర్ణయం
పొందటాడేమో అనుకోవలసి వచ్చింది.

ఎవరో కన్న బిడ్డని తెచ్చి; అమ్మా
నాన్నా రెండూ నేనే అయి పెంచుదాం
అని అనుకోవడం ఎంత తెలివి తక్కువో
తెలిసింది. నేనే ఓడిపోయాను ఈశ్వరీ!
తిరిగి ఇంటికి రాగానే, శైలజని ఎక్కినా
పంపించే ఏర్పాటు చూస్తాను.

అంత వరకూ కాస్త కనిపెట్టుకుని
ఉంటావుకదూ? నా కోసం అయినా.
దానికి సువ్వు అమ్మవి కానక్కర్లేదు.
మామూలు మనిషిగా, సాటిమనిషివట
చూపించాల్సిన మానవత్వపు దృష్టితో
అయినా జ్వరంతో మంచాన ఉన్న ఆ
పసిదాని మంచి చెడ్డలు చూస్తావని
ఆశిస్తున్నాను.

సువు రోజూ పూజలు చెనే దేవుడు
నీ పూజగదిలో, పటాల్లో విగ్రహాల్లో
మాత్రమే ఉన్నాడని అనుకుంటావు
కదూ? ఎంత విచిత్రదానివి సువ్వు. ఈ
ప్రపంచంలో ఆదేవుడు సృష్టించిన ప్రతీ
ప్రాణిలోనూ ఆయన అంశ ఉంటుందని
నీకెప్పుడూ అనిపించదా? అంత దైవ
భక్తిఉన్న నీమనసు? మరికాస్త విశాల
మయి ఉంటే ఎంత బాగుండేది?

పోనీరే ఉంటాను మరి ఓయిం ఆవు
తోంది.

ప్రేమతో, 'అర్జున్' అనిఉంది.

అప్పటికప్పుడే ఉత్తరాన్ని ఎన్న
సార్లు చదువుకుందో, చదువుకుంటూ
ఆలోచిస్తూ, ఎంతనేపలా కూర్చుండి
పోయిందో ఈశ్వరికి గుర్రేలేదు.

శైలజకి మెలకువ వచ్చిందేమో
'నాన్నా' అని పిలుస్తోంది, నీరసంగా
ఉత్తరాన్ని తీసివెట్టి పాప దగ్గరికి
నడిచింది ఈశ్వరి.

ఆమెని చూసి కళ్ళు చిట్టినూ “నాన్న లేడూ?” అడిగింది.

‘ఉహు’ అంది ఈశ్వరి ఇంకేం చెప్పాలో తెలియలేదు. దగ్గరికి వెళ్ళి నుదురు తాకి చూసింది. జ్వరంలేదు అనుకుని సంతృప్తి పడింది. చిత్రంగా తనముఖంలోకి చూస్తున్న శైలజని, “పాలుతాగతావా?” అనడిగింది.

“అప్పుడే ఆఫీస్ కి పోయాడా నాన్న”

“ఊరెళ్ళారు. ఇప్పుడేరారు. ముఖం కడుక్కుందువురా” అని చేతులుచాచి ఎత్తుకోబోయింది,

ఇదేమీ గమనించనట్లుగా శైలజ తనే లేచి బాత్ రూమ్ కి నడుచుకుని వెళ్ళి పోయింది. గౌను ముడుచుకుని, గొంతు కూర్చుని పళ్ళుతోముకుంది. రాత్రంతా జ్వరంతో మూలుగుతూ ఉన్న పిల్ల తెల్లారేసరికి అంత హుషారుగా తిరగడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది ఈశ్వరికి.

కానీ పాలుతాగేసి ఆవశోకుండా శైలజ మళ్ళీ వెళ్ళి పడుకుంది. దాంతో విషయం అర్థమయిపోయింది. నాన్న లేడు. ఇప్పుడే రాడు అని తెలిసిన తర్వాత తన పనులుతనే చేసుకోవాలని తెలుసుకున్నందుకే సీరసంగా ఉన్నా లేచి తిరిగిందన్నమాట.

“పసిబిడ్డ అయినా ఎంత పట్టుదల” అనుకుంది ఈశ్వరి.

హఠాత్తుగా గుర్తొచ్చినదానిలా, “నేను స్థూలుకు వెళ్ళొద్దా?” అనడిగింది శైలజ.

“ఒద్దులే. జ్వరం బాగయాక పోదువు గాని” అని చెప్పింది.

అవేళ రెండు పూటలా కొద్దిగా బెడ, పాలు ఇచ్చింది శైలజకి. రాత్రయేసరికి,

మళ్ళీ అడిగింది, “నాన్న రాలేదే?” అని “ఊరు వెళ్ళాడు కాదూ, ఇప్పుడే రాడు”

మాట్లాడకుండా మంచంపీద మూలకి ముడుచుకుని పడుకుంది శైలజ. ఈశ్వరి మనసు పరిపరి విధాల పోతోంది. ఉదయం వదేపదే చదువుకున్న భర్త ఉత్తరంలో మాటలే గుర్తొచ్చి కలవర పెడు తున్నాయి.

అర్ధరాత్రి నిద్రలో “నాన్నా నాన్నా” అని కలవరిస్తోంది శైలజ. ఉదక్కిపడి లేచిన ఈశ్వరికి, అంతదాకా తను లైట్ కూడా ఆర్పుకుండా నిద్రపోయానని గుర్తొచ్చింది.

పాపకి మళ్ళీ జ్వరం వచ్చిందేమోనని చూసింది. దగ్గర కూచుని, వెల్లిగా జో కొట్టింది. కొంత సేపు పాప చిన్నారి చేపని తన చేతిలో ఉంచుకుని, అలాగే నిద్ర పోయింది.

o o o

శైలజ అప్పుడు బాగుంది. స్కూలుకి వెళ్ళి వస్తూంది. అద్దనరావు కేంపు ఇంకా మూడు రోజులు పొడిగించబడింది.

ఇష్టంగానో అయిష్టంగానో శైలజకి దగ్గరవటం తప్పనిసరి అయింది ఈశ్వరికి. మధ్యాహ్నం సుసీ తలనొప్పిగా ఉంది ఆమెకు. సాయంత్రం ఇంటికి రాగానే పసిక ప్టేసింది శైలజ. “డల్ గా ఉన్నావే?” అనడిగింది, హెల్త్ లో బిస్కెట్ అద్ది కొడుక్కుని తింటూ,

జవాబు చెప్పకుండా కణతలు నొక్కు కుంటూ పడుకుంది ఈశ్వరి. “తల నొప్పి కదా? శైలం రాసుకుంటే పోతుంది” అంటూ ఎక్కడనుంచో అమ్మ తాంజనం నీసా తెచ్చి పక్కమీద

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో రైతులకు చేయూత

రైతు మన ఆర్థిక వ్యవస్థకు వెన్నెముక. శ్రీ టి. అంజయ్య నాయకత్వంలో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం రైతుల ఆర్థిక అభ్యున్నతికి అనేక చర్యలు తీసుకున్నది.

✱ రుణాల చెల్లింపు గడువు పునర్నిర్ణయం.

1980 జూన్ 30వ తేదీ నాటికి సహకార పరపతి సంస్థలకు రైతులు బకాయి పడ్డ రుణాల వసూళ్ళ విషయంలో కాల వ్యవధిని పునర్నిర్ణయించారు.

✱ అసలు మొత్తం సాధారణ రుణం మధ్యకాలిక (మార్పు చేసిన రుణ వాయిదా. మధ్య కాలిక (పునర్నిర్ణయాల) రుణ వాయిదా.

మూడు సంవత్సరాల రుణంగా పునర్నిర్ణయం సాధారణ రుణంతో కలుపుకొని సగటు రుణం మొత్తం 5 సంవత్సరాల రుణంగా పునర్నిర్ణయించబడి సాధారణ, మధ్యకాలిక (మార్పు చేసిన) రుణాలతో సహా మొత్తం రుణాన్ని 7 సం. రుణంగా పునర్నిర్ణయించబడింది.

✱ వడ్డీ :

ఒక సంవత్సరానికి వడ్డీ బకాయి రెండు సంవత్సరాల్లో వడ్డీ బకాయి మూడు సంవత్సరాలు, అంతకు మించిన కాలానికి వడ్డీ బకాయిలు

ఒక సంవత్సరంపాటు వాయిదా వేశారు. రెండు సంవత్సరాల గడువు పెంచారు. మూడు సంవత్సరాల పాటు వ్యవధి పెంచారు.

మొత్తం మీద గడువు పొడిగింపు మూడు సంవత్సరాలకు మించకుండా దీర్ఘ కాలిక రుణాలను రుణం కాలం వ్యవధితో పాటుగా బకాయిపడ్డ వాయిదాల సంఖ్య మేరకు తిరిగి చెల్లించడానికి గడువు పెంచారు.

✱ పంట రుణాలు

1990 ఖరీఫ్ కాలంలో సహకార బ్యాంకులు రికార్డు స్థాయిలో రు 52 కోట్ల మేరకు పంట రుణాలను రైతులకు మంజూరు చేశాయి

75 శాతం సహకార బ్యాంకు రుణాలను 5 ఎకరాల మాగంటి లేదా 10 ఎకరాల పెట్ట భూమిగల రైతులకు మంజూరు చేస్తారు ఇందువల్ల చాలా వరకు బలహీన వర్గాలకు లాభం కలుగు చది ఇందులో ముడవ వంతు మొత్తాన్ని పెద్దూరు కలాలూ, పెద్దూరు తెగల వారికి కేటాయిస్తారు

✱ డిప్లీ లి రుణాలు

రాష్ట్ర సహకార వ్యవసాయ అభివృద్ధి బ్యాంకు ప్రస్తుత సంవత్సరంలో రు 85 కోట్ల మొత్తాన్ని భూముల అభివృద్ధి, బావుల త్రవ్వకం, టోటలు, గొర్రెలు, కోళ్ల పెంపం పథకాలకు కేటాయించింది

✱ రుణాల వసూళ్ళ నిలిపివేత

కరువు బాధిత ప్రాంతాల్లో రుణాల బకాయీలు, సెస్సులతోనపటి భూమి శిస్తు వసూళ్ళను ప్రభుత్వం నిలిపివేసింది

✱ పంటల భీమా

వరి జొన్న, వేరుశనగ పంటలకు భీమా పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టారు

దైరెక్టరు, సమాచార, పౌరసంబంధ శాఖచే ప్రకటించు.

కూర్చుంది.

ఈశ్వరి జవాబుకోసం కూడా చూడకుండా, తన చిన్న వేళ్ళతో తెలాన్ని అడ్డుకుని ఆమె నుడుచికి రాని మెల్లిగా నొక్కుతూ ఉంది శైలజ.

“నాన్న ఇవేళ వస్తాడా?”

“అవును”

“నాన్న వచ్చాక కూడా నాదగ్గర నువ్వే పడుకోవూ?”

సరిగ్గా అప్పుడే ఊరినుంచీ వచ్చిన అర్జునరావు ఇంట్లోకి రావడమూ, నేరుగా లోపలికొచ్చి పీల్చిద్దర్ని చూడటమూ జరిగింది.

ఈశ్వరి తప్ప చేస్తూ పట్టుబడిన దానిలా గభాలున లేచి కూర్చుంది. ఈ కొన్నిరోజుల సాన్నిహిత్యానికే, ఆ పసి పాప తన మీద ఏర్పరచుకున్న ప్రేమాభిమానాన్ని జీరించుకో లేకుండా ఉంది మనసు.

దుస్తులు మార్చుకుంటూ, “ఏమిచోయ్ సునీనా?” అడిగాడు అర్జునరావు.

“అబ్బే లేదు. కొద్దిగా తలనొప్పిగా ఉంటేను, అమ్మతాంజనం రాస్తానని తనే కూర్చుంది శైలజ.”

“ఓహో” అన్నాడు ఏదో అర్థమయిన వాడిలా. సాయంత్రం అంతా తండ్రీ కూతుళ్ళిద్దరూ కరువుదీరా కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. తనకోసం అతను తెచ్చిన కొత్త ప్రాక్ వేసుకుని మురిసి పోతూ వెళ్ళి ఈశ్వరికి చూపించింది, “బావుండామ్మా?” అంటూ.

శైలజ తన్నీ ‘అమ్మా’ అనిపిలవటం ఎప్పుడినినీ ప్రారంభించింది ఈశ్వరికి గుర్తులేదు. “చాలా బాగుందమ్మా”

మనస్ఫూర్తిగా అన్నది.

రాత్రి శైలజ నిద్రపోయేక, “సారీ. బాగాక్రబుల్ ఇచ్చిందా శైలూ....బాగా తిట్టుకుని ఉంటావుకదూ నన్ను” అనడిగాడు అర్జునరావు.

“అబ్బే. అదేంటిదు.” తడబడింది ఈశ్వరి, ఏదో చెప్పాలనుంది ఆమెకి. మాటలు అందటంలేదు.

“హైద్రాబాద్ లో ఒక కాన్వెంట్ స్కూల్లో చేర్చి ద్వామనుకుంటున్న శైలజని” పెద్దగా ఖరీదయిన స్కూలేం కాదు. నెలకి వందరూపాయలు పంపితే చాలు. ఆదయినా నీకిష్టమయితేనే.... లేదంటే చిక్కులేని వాళ్ళని చేర్చుకునే అనాథ శరణాలయమేదో ఒకటి దొరక్కపోదు”

మందంమీద బానిసం పట్టు వేసుకున్నావు మాట్లాడుతున్న అర్జునరావు, ఈశ్వరి ముఖంలోకి చూడటంలేదు.

అందుకే ఏడుపు గొంతుతో, ఏమండీ, నన్ను “క్షమించరూ” అంటూ ఆమె తనఒడిలో తలదాచుకునే సరికి బిత్తరపోయి చూసాడు.

“ఎందుకెందుకు? ఏమయిందోయ్” అన్నాడు. అదుర్దాగా, ఆమె జుట్టులో వేళ్ళు పోసిచ్చి నిమిర్తూ.

“నేనెంత మూర్ఖురాలన్నీ తెలుసుకున్నాను.... శైలజ మానతోనే ఉంటుంది. ‘అమ్మా’ అని పిలిచే దాని పిలుపునండి దూరం కాలేను....మీరింకేం చెప్పద్దు” అంటున్న భాగ్య తలని గుండెలకి అదుముకున్న అర్జునరావు కళ్ళకి నీటి పొర ఏదో అడ్డు పడినట్లయి, కళ్ళు మూసుకున్నాడు. *

యందును
వికలున

నీయక

దాము
దాము

(జరిగిన కథ)

(లక్ష్మి సాయ తో గాంధీ స్టాక్ ఎక్స్చేంజ్ బిజినెస్లో దీప్తోయాడు-బ్రోకర్ లాలా సాయంతో కొద్ది లాభాలు చూస్తూనే వున్నాడు-ఈలోగా 'పార్క్'లు మోసాల బంధాలు వేస్తూనే వున్నారు. ఈ గొడవల్లో లక్ష్మి వదిలిన 'టెంప్టింగ్ ప్రహసనం' ఉన్న ట్టుండి వార్తల్లో మైకా నిధి స్థలాల అకర్షణ. గాంధీకంఠ ముందు T. F. C. సంస్థ స్థలాన్ని కొనేయటం-తను సంపాదించిన డబ్బుంతా కంపెనీ షేర్లకి పెట్టేశాడు గాంధీ. కంపెనీ డైరెక్టర్ పోటీకి నిలిచాడు-అప్పుడు బి.సింది వుచ్చు-కంపెనీ రిహస్య హామీలు వుట్టవని తెలాయు-బ్రిటిష్ పరిశోధన బృందం మైకా కాదుకదా మట్టికూడా పడవంది తవ్వితే. అంతే-షేర్ల వతనం! గాంధీ పతనం! అప్పుడికి ఐ.పి. బికారి గాంధీకి 'టెలిఫోన్'లో మంతనం-“టాట్ ఫర్ టాట్” అని రాజా రామ్మోహనరావు ఫోన్ పెట్టేశాడు-మోస వలయంలో తలకిందలయిన గాంధీ పాత పూరిపాకి కయ్యం కన్నీటితో!)

—ఇక చదవండి—

“పంచెం అయిపోయిందా?” అంది లక్ష్మి.

“పంచెం సంగతి నరే. మనం స్వాశాసనమైపోయాం” నవ్వుతూ అన్నాడు గాంధీ. ఆ నవ్వులో జీవంలేదు. అటలో ఓడిపోయిన వాడు ఎక్కడో వున్న గెలిచిన వాడికి అభినందనలు చెబ్తూ చుట్టూవున్న ప్రేక్షకుల కోసం నవ్విన నవ్వులావుంది.

“డబ్బు పోయింది నరే. బిల్లలూ 'కుర్చీలూ, డ్రైప్ రైటరూ అన్ని అమ్మెయ్యాలా?”

ఇన్నాలెస్సీ ఆకు ప్రకారం కట్టబట్టలూ-కొంత (చాలా తక్కువ) విలువ చేసే సామాన్లు మాత్రం మనకి దక్కుతాయి. సాధారణంగా అందుకే ఐ.పి పెట్టే ముందే బంధువులపేరా, స్నేహితులపేరా ఆస్థంతా దొంగతనంగా సరఫరా చేస్తారు” అన్నాడు గాంధీ.

“మనం కూడా అలాగే రాత్రికి రాత్రి కారూ అవీ అమ్మి డబ్బు చేసు కుందాం” అంది ప్రేయంవద చప్పున. లక్ష్మి ఆమెవైపు సూటిగా చూసింది. ఈ సంభాషణలో ఆమె పాల్గొనటం లక్ష్మికి ఇష్టంలేదు. గోడకి చేతులు కట్టుకుని నిలబడి వున్నాడు హనుమంతరావు. జరుగుతున్న సంభాషణనంతా మౌనంగా వింటున్నాడు. మధ్యలో కల్పించుకోలేదు.

“....ఏ! నేను చెప్పిన ఆలోచన బావోలేమా?” అంది ప్రేయంవద.

“నాపంచెం చట్టబద్ధంగా డబ్బు సంపాదించటం. నేనుగానీ రాత్రికి రాత్రి ఆస్తుల్ని ట్రాన్స్ఫర్ చేసేనంటే అది నేరం అవుతుంది” అన్నాడు గాంధీ.

“పూర్తిగా మట్టిగొట్టుకు పోతున్న డ్రైమ్లో న్యాయాన్యాయాలేమిటి-పంచెం ఏమిటి” అన్నాడు అప్పటివరకూ మౌనంగావున్న హనుమంతరావు.

గాంధీ నవ్వి “ఇందులో పంచెం ప్రసక్తి ఏమీలేదు. ఇక నేను గెలుస్తానన్న

నమ్మకం కూడా నాకు లేదు. నంవత్సరం - నంవత్సరంన్నర టైమ్ లో యాభై లక్షలు గెలవటం కలలో కూడా సాధ్యం కాదు. కానీ నేను భవిష్యత్తులో కూడా చట్టరీత్యా ఏ నేరమూ చేయకుండా బ్రతుకుదామనే అనుకుంటున్నాను. దానికి పందేసికీ సంబంధం లేదు" అన్నాడు.

“మేం వెళ్ళాస్తాం.”

హనుమంతరావు ఉన్నట్టుండి అలా అనేసరికి లక్ష్మి గాంధీ విస్మయంగా అతడిపై చూసేరు. అతడు అడుగు ముందుకువేసి, “అవును. ఏదో పెన్నీళ్ళకు చన్నీళ్ళు తోడుగా మీతో కలిసి వుందామనుకున్నాం. కానీ ఇప్పుడు మీ పరిస్థితే ఇలా వుంటే ఇంకా మీకు మేం బరువు అవటం దేనికి ఎక్కడికైనా మార్ ప్రదేశానికి వెళ్ళి కలో గంజో తాగుతాం”....గాంధీ పరిస్థితి పట్ల చాలా విచారిస్తున్నట్టు మాట్లాడు తున్నాడు అతడు. కానీ అతడి కళ్ళలో లీలగా ఆనందం కనబడ్తూంది. కొద్దికొద్దిగా ఉబికివస్తున్న ఆ సంతోషాన్ని గమనించింది లక్ష్మి ముత్రమే. అయితే, అది తాము ఓడిపోవడంవల్ల వచ్చిన సాడిస్ట్ ఆనందం అని అనుకుందేకాని, అతడు రామ్మోహన రావు నియమింపగా వచ్చిన మనిషి అని గ్రహించలేక పోయింది. అందువల్ల అతడి ఆనందానికి పెద్దగా ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండా గాంధీపై చూసే చూసేంది.

గాంధీ అతడితో, “ఎక్కడికి వెళ్తారు మీరు?” అని అడిగాడు.

“మా పూర్వపు ఇంటికి....”

“నేనూ - నా పూర్వపు ఇంటికే-” అని లక్ష్మిపై చూసి తిరిగి, “నువ్వు” అన్నాడు. లక్ష్మి అప్రతిభారాలైంది. ఆమె ఈ ప్రశ్న పూహించలేదు. అతడన్నది నిజమే. ఇంతకాలం ఆ పంటం వేడిలో సామాజిక కట్టుబాట్లని మరిచి అతడితో కలిసి వుంది. అతడు నిప్పులాబివాడు. అది వేరే సంగతి. సమాజం దాన్ని గుర్తించదు.

ఆమె ఏదో మాట్లాడబోయేటంతలో హనుమంతరావు, “మరి మేం వెళ్తాం” అని భార్యతో నహా కదిలేడు. ప్రియంపద గుమ్మంవరకూ వెళ్ళి వెనుదిరిగి, గాంధీ పై చూసి, ఒకసారి విషాంగా-కానీ పలకరింపుగా నవ్వి, ముందుకు నడిచింది.

గాంధీ, లక్ష్మి ఇద్దరే మిగిలేరు. గాంధీ నెమ్మదిగా తలతిప్పి లక్ష్మిపై చూసేడు. లక్ష్మి పేలవంగా నవ్వుతూ, “విధి ఇంత గాంధీగా మనమీద పగ తీర్చుకుంటుందనుకోలేదు” అంది.

“ఏది ఏమైనా రామ్మోహనరావు తెలివి తేటలకి అభినందనలర్పించాలి. చాలా పకడ్బందీగా ప్లాన్ వేసాడు....”

“ఇంకా ఉత్పత్తి కూడా ప్రారంభంకాని కంపెనీ షేర్లు అంత హెచ్చుధరకి ఎలా కొన్నావ్ గాంధీ?”

“స్పెక్యులేషన్” అన్నాడు గాంధీ. కొంటే అలాటివే కొనాలి. అప్పటి వరకూ వెరిగినంత వేగంగా షేరుధర ఉత్పత్తి మొదలయ్యాక పెరగదు...”

“కానీ నువ్వు తొందరపడ్డావని అనిపిస్తుంది.”

“నష్టపోయాం కాబట్టి అలా అనిపిస్తుంది. నిజానికి చాలా జాగ్రత్తగా స్టడీ చేస్తూ వచ్చాను. కేవలం నన్ను గమ్యంగా పెట్టుకొని ఆ కంపెనీ వ్యవహారాలు రామ్మోహనరావు నడవటం వల్ల ఇలా జరిగింది కానీ, లేకపోతే రాత్రికి రాత్రి షేరు ధర పడిపోదు. అంతేకాదు-నేను స్థలం కొనటానికి వెళ్ళిన ముందురోజే దాని అమ్మకం జరగటం, మైకానంగతి పేపర్లో పడినరోజే డై రెక్టర్ పదవి ఖాళీ అవటం-రైలుమార్గం పడుందన్న వార్త వచ్చినరోజే బోంబే నుంచి మార్వాడీ రావటం-ఇవన్నీ చూస్తూంటే నామీద దాదాపు పదిమందిదాకా వేగులవాళ్ళని పెట్టి అనుక్షణం నేను ఏం చేస్తున్నానో గమనిస్తూ వచ్చాడన్నమాట. అంత జాగ్రత్తగా ప్లాన్ వేసేడు కాబట్టి ‘టిచ్ ఫర్ టాచ్’ అనగలిగేడు. ఇక్కడ ఈ వ్యవహారం అంతా అనుకున్నది అనుకున్నట్టు జరుగుతూవుంటే అక్కడ అతడ తన ఎయిర్ కండిషన్ రూమ్లో కూర్చొని, నేను ఆమెహ్యూరిష్గా ప్రవర్తించే విధానాన్ని గమనిస్తూ అనుక్షణపు తనలో తను నవ్వుకుంటూ వుండి వుంటాడు. నిజంగా హట్సాఫ్ టు హిమ్.”

“మరిక మనం ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?”

“దార్లు వెతుక్కోవటమే. అయిదు సంవత్సరాల గడవు పూర్తవ్వక ముందే మనం ఓడిపోయిన సంగతి రామ్మోహనరావుకి తెలియజేయలేదు. వంబెంరోజు నేను వెళ్ళకపోతేచాలు. ఓడిపోయినట్టేలేళ్ళు. వీటన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా నేను నిన్ను కోరుకుందామనుకున్న సంగతి ఇంకొకటివుంది.”

“ఏమిటి?”

“క్షమాపణలు”

“ఎందుకు” అదామె విస్మయంతో.

“ఇంత కాలం ఒక గమ్యం లేకుండా నిన్ను నాతో తిప్పినందుకు....”

లక్ష్మి నవ్వి, “ఇందులో నేను కోల్పోయిందేమీలేదు. నెలనెలా నాకు జీతం ఇస్తూనే వచ్చావ్గా” అంది.

“నా పూర్వపు ఇంటికి నేను వెళ్ళిపోతానని మీ అన్నయ్యతో అన్నప్పడు, “మరి నువ్వో” అన్నాను నీతో. నిజానికి ఆ పూర్వపు పాక నీదే. నేనే ఇంకో చోటు చూచుకోవాలి. దానికూడా సారీ”

“మరీ మనం పాకలో బ్రతికేటంత హీనస్థితిలో లేమని నా వద్దేళ్ళం” అంది లక్ష్మి.

“ఎలా?”

“ఇంజనీర్లతో మన పరిచయం-సొసైటీలో తిరగటం ఇవన్నీ మనకి ఆమాత్రం ఉద్యోగం సంపాదించి పెట్టలేవా?” అంది.

“ఎలా సంపాదిస్తాయి!” అరం కాక అడిగాడు.

“మన క్వాలిఫికేషన్ గురించి, తెలివి తేటలు గురించి తెలుసు కాబట్టి, ఏదైనా

చిన్న పుద్యోగం చూపించమని ఉదాహరణకి నేను సంవత్సరమూరిని అడిగానునకో... అతడామాత్రం....

“లక్ష్మీ-” అని అరిచాడు గాంధీ. అంత బిగరగా అరిచినందుకు తన ఆవేశానికి తనే సిగ్గుపడతూ, అయినా తన భావాల్ని నొక్కివచ్చే ప్రయత్నం వీడి చెయ్యకుండానే “నువ్వు సంవత్సరమూర్ దగ్గరికి వెళ్ళటం నాకిష్టంలేదు. ఈ సరికి కాదు. దేనికి....” అన్నాడు.

“ఎందుకు” అంది అరంకాక.

“అతడు నిర్దిష్టంగా “నాకిష్టంలేదు అంతే” అన్నాడు.

“అదే ఎందుకు అని అడగుతున్నాను” రెట్టించింది.

“ప్రతీదీ నీకు నేను చెప్పాలా?” అన్నాడు విసుగ్గా. ఆ విసుగు చూసి ఆమెకి కూడా కోపం వచ్చింది. కానీ తాపీగా “నన్ను నీ పెర్సనల్ సెక్రటరీగా వుంచుకుంటున్నావా-” అని అడిగింది. ఉన్నట్టుండి ఆమె అలా అడిగేసరికి అతడు తెల్లబోయి, “ఇంకా ఏమిటి-నాదగ్గర ఉన్నావా? ప్రతీదీ నీకు చెప్పాలా” అన్నాడు విసుగ్గా.

అతడి విసుగు చూసి ఆమెకు కోపం వచ్చింది. “అక్కరేదు” అంది. “ఉదాహరణకి నీకు ఉద్యోగం చేసే కోర్కె లేదనుకో. అది నాకు చెప్పక్కర్లేదు. ‘నన్ను’ సంవత్సరమూర్ దగ్గరికి వెళ్ళాల్సి మాత్రం ఎందుకు వద్దంటున్నావో చెప్పవలసి వుంటుంది.”

అతడు మరింత మండిపడి-“అంటే నా మాటకంటే నీకు సంవత్సరమూరే ఎక్కువా” అని అడిగాడు.

ఆమెకూడా అంత ఆవేశంగానే-“ఇందులో ఎక్కువ తక్కువల ప్రసక్తి ఏముంది? నాకు సంబంధించిన విషయాలలో నువ్వు జోక్యం కల్పించుకున్నప్పుడు దానికి కారణం ఏమిటో చెప్పవలసిన అవసరం సీమీదుంది” అంది. జోక్యం అన్న మాట అతడిని బాధపెట్టింది. ఇంతకాలం కలిసివుండి ఇప్పుడు తను సర్వనాశన మైపోయాడు అని తెలియగానే తనని విడిచిపోతూంది. జోక్యాలగురించి కూడా మాటాడుతూంది. మనిషికి మనిషి ఎంత తొందర్లో దూరం అయిపోతాడు! ఈ ఆలోచనే అతణ్ని కదిలించివేస్తూంది.

లక్ష్మీ ఆలోచనే వేరు. ఇతడెందుకు తన మనసులో భావాలు స్పష్టంగా చెప్పడు? ఎందుకు వెళ్ళవద్దంటున్నాడు?? అతడికి ఇంత సాయం చేస్తూ వచ్చిందే.... ఎందుకు చెప్పడు మరి? ఎందుకు తనని వేరుగా చూస్తాడు? అందుకే అతడిచేత కారణం చెప్పించాలని పట్టుదలతో ప్రయత్నం చేస్తూంది. అలా ఆమె ప్రయత్నించే కొద్దీ అతడి అహం బెబ్బరింటూంది.

“కారణం చెప్పు. నువ్వుమాత్రం నేను చెప్పినట్టు చెయ్యాలంటే” అన్నాడు ఘర్మగా.

“నువ్వు చెప్పినట్టు నేను చెయ్యాలని రూలేం వుంది” అంది. అన్నతరువాత

అతడి మొహాన్ని చూసి అలా ఎండుకన్నానా అని బాధపడింది-ఆమె మాటలకి అతడు విశేషమడయ్యాడు.

“అంటే మనిద్దరిమధ్యా డబ్బు తప్ప ఇంకేం సంబంధమూ లేదన్నమాట” అన్నాడు గొంతులో కొద్దిగా జీర్ణ ధ్వనిస్తూ వుండగా.

“ఈ ప్రపంచంలో డబ్బుతప్ప ఇంకేం లేదన్న ధియరీ నాదికాదు గాంధీ సీదీ” అందామె. సరిగ్గా తనకి కావల్సినచోట అతను దొరికాడు. ఆమె వృద్ధేశ్యం- “ఇప్పటికీ అర్థమయిందా గాంధీ నీకు ఈ ప్రపంచంలో డబ్బు కాక ఇంకా చాలా వున్నాయని” అని. కానీ అతను దాన్ని వేరేలా అర్థం చేసుకున్నాడు. ఆ మాటలకి ఎవరో కొట్టినట్టు అతడి మొహం వాడిపోయింది. “నువ్వు....నువ్వేం మాట్లాడు తున్నావో నీకు అర్థం అవుతుందా” అని అడిగాడు కోపంగా.

“అవుతుంది” అందామె మామూలుగా. “కానీ నీగురించే నీకు అర్థంకావటం లేదు. ఇన్నాళ్ళ పరిచయంలోనూ నీలో విసుగు ఎప్పుడూ కనిపించలేదు. ఈరోజు మొట్టమొదటిసారి చూసేను. వర్సితులు కొద్దిగా తలక్రిందులవగానే విసుక్కువటం మంచిలక్షణంకాదు. డబ్బు నీమీద ఎంత ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందో ఆలోచించు”

అతడు అందామనుకున్నాడు-నా విసుగు పరిస్థితులు తలక్రిందులవటం వల్ల వచ్చిందికాదు-నువ్వు సంపత్కుమార్ గురించి మాట్లాడటంవల్ల వచ్చింది-అని. కానీ ఈ లోపులోనే ఆమె బైటకి నడిచింది.

అతడొక్కడే మిగిలేడు ఆగదిలో.

తోడుగా నిశ్శబ్దం మిగిలింది.

చాలాసేపు అతడు కదలేదు. అలాగే ఆ డేబిల్ పక్కనే నిలబడాడు. లక్ష్మి చాలా సున్నితమైనచోట దెబ్బకొట్టింది. సంవత్ కుమార్ ని ఆమె ఉద్యోగం అడగటం అతనికి ఇష్టంలేదు. చట్టరీత్యా మోసం చెయ్యకపోయినా, ఒకరకంగా ఆ సంస్థని మోసపుచ్చినట్టేల్లా. అటువంటి మనిషి దగ్గరికివేళ్ళి ఉద్యోగం అడగటం. అతడు వునరాలోచించాడు. నిజంగా అందుకేనా తను ఆమెని వెళ్ళబద్దని కోరు కుంటున్నది! కాదు అని అంతరాత్మ చెబుతుంది. అంతకన్నా ఎక్కువ ఆలోచించ దానికి సంస్కారం అడ్డు వస్తుంది.

అతడి చేతివేళ్ళు టైప్ మిషన్ ని కొడున్నాయి. ఆలోచిస్తు మాత్రం ఎక్కడో పరిభ్రమిస్తున్నాయి. లక్ష్మి చెబున్నట్టు కొద్దిగా పరిస్థితులు తారుమారు కాగానే తను బ్యాటెన్స్ తప్పి మాట్లాడేడు. అందుకే కాబోలు కోటీశ్వరులకి లక్షాధికారులకి వ్యాపారంలో నష్టం వచ్చినప్పుడూ, ఇన్ కంటాక్సు రైడింగ్ జరిగినప్పుడూ హార్ట్ ఎటాక్, మూర్చిపోవటం లాటివి జరుగుతూ వుంటాయి! ఇంత చిన్న విషయా నికే తను ఇలా తలక్రిందులయిపోతున్నాడే....మరి అంత కష్టపడి డబ్బు సంపాదించిన వాళ్ళకి హార్ట్ ఆటాక్ లు రావటంలో ఆశ్చర్యం ఏముంది. బైటనుంచి చూసేవాళ్ళు కథల్లో ఈ సంఘటనలని చదివినవాళ్ళు భలే జరిగింది,

దబ్బున్నవాడికి అలా జరగాల్సిందే" అనుకుంటారు. కానీ అతడు ఆ దబ్బు సంపాదించటానికి ఎంత కష్టపడ్డాడో-ఎన్ని నిద్రలేని రాత్రులు వధకాలు వేస్తూ గడిపేడో ఆలోచించరు. దబ్బు సంపాదన అనగానే అది బ్యాంక్ మార్కెట్లో సంపాదించినదనో-లేకపోలే కాంట్రాక్టులో మోసం చేసినదనో ఒక చెడు అభిప్రాయం ఆందరికీ వుంది. దబ్బు సంపాదించేవాడు ఎయిర్ కండిషన్ రూమ్లో కూర్చొని పిక్చర్ తాగుతూ కేవలం ఫోన్ కాల్స్మీద దబ్బు సంపాదిస్తాడనే దురభిప్రాయం కూడా చాలా మందికి వుంది. వ్యాపారం ద్వారా దబ్బు సంపాదించేవాడు గానీ, మల్టీనేషనల్ కంపెనీల పొప్రైజ్లైనా గానీ అలా కూర్చొని దబ్బు సంపాదించడు. అనుక్షణం ఆలోచిస్తూనే వుంటాడు. చివరికి పార్టీ ఇచ్చినా, ఆ పార్టీ ఏదో ఒక కారణం కోసం ఉద్దేశించబడినదే అయివుంటుంది. అక్కడ కూడా అతడు ఆ విషయాలని గూర్చే చర్చిస్తాడు. అనుక్షణం ఇలా పిరామిడ్ లేకుండా పనిచేయడంతో దబ్బు అంటే ఒక రకమైన ఆప్యాయత, ఇష్టం ఏర్పడుతుంది. ఇంత కష్టపడి సంపాదించిన దబ్బుని ఎవరో అనామకులైన ప్రజల నుద్దరించటం కోసం "టాక్సు"ల రూపంలో కట్టడం ఇష్టం వుండదు. నాదబ్బు ప్రభుత్వానికి ఎందుకివ్వాలి అన్న ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. ఆత్మవంచన నెమ్మదిగా వంశనగా మారుతుంది. టాక్స్ ప్లానింగ్ కొద్దికొద్దిగా టాక్స్ ఎవేషన్ అవుతుంది-తను చేస్తున్నది ఆన్యాయం అన్న స్ఫురణ రాదు-నా దబ్బు నేను దాచుకుంటున్నాను అన్న భావనే వుంటుంది. అందుకే రైడింగ్ జరగానే హార్డ్ ఆటాక్ వస్తుంది.

ఇది తప్పా కాదా అన్నది కాదు ఇక్కడ చర్చ! దబ్బువట్ల ఆప్యాయత-దబ్బు సంపాదించటం అన్న వ్యవసయం ఎలా అలవడ్తుంది అన్న పరిణామ సిద్ధాంతం గురించిన వివరణ. దబ్బున్న వాడి కొడుకులు, భార్య, బావమరదులు దాన్ని అనుభవిస్తే అనుభవిస్తూ వుండవచ్చుగాక. కానీ సంపాదించేవాడికి ఆనందం వుండదు. యూనియన్ లీడర్లుంటే ఇన్ కంటాక్స్ ఆఫీసులో నోటీసు సర్వర్ వరకూ అందరూ భయోత్పాదకులే. రణరంగంలో శతృనైనికుల్ని చంపుతూ ముందుకు పోతుంటే కలిగే ఆనందంలాటిది, వ్యాపార రంగంలో ప్రత్యర్థుల్ని చెబ్బ కొడున్నప్పుడు కలుగుతుంది.

మరి ఓడిపోలే?

గాంధీ వేళ్ళు టైప్ మిషన్మీద ఆగినయ్. అప్పటికే గదిలో చీకట్లు బాగా ఆలముకున్నాయ్. టైప్ చేసేడు. అతడి దృష్టి టైప్ మిషన్లో వున్న కాగితంమీద పడింది. అనాలోచితంగా టైప్ చేసిన కాగితంవైపు చూచుకున్నాడు. నవ్వాచ్చింది అందులో ఇలావుంది.

ఐ యామె పూల్

ఐ యామె నిడియెడ్

ఐ యామె స్టుపిడ్

మోర్ బ్యాటెన్సింగ్ రిక్వైర్డ్

మోర్ బ్యాటెన్స్

బాటెన్స్

బాటెన్స్

టెన్స్

యస్

అతడు కాగితం నలిపి చెత్త బుట్టలో పారేస్తూ వుండగా గుమ్మం దగ్గర చప్పుడయింది. తలెత్తచూసేడు.

ప్రియంవద.

“ఆయన ఇల్లు చూడటానికి వెళ్ళారు. తరువాత సామాన్లు తీసుకెళ్ళామన్నారు”

అతడు మాట్లాడలేదు. అమెవచ్చి పక్క కుర్చీలో కూర్చోని ‘అలావున్నావేం’ అని అడిగింది. దీనికి కూడా అతడు మాట్లాడలేదు.

“డబ్బున్నాక వస్తావుంటుంది పోతూవుంటుంది దానికేంత ఆలోచన దేనికి?”

“నేను దానిగురించి ఆలోచించటంలేదు” అన్నాడు.

“మరి దేనిగురించి?”

‘మనిషి గురించి అందామనుకున్నాడు. అనలేదు. అన్నా అర్థంకాదు. అతడి నిశ్శబ్దాన్ని ఆమె మరోలా అర్థంచేసుకొని అతడి చేతిమీద చెయ్యి వేసింది. అతడు చేతిని వెనక్కి తీసుకోలేదు. అదొ రకమైన నిరాసక్తి. అతడి చేతినిరాస్తూ- “నేను ఓ విషయం చెప్పనా” అంది.

“ఏమిటి” మామూలుగా అడిగాడు.

“నీ మీద జరిగిన కుట్రలో భాగస్వాముల గురించి”

అతడు గిరుక్కుని ఆమె వైపు తిరిగి, “ఏమిటి నవ్వు అంటున్నది?” అన్నాడు. ఆమె నవ్వి “నాక్కొన్ని విషయాలు తెలుసు. నీకు ఉపయోగపడేవి” అంది

“నాకు ఉపయోగపడేవా? ఏం?” అత్యంతగా అడిగాడు. అతడి ఆత్మ తని గమనించి ఆమె వెదవులు బిగించి నవ్వి లేచి నిలబడింది. అందాన్నంతా పోగు చేసుకున్న ఆమె నడుము మెలికమీద నిలచిన దృష్టిని క్షణం పాటైనా అక్కడ ఆపు చెయ్యకుండా అత్యంతగా “ఏమిటి చెప్పనా-ప్లీజ్” అన్నాడు.

“బిజినెస్” అంది ఆమె అదే చిలిపితనంతో. “మీమధ్య తిరిగి నాకూ వ్యాపారం అలవాటయింది. ప్రతీదీ బిజినెస్సే, చెప్ప! నాకేం ఇస్తావ్?” అంటూ నవ్వి, గాంధీ మొహంలో సీరియస్నెస్ చూసి, నవ్వుఆపి, “ఏం నేను అన్నదాంట్లో తప్పేం వుంది? మీరంతా ప్రతీ వనినీ బిజినెస్తోనే జతపరుస్తారుగా!” అంటూ అతడి చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని “గాంధీ నాకు పెద్దపెద్ద మాయలు తెలియవు. నవ్వంటే నాకిష్టం. అంతే. ఒక్కసారి... ఒక్కసారి... ప్లీజ్” అంది.

“ఏమిటొక్కసారి?” అన్నాడు అతను అయోమయంగా.

పక్కన నవ్వుబోయింది గానీ గాంధీకి మరింత కోపం వస్తుందని భయపడి, “నువ్వీ పబ్లిలో ఎలా ఇరుస్తున్నావో తెలుసుకోవాలంటే నన్ను మంచి చేసుకోవాలి. ఆడదాన్ని మంచి ఎలా చేసుకోవాలో లక్షి అంటూ వుంటుందే ఏమిటామాట- ఆ-కంప్యూటర్ బ్రెయిన్-కంప్యూటర్ బ్రెయిన్ కి తెలియదని నేను అనుకున్నా. మనం తిరిగి కలుసుకోక పోవచ్చు. కలుసుకున్న మాట్లాడుకోనట్లరేదు కూడా. ఆ వరతుకి నేను ఒప్పుకొంటాను. కానీ ఒక్కసారి....” అంటూ లోపలి గదిలోకి వెళ్ళబోతూ గుమ్మం దగ్గర ఆగి, “లోపల అయిదునిమిషాలు సీ కోసం ఎదురు చూస్తాను. ఈ లోపులో కాగితం మీద అసలు జరిగిందేమిటో కూడా వ్రాస్తాను. అది తెలుసుకోక పోతే నీకు చాలా నష్టం. నవ్వులోపులో వస్తే సరేసరి. లేకపోతే ఆ కాగితాన్ని నాతో పాటే శాశ్వతంగా తీసుకుపోతాను. సరేనా” అని లోపలికి నడిచింది. లోపల డేబిల్ డ్రాయరు లాగిన ఫస్ట్. ప్రేయంవద కాగితం మీద వ్రాస్తూంది. గాంధీ బయట గది మధ్యలో నిలబడి ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఏం వ్రాస్తూంది ఆకాగితంలో?

అది తనకే విధంగా వుపయోగపడుంది?

తెలుసుకోవాలంటే లోపలికి వెళ్ళాలి.

లోపలికి వెళ్ళటం అంటే దెనికే వచ్చుకోవడమో తెలుసు. వెళ్ళాలా....వద్దా? అన్న ఆలోచన ఒకవైపు-మరోవైపు ఇప్పుడిక అంతా అయిపోయాక తెలుసుకొని లాభం ఏంటి అన్న మీమాంస.

—ఇక్కడ గాంధీ ఇలా వరసర విరుద్ధ భావాల్లో కొట్టు మిట్టు లాడుతూ వుండగా అక్కడ సంవత్ కుమార్ ఇంటి డ్రాయింగ్ రూమ్ లో కూర్చున్న లక్ష్మి మరో గకమైన ఆలోచనతో వుంది. అతడికో పదనిముషాలల్లో ఆఫీసునుంచి వస్తున్నాడన్న కబురు వచ్చింది. ఆమెకి మూడు మాటికి గాంధీ మాటలే గుర్తు వస్తున్నాయి.... “నువ్వు ఉద్యోగం కోసం సంవత్ కుమార్ దగ్గరికి వెళ్ళటం నాకిష్టంలేదు....” అని అతడన్న దానికి జవాబుగా నేను చాలా తొందరపడి మాట్లాడేను అనుకొండి ఆమె. “నీ పెర్సనల్ సెక్రటరీనికాదు కాబట్టి నన్ను శాసించే హక్కు నీకులేదు—” అని ఎంత దారుణంగా అనేసింది తను! అప్పుడు గాంధీ మొహం ఏలా మారిందో గుర్తొచ్చి నవ్వొచ్చింది. ఇక అక్కడ ఉండిబుద్ధికాలేదు.

పది నిముషాల తర్వాత ఆఫీసునుంచి వచ్చిన సంవత్ కుమార్ కి డ్రాయింగ్ రూమ్ ఖాళీగా కనబడింది.

గాంధీ గుమ్మం దగ్గర నిలబడి “ఏమిటి వ్రాస్తున్నావ్” అని అడిగాడు. వ్రాయటం పూర్తిచేసి ఆకాగితాన్ని మడుస్తూ “అంతసులభంగా చెప్పను.” అంది ప్రేయంవద. “లక్ష్మి ఎక్కడికి వెళ్ళింది!”

లక్ష్మి ప్రసక్తి వచ్చే సరికి అతడి మొహం కఠినంగా మారింది, “ఉద్యోగం వెతుక్కువటానికి” అన్నాడు కనిగా. ఆమె పెన్ కాప్ పెట్టాంటే, “ఏదీ ఆ

కాగితం ఇలా ఇప్పుడు " అన్నాడు చేయిసాచి. అతడు అడుగు ముందుకు వేయగానే ఆమె అతడి వక్రమనంచి వెనక్కి వెళ్ళి తలుపు గడియవేసింది. ఊహ తెలిసిన అమ్మాయి ఒంటరిగా అబ్బాయితో పున్నపుడు అతడికంటే ఎన్నిరెట్లు ఫ్యాట్గా పనిచేస్తుందో గాంధీకి తెలీదు. ఆమె అతడి వెనుకనుంచి 'మెడకుట్టూ' చేతులువేసి, "నీ కోసం ఎంతగా ఎదురు చూసేనో తెలుసా?" అంది.

అతడు మాట్లాడలేదు. ఆమె అతడి భుజాలమీదికి చేతులు జార్చి ఎంతో అనుభవంతో నేర్పుకున్న కళ ప్రదర్శించి-తను కదలకుండానే అతడిని తనవైపుకు తీవ్రపరచింది. ఆమె వెచ్చటి వూపిరి అతడి మెడకు సోకుతూంది, అతడు మాత్రం మనీభవించిన మంచు ముద్దలాగే వున్నాడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్"

"షేరు ధర అలా విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నప్పుడు కూడా ఇదంతా స్టాక్ ఎక్స్చేంజి మోసం అన్న అనుమానం నాకెందుకు రాలేదు?" ఆలోచిస్తూ ఆమె అతడి నుంచి దవ్వన చేతులు తీసేసి అడుగు వెనక్కి వేసి, ఇదంతా తనని అవమానం చేయటానికి అతనాడుతున్న నాటక మేమోనని అతని మొహంలోకి పరీక్షగా చూసి, ఇటువంటిదేమీ లేదనీ, అతడు సిన్సియర్ గానే వేరే ఆలోచనలో వున్నాడనీ గ్రహించి విన్నబోయింది. ఇది అతడికి మొదటి అనుభవం అని ఆమెకి తెలుసు. ఆ మొదటి స్పర్శలో కూడా అతడు చలించకుండా "ఇంకా దేని" గురించో ఆలోచిస్తూ వున్నాడంటే....బుఘలు అడవుల్లోనే వుండరు, ఏకైక లక్ష్య సాధనలో మిగతావన్నీ మరిచే మనుష్యుల్లో కూడా వుంటారు-అన్న విషయం తెలిసింది. అతిడిక్టిష్టం లేక పోతే తోనెయ్యవచ్చు-తనని హేళన చెయ్యవచ్చు, అగౌరవపర్చవచ్చు, చెప్పవచ్చు లేదా ఇష్టమంటే కొద్దిసేపు బెట్టువేయవచ్చు. కానీ ఇదేమిటి?

"నన్ను ఓమించు" అన్నాడు గాంధీ ఆమె ఆలోచనని తెంచుతూ. ఆమె అర్థం కానట్టు చూసింది. అతనన్నాడు. "నేను బుష్కళ్యంగుడ్ని కాను. ఏకపత్నీ వ్రతుడిగా వుండాలన్న నియమం కూడా ఏదీలేదు కానీ ఏ పని చేసినా పరిపూర్ణంగా చెయ్యాలని నా వుద్దేశ్యం. ఏమాత్రం మూడ్ లేకుండా మనం కలుసుకునే ఈ కలయిక కనీసం నీ కైరా సంత్సర్పినిస్తుందని నేరసుకోను. నామనస్కడలేదు. నన్ను ఓమించు...."

ఆమె అతడి మొహంలోకి సాలోచనగా చూసి, జాకెట్టులో దాచుకొన్న కాగితాన్ని తీసి అతడి చేతిలో పెట్టా "మళ్ళీ మనం కలుసుకోకపోవచ్చు, వెళ్ళిస్తాను గాంధీ" అంటూ తలుపు తీసి హాలు గుండా బైట సీకట్లో కలిసి పోయింది. ఆమె మనసులో ఏముందో. ఆమె ఏమనుకుందో, అతడికి తెలీదు.

కాగితాన్ని పట్టకొని, ఆమె వెళ్ళినవైపే చూస్తూ గదిలోంచి బైటకొచ్చిన గాంధీ, బైట హాలులో చేతులు మూడుచుకొని టైప్ మిషన్ వక్రమన చేతుల్లో శిలా వ్రతములా కూర్చుని తమగదివైపే నిర్లిప్తంగా చూస్తూన్న శ్రీమూర్తినిచూసి

స్థానవయ్యాడు.

ఆమె లక్ష్మి.

చాలానేవు వాళ్ళిద్దరూ ఆచేతనంగా ఆలానే వుండి పోయారు. గదిలో చీకటి ఆలాగేవుంది. ముందు కదిలింది గాంధీయే. “....ఏమైంది వుద్యోగం?” అని అడిగాడు. లక్ష్మి మాట్లాడలేదు. పరిస్థితిని కొంచెం మామూలుగా మార్చటానికి ప్రయత్నిస్తూ “నీ ఒక్కదానికే ఇస్తానన్నాడా -నాకూ ఇస్తానన్నాడా” అన్నాడునవ్వి. ఆమెదానికి జవాబు చెప్పలేదు. అతడికి కొద్దిగా కోపం వచ్చింది. ఆమెతననో నేరస్తుడిలా చూడటం నచ్చలేదు. ఆయినా తన స్వవిషయాల్లో ఇతరులు జోక్యం కల్పించు కోవటంకూడా అతడికి పట్టించుకోకుండా “ఏం జరుగుతుంది లోపల?” అని అడిగింది. అతడు చెబ్బితని, “ఏం జరుగుతేసీకేం?” అన్నాడు..

“నా ప్రశ్నకి నమాధానం అదికాదు.”

“అయితే ఏమిటా -చాలా జరిగింది—”

“ఏంటి?”

“నీకూ సంపత్ కుమార్ కి మధ్య ఉద్యోగం కోసం ఏం జరిగిందో అదే”

ఆమె చెయ్యి ఎంత విసురుగా వచ్చిందంటే-అడిగానీ తాకివుంటే. అతడి చెంప పగిలిపోయివుండేది. ఆమెచేతిని ఆలాగే పట్టుకొని నింబడ్డాడు అతడు. ఆవేశంతో రొప్పుతుంది ఆమె. అతడగానీ చెయ్యి వదిలేస్తే మొహంఅంతా గోళ్ళతో రక్తం కేసే సీపంగిలావుంది. అతడికూడా తాను అవసరమైన దానికంటే దారుణంగా మాట్లాడాననిపించింది. అతడూ మామూలు మనిషే. కానీ విసుగు, కోపం, ద్వేషం లాటివి అతడిని ఎక్కవ కాలం ఆశ్రయించి వుండలేదు. తప్పుని గ్రహించి, వెంటనే సరిదిద్దుకోగలిగే శక్తి వుంది. అందుకే ఆ చెయ్యి ఆలా పట్టుకొనే “నేను నిర్దుర్లభ నంది ప్రతిపాదిస్తే ఒప్పుకుంటావా” అని అడిగాడు. ఆమె మాట్లాడలేదు కానీ ఆవేశం తగ్గినట్టు అనిపించింది.

“....అన్ కండిషనల్ గా” అన్నాడు. ఆమె చెయ్యి దిండింది. ఇకతన మొహానికి ఏం వర్తాలేదని నమ్మకం కుదిరాక, అతడామెచెయ్యి పదలివెడ్తూ, “అనలు దీని కంతటకీ కారణం నీరిపోర్ట్” అంటూ ద్రావారు సొరుగులోంచి ఒక కాగితాల కట్టితీసి, పెన్ తో ఒక వాక్యం అండర్ లైన్ చేసి ఆమె ముందుకు తోసేడు. ఆ కాగితాల్లో తన స్వదస్తూరి చూసి, ఆమె విస్మయంతో చదవటం ప్రారంభించింది. సంపత్ కుమార్ మీద రిపోర్టు అది తను వ్రాసిందే.

“—అతడికి శ్రీ లోలుడన్న ప్రచారం ఒకటుంది. మంచివెత్తు, అందం, పదవి ఇచ్చే దర్జా పీటన్నిటివల్లా వచ్చే ఫరిస్థాని అమ్మాయిల మీద ఉపయోగించారనే బలహీనమైన మనస్తత్వం అతడిది. అతడికి, శ్రీ బలహీనతలేదనీ-శ్రీయే అతడిపట్ల బలహీన మవుతుందనీ చెప్పటం కోసం ఈ పాయింటు నొక్కచెప్పటమైనది. వైకి చాలాతేలిగ్గా, ఈజిలీ అప్రోచ్ బుల్ గా కనిపించినా పరిధిదాటి ఏవనీ

చేయ్యడు."

ఆవేరా చదివుతూ ఆమె మొహంలోనప్పు కదలాడటం చూసి ఆతడు తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చాడు అమె తలత్తి "శ్రీలవస్థ సీకింత తేలికైన అభిప్రాయం వున్నందుకు విచారిస్తున్నాను" అంది

"నేనూ అంతే" అన్నాడు

"ఏమిటి" అంటామె ఆశ్చర్యంగా

"మొగవాళ్ళవట్ట సీకింత తేలికైన అభిప్రాయం వున్నందుకు నేనూ విచరిస్తున్నాను"

ఆమె తిరిగి పోరాటానికి ఆయుత్తమవుతూ వుండగా గుమ్మందగ్గర అలికిడి అయింది

లాలా లోవలికి వస్తున్నాడ

ఆతడిని చూడగానే గాంధీ మొహం వాడిపోయింది ఇప్పటివరకూ లాల్కూలి కంకా ఆతడు ఆ డబ్బు సంగతి మర్చిపోయాడు. లాలా రాకతో తన పౌజివన్ తిరిగి జ్ఞాపకం వచ్చింది "రండి లాలాజీ" అని ఆహ్వానించాడు

"ఈమధ్య రెండ్రోజులుగా వూళ్ళోలేను" అన్నాడు లాలా "మీకుతెలిసే వుంటుంది టి.ఎఫ్ టి కంపెనీ దివాళా తీసిన సంగతి"

"తెలుసు" అన్నాడు గాంధీ "—ఎంతోస్తుంది షేరుకి"

"ఏమీ రాకపోవచ్చు అప్పులు తీర్చడానికి బొటా బొటిగా సరిపోవచ్చు దాని ఆస్తులు—"

"దారుణమైన మోసం."

"అవును దారుణమైన మోసం దీనివల్ల ఎవరు బాగుపడ్డారో కూడా అర్థం కావటం లేదు. పోనీ ప్రజల్ని మోసం చేయటానికి విపరీతంగా షేర్లు అమ్మారా అంటే అదీలేదు" అన్నాడు లాలా

"అలా అమ్మివుంటే కేసు పెట్టటానికైనా వీలు వుండేదేమో"

లాలా దానికి సమాధానం చెప్పలేదు చేతిలో ఫైలు బల్లమీద పెట్టూ "ఇప్పుడు మనం చేద్దాం" అన్నాడు.

లాలాకి ఆరంభకాక "అంటే" అన్నాడు

"అంటే ఏముంది లాలాజీ-షేర్లలో వ్యాపారం చెయ్యటానికి నా దగ్గర పెట్టు బడి లేదు. ఇంకో రకంగా చెప్పాలంటే మీకు ఇక ఏవిధమైన బిజినెస్నూ ఇవ్వలేను"

"అలా అనకండి మీలాటి తెలివైనవాళ్ళు ఈ రంగంనుంచి తప్పుకుంటే ఎలా?"

"తప్పుకోవా నీ నాకు లేదు కాని తప్పదుకదా"

"కనీసం ఒక లక్ష అన్నా ఇందులో వుంచండి, నేను రికమెండ్ చేసిన షేర్లు మిమ్మల్ని ఎన్నడూ మోసం చెయ్యవు"

శక్తిపూర్వక పాపులర్ హుటదయమహాభాస్తి... ఇందూక సాహిత్యలోబల్లి
చచ్చింది... గెండు నిమిషాలు మానం పాటించాలి... ఇది క్షురూత్ లంతో!

“మీమీద నాకు ఆ నమ్మకం వుంది. కానీ నేను ఇప్పుడు లక్ష కాదు కదా-
ఒక్క రూపాయి కూడా పెట్టిబడి పెట్టే స్థితిలో లేను”

“ఇంకొక్కసారి ఆలోచించండి.”

“క్షమించండి లాలాజీ. నా పరిస్థితి మీకు తెలియనిది ఏముంది”

లాలా లేస్తూ “మరి ఆ డబ్బు అంతా ఏంచెయ్యను?” అని అడిగాడు.

“ఏం డబ్బు”

“టి.ఎఫ్.టి. షేర్లు అమ్మెయ్యగా వచ్చిన డబ్బు”

గాంధీ ఒక్కసారిగా కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడి ఎగ్జయిడ్ మెండ్ తో టి.ఎఫ్.టి.
షేర్లు అమ్మెయటం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

లక్ష్మి ఇద్దరివైపు అర్థం కానట్టు చూస్తూంది.

“మూడు రోజుల క్రితం మీరు వుత్తరం పంపించారుకదా-వున్న షేర్లన్నీ
అమ్మెయ్యమని” అన్నాడు లాలా ఫైలు విప్పతూ.

“వ్యాద్” అని గాంధీ గొంతు జీర బోయేలా అరిచాడు. ఉద్వేగంతో
వణుకుతూన్న వేళ్ళని అదుపులో పెట్టుకోవటంతోనం కుర్చీ కోడు పట్టుకొన్నాడు.

“అదేమిటి సాబ్ మీవు తరం—” అంటూ లాలా ఫైల్లోంచి కాగితం తీసి
అందించాడు. “మీ వుత్తరంలో అర్జెంటు అన్నది చూసి ఆ సాయంత్రమే అన్ని
షేర్లు అమ్మేసేను. ఉన్నట్టుండి ఇలా ఎందుకు అమ్మెయ్య మన్నారా అని అప్పుడు
ఆశ్చర్య పోయాను కూడా.....అందులోనూ ధర విపరీతంగా పెరుగు
తున్నప్పుడు....కానీ నిన్న ఢిల్లీలో పేపర్లో చూసేను. మీకేదో “హిట్” వచ్చిందేమో
అందుకే అమ్మెయ్య మంటున్నారు అనుకొన్నాను. నిజంగా తెలివంటే మీది!
వెంట్రుక వానిలో “టోటల్ కొలాప్స్” నుంచి తప్పించు కొన్నారు కచ్చగాడ్స్....
మిరీ బిజినెస్లోంచి తప్పుకోకండి బాబూ-కనీసం ఒక లక్షన్నా.....”

అతడు చెబున్న మాటల్ని గాంధీ వివటంలేదు. అతని ఆలోచనలకు ఎక్కడో

వున్నాయ.

హోటల్లో హరిక మాటలు

“...తొందరపడి ఎవరికి మాట ఇవ్వకూడదు అన్నారు అలాగే బిజినెస్లో
ఎవర్నీ, చివరికి కట్టుకున్నదాన్నయినా సరే నమ్మకూడదు అన్నారు కానీ నన్ను
నమ్మి తెల్లకాగితం మీద సంతకం పెట్టి ఇచ్చారు

అతడు చేతిలో కాగితంవైపు చూసుకున్నాడు

థాంక్యూ హరికా!... థాంక్యూ!

లాలా అంటున్నాడు “మీరు ఒకటికీ ఇరివై అయిదు రూపాయల చొప్పున
అమ్మానుసార్. కన్వర్ట్టుట్ డిబెంచర్లు రెండ లక్షలపీ మూడు లక్షలకి-మొత్తం
ఎనిమిది లక్షలు....”

To,

K.L.Lala
Stock Broker

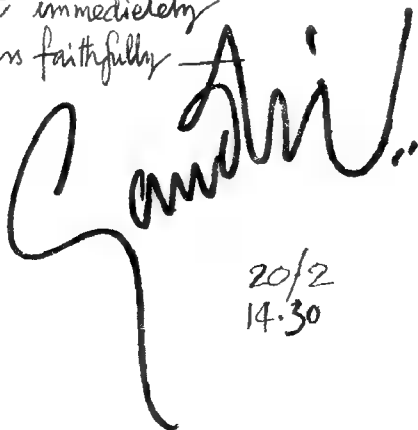
IMMEDIATE

Dear Sir,

This is to instruct you to
sell away all the Shares &
Rebentures of T.I.T Ltd, today

Act immediately

Yours faithfully

20/2
14.30

థ్యాంక్యూ హరికా! థ్యాంక్యూ!!

తండ్రి ఎవరితోనో రహస్యంగా మాట్లాడుతూ వున్నప్పుడు వినివుంటుంది. లేదా తండ్రి ఫ్రాన్ ఇరికో విధంగా తెలుసుకొని వుంటుంది... ఆఖరి క్షణంలో “షే” చెప్పే ఎత్తు!! ఎవరూ రక్షించలేని విధంగా తనని రక్షించిన ఆ అమ్మాయికి ఎలా కృతజ్ఞతలు చెప్పకోగలడు?

“ఏయ్ గాంధీ-ఏమిటా ఆలోచన?”

అతడు తెప్పరిల్లి లక్ష్మివైపు చూసేడు....లాలా వెళ్ళిపోయాడా?”

“ఆ వెళ్ళిపోయాడు” అంది లక్ష్మి” ఇంతకీ ఏం జరిగింది?”

గాంధీ చెప్పలేదు. చేతిలో వున్న రెండో కాగితం విప్పాడు. ప్రియంవద ప్రాసింది ఆది.

“అల్లాగు బీడులో మైకా బీడు గురించి ఎర్ర వెస్పర్లతో అండర్లైన్ చేసింది మా శ్రీవారు, ఈ మాత్రం నూచనచాలు అనుకుంటా.....”

గాంధీ కనుబొమ్మలు మూడుచుకున్నాయి. ఏమాత్రం ఆనమనం రాకుండా కోటలోపాగా వేసింది సువ్యా హనుమంతరావ్!

అతడా కాగితాన్ని మడుస్తూ వుండగా అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. హనుమంతరావ్ హడావుడిగా లోవలికి వచ్చాడు.

“నమస్తే సార్! మంచిఇల్లు దొరికింది. కానీ మేం ఒక్కరమే వెళ్ళటం బాబోదు. ఇంతకాలం మా చెల్లెల్ని మీతో వుంచుకొన్నారు. ఏదో ఉడతా భక్తిగా అకుగుతున్నాను. మీరూ మాతో వుండిండి....”

గాంధీ వెదవుంమీద చిరునవ్వు వెలిసింది....అప్పుడే రామ్మోహనరావుకి తమ డబ్బు పోగొట్టుకోలేదని తెలిసిందన్న మాట. అందుకే తిరిగి ఇతడిని పంపించాడు. ఇతడు డైరెక్టుగా, మీతోనే వుంటామూ అంటే బాబోదని, ప్లేటు మార్చి, తనతో తన ఇంట్లో వుండమంటున్నాడు.

గాంధీ నవ్వుతూ “మీ ఆహ్వానానికి థాంక్స్....కానీ అదృష్టవశాత్తూ నాకు వ్యాపారంకో నష్టంరాలేదు. ఈ ఇంట్లోనే వుందాం-మళ్ళీ ఇంకో కొత్త ఇల్లందేనికి” అన్నాడు.

హనుమంతరావు ఆశ్చర్యం నటిస్తూ “నిజమా-అబ్బా! ఎంత మంచి వార్త చెప్పాడు. అలాగే అలాగే” అన్నాడు అతడు-నటిస్తున్న విషయం మొహంలో తెలిసిపోతునేవుంది. గాంధీ నవ్వుతూనే వున్నాడు.

రామ్మోహనరావ్ పెట్టిన కంపెనీపేరేమిటి?

‘టిట్ ఫర్ టాట్’ కదూ!

(ఇంకావుంది)

అతడికి 3 నెలలు నిండాక పాలు పోతమే ఇప్పుడు నరికితాడు
మీ పాపాయికి కావలసినది ఫారెక్స్
 పాపాయికి అదర్హనంతమైన ఘన అహారం

3 నెలల పిల్లలకు-మన అహారం ప్రారంభించవలసిన సమయం.

3 నెలలు నిండాక, పాపాయి పెరిగి అవసరాలకు శేవలం పాలు మాత్రమే సరిపోవు పాపాయి చురుకుగా, తొందరగా పెరుగుతుంటాడు. అనేక శేవలం పాలు ఇవ్వగలిగి వాటికన్నా ఎక్కువ కాలరీలు మరియు ఐరన్ అతడికి కావాలి. పాలు తాగడాన్ని కగ్గింది, హెచ్చు కాలరీలు ఇచ్చేది, సమంతం అలవాటు చేసింది అయితే మన అహారం పాపాయికి అవసరం

డాక్టర్ల ఫారెక్స్ ఎందుకు ఏపాత్ర వేస్తాడు?

మన అహారాల ప్రాతాంతం కోసం, ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడిన అహారం ఫారెక్స్ టీజ్ కార్న్స్, హెబ్బెట్లు, కొవ్వు పదార్థాలు, కాల్షియం, ఫాస్ఫరస్, విటమిన్లు ఉన్నాయి. పాపాయి పెరుగుదలకు అత్యవసరమైన ఐరన్ కూడా ఫారెక్స్లో వున్నట్లుగా వుంటుంది. విటమిన్లు ఫారెక్స్ పాపాయి సంపూర్ణమైన పెరుగుదలకు అదర్హనంతమైన మన అహారం.

డాక్టర్ల నిబంధన ప్రకారం ఫారెక్స్
 పిల్లలకు, ముఖ్యముగా పెరుగుదల కోసం పాపాయికి అవసరమైనది. ఫారెక్స్
 పాపాయికి అవసరం.

కళ్యాణత్రయం

చెవి. సుబ్బలక్ష్మి

మెడలో నల్ల పూసల గొలుసుతో పావట్లో కుంకుమతో అరుంధతిలా ఆఫీసులో అడుగు పెట్టిన అనూరాధను చూడగానే ఆఫీసు స్థాఫంతా బిత్తర పోయారు. ఏమిటి మార్పు ఒక్కసారిగా అనుకున్నారు. పోయిన సారి నేను ఆఫీసుకు చివరిసారిగా వచ్చినప్పుడు తల ఓగగావెట్టి మెడ వాల్చి కళ్ళు పక్కకు తిప్పి ఓర చూపులు చూచిన వాళ్ళంతా ఈ రోజు తలెత్తి ధైర్యంగా పావం చేయని వాళ్ళు గుళ్ళో దేవతను చూచినట్లుగా చూస్తున్నారు. అంతవరకూ వాళ్ళ చూపులు ముళ్ళయి గుచ్చుకుని బాధపెట్టేవి అనూరాధను. ఈ రోజు ఆ చూపులే చల్లగా వెన్నెలలా తగులుతున్నాయి. ఆత్మీయుల చూపుల్లా ఆహ్లాదాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. అనూరాధ వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చోగానే వక్త సీట్లో విమల తన కుర్చీని అనూరాధకు దగ్గరగా లావ్తుంది.

“ఏమిటి అనూ? నిజంగా.. నమ్మ వేకుండా వున్నాను స్మీ” అంది చిన్నగా అనూరాధకు మాత్రమే వినిపించేటట్లుగా.

“ఏముంది. వెళ్ళి చేసుకున్నాను” అంది అనూరాధ సింపుల్ గా.

“అదే ఇంత త్వరగా ఎవరికీ చెప్పకుండానే” అంది విమల.

“తల్లీ మీకందరికీ చెబుతూ ముహూర్తాలు పెట్టించి శుభలేఖలు అచ్చు వేయిస్తూ కూచంటే కుదిరిన సంబంధం కాస్త వెనక్కు వెళ్ళేది. అంతా చాలా నడన్ గా జరిగిపోయింది. మెడలో నల్ల పూసలు, పావట్లో కుంకుమ లేకుంటే నేను కూడా జరిగిందంతా కలనే అనుకునేదాన్ని”

“నీ వెళ్ళికథంతా ఓ పెద్ద మిస్టరీలా వుంది. దయచేసి త్వరగా చెప్పవే చంపక”

తల్లి చెప్పాలంటే ఓ పేద్ద నవలవుతుంది. సాయంకాలం యింటికిరా. నీకు వివాహవర్షం అంతా వినిపిస్తాను. విని తరిద్దువుగానీ.”

“నరే అలాగే కానీ. అంతకన్నా ఈ జన్మకు కావలసిన భాగ్య మింకేముంటుంది. నేను వెళ్ళి పార్టీ అరేంజి చేయిస్తాను. నువ్వు కనీసం మీ ఆయన వూరూ పేరయినా చెప్ప. కొలీగ్సుకి చెప్పవద్దా?”

“పేరు శ సీంద్ర నాథ్ ముఖర్జీ. ఊరు...”

“కలకత్తా” అని పూర్తి చేసింది విమల.

“నీకేలా తెలిసింది”

“ఏముంది. ముఖర్జీలు కలకత్తావాళ్ళే గానీ ఇక నేవెళ్ళి పార్టీ అరేంజీ చేయిస్తాను. ఇన్నాళ్ళకు వెళ్ళి చేసుకున్నావు. వీనానీ తనం చూపక ఓ యాభై నీవి కావనుకో”

“అలాగే కానీ. నీ పుత్రాహం ఎందుక్కాదనాలి. యాభై సాలికావు. మా ఆయనవి సరే” అంది అనూరాధ నవ్వుతూ.

“అమ్మ దొంగా ఇప్పట్నుంచే మీ ఆయన డబ్బుమీద అధికారం వచ్చేసి నట్లు మాట్లాడేస్తున్నావే. నర్లే కానీ అలాగే మీ ఆయన పుద్బోగం జీతం కూడా చెప్పవే తల్లీ నీ ప్రాణ స్నేహితురాలని చెప్పుకుంటుంటానుగా. నా వరువు కలకత్తాకు”

“డిబోగం అక్కడే ఓ కంపెనీలో, జనరల్ మానేజర్, జీతం నెలకు మూడు వేలు. చాలా”

“చాలే తల్లీ. ఇప్పటికి చాలు. నీ వెళ్ళయిందంటే నాకెంత సంతోషంగా వుందో చెప్పలేను.” అంటూ అక్కణ్ణుంచి జారుకుంది విమల.

ఆఫీసరుతో సహా అందరూ పార్టీ అందుకుని అనూరాధను అభినందించారు.

“ఈ పార్టీ చాలదమ్మా. ఈ సారి మీ ఆయనతో వచ్చి మంచి పార్టీ యివ్వాలి. గ్రాండ్ గా డిన్నర్ యివ్వాలి సారి” అని ఆఫీసరుగారు అభిమానంగా ఆజ్ఞాపించారు.

“అలాగేనండీ” అంది సిగ్గు పడుతూ

అనూరాధ.

○ ○ ○

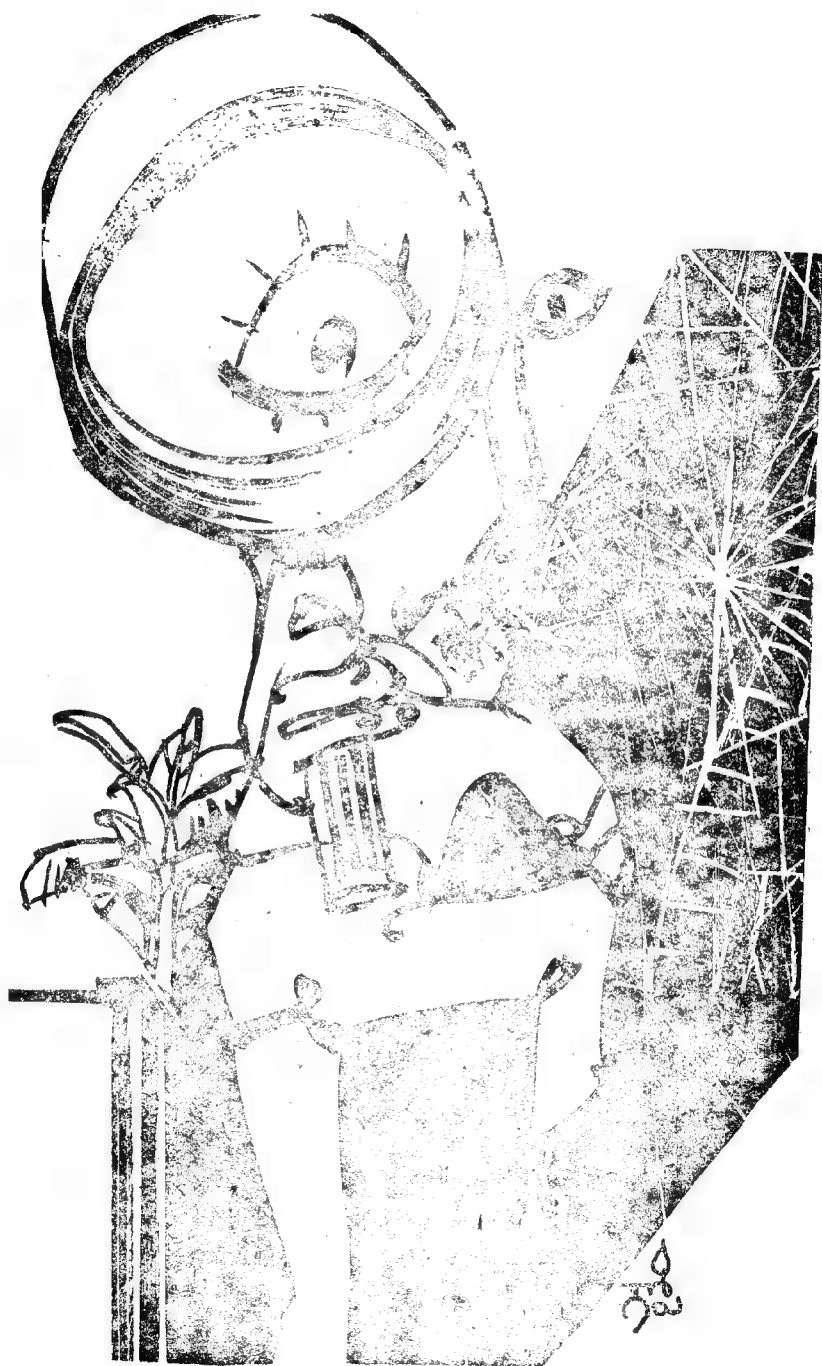
“చెప్పా పెట్టకుండా యీ వెళ్ళి చేసుకోవడమేమిటి” అంది జానకమ్మ “పెద్ద ముండను, తల్లి ముండను నేను బతికే వున్నానుగదా. ఆ రిజిష్టరు పెళ్ళి ఏదో నా కళ్ళముందే చేసుకుంటే ఏం బోయింది. ఏదో చేసుకున్నావే అనకో కనీసం అల్లుడినైనా వెంట పెట్టుకు రాక పోలివి. అడిగిన వాళ్ళు మా అమ్మాయి వెళ్ళి చేసుకుంటే అంటే అల్లుడేగారెప్పుడొస్తారు అని అడుగుతున్నారు. ఎంత యినా ఉన్న ఊరూ వున్న ప్రజానూ”

“ఆయనకు నెలపు దొరకదమ్మా. పెద్ద పుద్బోగమాయే. వాళ్ళ ఆఫీసరు డిల్లీలో వుంటాడు. ఆయనకు రానీ నెలపు తెప్పించుకోవాలి. పెళ్ళిరోజే ఒక్క గంటకన్న ఎక్కువ టైము దొరకలేదాయనకు”

“కాక కాక పిల్ల వెళ్ళయిందంటే అమ్మాయిని అల్లుణ్ణి నాలుగు రోజులు అట్టి పెట్టుకునే అదృష్టం నాకు లేదు. ఏక్షణాన మీ ఆయన వచ్చి నా భార్యను నా వెంట పంపండి అంటూడో కలకత్తా అంత దూరం నువ్వెళ్ళి పోతే నేనొక్కదాన్నీ యీ పూళ్ళో...”

“ఊరుకోమ్మా? నిన్ను ఒంటరిగా వదిలి ఎందు కెళతాను. ఆయన సంగతి నీకు తెలియదు. తల్లి లేని ఆయన నిన్ను తల్లిలా చూచు కుంటారు. నా మాట నమ్ము. నీ మనవళ్ళనూ మనవరాళ్ళనూ చూస్తే అడించు కోవచ్చు. సరేనా”

“నా తల్లీ-నీ కడవు చల్లగా ఎంత చల్లటి మట్టి చెప్పావే. నీ మాట చాలు

నాకు పది వేలు. కొత్త కాపురం కాస్త నర్దు కున్నదాకా వుండి తిరిగి వచ్చేస్తా. ఈ పూళ్లో నాకేం తక్కువ. కాలా చెయ్యి అందినన్నాళ్ళూ చేసుకుంటాను. ఆ తర్వాత ఎలాగూ నీ దగ్గరికి రాక పోతానా.”

అప్పుడే అప్పగింతలు పెడతన్న తల్లిని చూచి నవ్వుకుంది అనూరాధ. వీచ్చి అమ్మ. కూతురి పెళ్ళంటే యింత ఆనందంతోపాటు ఎంత దిగ్గరిలో ఆను కుంది.

“ఏమే కొత్త పెళ్ళి. కూతురా! ఏమి టంత దీర్ఘాలోచనలో వున్నావ్. పర ధ్యాన మెక్కువైందే” అంటూ ప్రవేశించింది విమల.

“నేనా! నువ్వే-ఆనాడు వస్తానన్న దానివి యిప్పుడా రావడం ఐదురోజుల తర్వాత. చూడుము వివాహ వర్షంబు వినుటలో నాలసిందినందున నీకు సం పూర్ణ ఫలంబు దక్కకుండుగాక.”

“తల్లీ! ఆ ఫలమేదో పూర్తిగా నీకే దక్కనీ, నాకు ఫలమూ వద్దు, వండూ వద్దు. పురాణ శ్రవణానికి ముందే ఫల శ్రుతి వినిపించిన నీ తెలివినీ ఎలా అభి నందించాలో తెలీకుండా వుంది. ఇహ నీ ప్రేమాయణం పెళ్ళాయణం అంతా చెప్ప.”

అనూరాధ లోపలికి వెళ్ళి స్వీటూ హాటూ తెచ్చింది.

“ఇదుగో యిది తీసుకో-అమ్మ చేసింది” అంది.

విమల స్వీటూ హాటూ తిన్నాక యిద్దరూ కాఫీ తాగారు.

“పద ఆలా తోటలోకి వెళ్ళాం” అంది

అనూరాధ.

ఇద్దరూ కుర్చీలు తీసుకెళ్ళి తోటలో వేసుకున్నారు.

నేను హైస్కూల్లో చదివేప్పుడు నాకో స్నేహితురాలుండేది. పేరు రాధిక. ప్రాణ స్నేహం మాడి. పోటీలు వేసుకొని చదివే వాళ్ళం. అది ఎన్నెన్నో ప్యాసు కాగానే పెళ్ళి చేసుకుంది. దాని మొగుడో పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. కలకత్తాలోవున్నాడు. ఇన్నాళ్ళకు నేను గుర్తుకు వచ్చానట. అర్జంటుగా రమ్మని వుత్తరం రాసింది. వెళ్ళాను. దాని మొగుడికి స్నేహితుడే యీ శనిండ్ల. పరిచయమయ్యాడు. మా పరిచయం కొద్ది రోజుల్లోనే....”

“ప్రేమగా మారింది. పెళ్ళి చేసు కున్నావ్, బాగుంది, ఎలాగైతేనేం ఓ యింటి దానివయ్యావు. మీ ఆయన యెప్పుడు వస్తాడే యిక్కడికి?”

“ఏమో! ఓ ఆర్కెల్లయినా పడు తుందిట.”

“ఎక్కడి జడ పదార్థమే అనూ. కొత్తగా పెళ్ళయిన వాడు, ఆర్కెల్లెలా వుంటాడు. నిన్నువరిలి”

“ఈ జడ పదార్థాన్ని చేసుకున్న వాడు జడ పదార్థంగాక మరేమవుతాడు” అంది అనూరాధ నవ్వుతూ, ఎవరేమన్నా ఫలక్కుండా పలక్కుండా వుండే అనూ రాధకు ఆఫీసులో అంతా జడ పదార్థం అని పేరుపెట్టుకున్నారు.

“పోనీలే వర్ణించనయినా వర్ణించు, విని తరిస్తాను,” అంది విమల.

“నల్లని వాడు పద్మనయనంబుల వాడు కృపారసంబువై జల్లె....”

“జల్లెడా లేదు తప్పేటలేదు. పనికి

అరోగ్యంపొందే పళ్ళు, ఎగుళ్ళకోసం
వెమ్మకంగా వాడబడేది లవంగనూనె

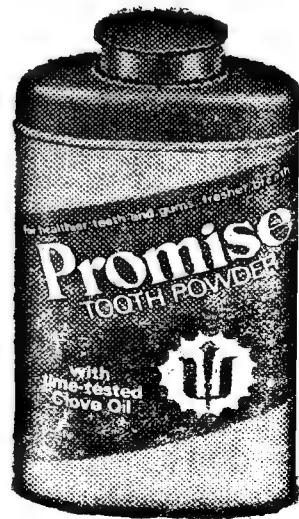
ప్రొమిస్ పళ్ళ పొడి

అనాదిగా వాడబడుతున్న
లవంగనూనెతో కూర్చినది

లవంగనూనెతో కూడిన ప్రొమిస్ పళ్ళపొడి మీరలా
బోవ్వడుమంటే చూడండి.

- నోటిలో దుర్వాసనను, దంకతయొన్ని
కరిగించే క్రిమిని తొలగిస్తుంది.
- మీ నోటిని శుభ్రంగా రూపొందిస్తుంది.
- మీ దిగుళ్ళు అరోగ్యం పొందించేలా చేసి అతి మెల్లగా
రుద్దవుతుంది.
- మీ పళ్ళను తెల్లగా వళవళలాడేలా చేస్తుంది.
- పవ్వరమెంట్ మరియు లవంగనూనె యొక్క
సాదలేని దుద్ది.

కొత్తది సాటిలేనిది లవంగనూనె గలది
ప్రొమిస్ పళ్ళపొడి

బిల్వరూ
చైత్రా-బిల్వరూ

CHAITRA-BILVA-438 TEL

మాలిన వర్జనా నువ్వును, ఓ ఫోటో వుంటే యిలా యిప్పు-నేనే వర్జించు కుంటాను."

అనూరాధ తోవలికి వెళ్ళి ఫ్రేంలో తన వక్కనవున్న అతని ఫోటోను తెచ్చి చూపింది.

"ఎలా వున్నారు."

"మూడు మూర్తులా నీకు తగ్గట వున్నాడు. ఈడూ జోడూ చక్కగా కుదిరింది. నీజం చెప్పాలంటే నీ కన్నా కూడా మీ ఆయనే అందంగా వున్నాడు, కాదంటావా?"

చిన్నగా నవ్వి వూరుకుంది అనూరాధ.

"మీ అమ్మ ఏమంది అల్లుణ్ణి చూసి"

"అమ్మ కూడా అల్లుణ్ణి చూడ లేదెంతా. ఫోటో చూసింది."

"మరి నువ్వు వుద్యోగంలో వుంటావా మానేస్తావా"

"మా ఆయన నన్ను తీసికెళ్ళడాకా చేస్తాను. ఆ తర్వాత ఎలాగూ మానేస్తా"

"లక్కి పెళావి" అంది విమల మనస్సుర్తిగా, "ఇంక వెళ్తానే యింటి దగ్గర పిల్లలు ఎదురు చూస్తుంటారు."

కమలను గేటుదాకా సాగినంతమీ ఫోటో షేతోవటుకుని వచ్చింది అనూరాధ.

"మీ ఫోటో చూస్తుంటేనే నన్ను నేను మర్చిపోతుంటాను. మీరే స్వయంగా నా దగ్గరికి వస్తే....అమ్మ అల్లుణ్ణి చూడాలని ఆత్మత వడుతోంది" అనుకుంది ఫోటోను చూచి భారంగా నిశ్చయిస్తూ.

o o o

"అమ్మా! మీ అల్లుడి దగ్గర్నుంచి సత్తరం వచ్చిందే" అనూరాధ.

"ఏం రాశాడో చదువు" అంది

జానకమ్మ కండ్లద్దాలు నవరించు కుంటూ ముందున్న చాచి పక్కన పెట్టి,

"రమ్మని రాశారు. రేపట్నుంచే వదిలేసు రోజులు నెలవు పెట్టి వెళ్త న్నాడు, నిన్ను గూడా తీసికెళ్తామను కున్నాను గానీ అక్కణ్ణించి ఆయన ప్రోగ్రాం ఏవిటో తెలియదు. అనవన రంగా నీకు హైరానా ఎందుకని...."

"నువ్వు పోయిరా మరి నాదేముంది, వచ్చేప్పుడు యిద్దరూ రండి. చిన్నగా పీలు చూచుకుని ఒక్కసారి వచ్చి పొమ్మను."

"అవనమ్మా చెప్పాలి. ఆ తర్వాత ఆయన ఫారిన్ వెళ్తారే ఏమో" అంది అనూరాధ.

వదిలేసు రోజులుంటానన్న అనూరాధ వారం రోజులు కాగానే తిరిగి వచ్చింది. వస్తూ వస్తూ కొత్త నీరలు, బొమ్మలు యింకా చాలా వస్తువులు తెచ్చింది.

స్నానం చేసి నీర మార్చుకుని వచ్చి తెచ్చిన వస్తువులన్నీ బీరువాల్లో నర్చింది.

ఈసారి గూడా అల్లుడు రాలేదేమిటా అనుకుంది జానకమ్మ.

పంటంకోకి వెళ్ళి పీట పాలుకుని కుచ్చుని "ఆయన అల్లెంటుగా కంపెనీ పని మీద ఆమెరికా వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. అందుకే నేను వచ్చేశాను, కాఫీ యిప్పు" అంది అనూరాధ.

వెళ్ళాయ్యాక అనూరాధ ఖరీదైన నీరలు కట్టింది. మనిమి చాలా వుత్సాహంగా కన్పిస్తోంది. నాలుగు నెలలకొసారి కలకత్తా వెళ్ళి వస్తోంది. నెలవు దొరక్క శనివ్ర యంతవరకూ ఆంధ్రా రాలేదు. ఈసారి ఫారిన్ వెళ్ళడం వల్ల ఇంకో

సూపర్ రిన్ టో తల్లతల్లాడే తెలుపు

మరే ఇతర డిటర్జెంట్ బిల్ల లేదా నార్ కంటే తెలుపు

ఇద్దరినీ కలిపి ఉపయోగించే వంటకం...
మరియు తప్పకుండా మనకు రిన్ టో ఉపయోగం వాడ
వంటకం అద్భుతం. మరే ఇతర డిటర్జెంట్
లేదా నార్ కంటే మరంతా తెలిసి
ఉన్నది. ఇది మనకు రిన్. ఉపయోగం,
మనకు రిన్ టో తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ.

గీత తెలుపు చేసే కత్తిని మీకు మీరే
ముఖావ చేసుకోండి :

మరియు
డిటర్జెంట్
నార్ టో
ఉపయోగం

మనకు
రిన్ టో
ఉపయోగం

సూపర్ రిన్ టో
తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ
మనకు రిన్ టో తెలుపు చేసే కత్తి ఎక్కువ

మరియు తప్పకుండా మనకు రిన్ టో ఉపయోగం వాడ

రెండేండ్ల దాకా రాడు అని చెప్పింది అనూరాధ.

ఫారిన్ వెళ్ళాక శశింద్ర దగ్గరుంచి ఉత్తరాలు తరచు రావడంలేదు. అనూరాధ వుద్యోగం మానలేదు. తల్లి అడిగితే “ఆయనకు పని ఎక్కువగా వుంటుందమ్మ అంతే. దూరదేశాన వున్నారాయ్. అయినా తడవ తడవకూ రాయడానికే ముంటుంది” అంటుంది అనూరాధ. అస్తమానూ శశింద్ర ఫోటో దగ్గర పెట్టుకుని ఆలోచనల్లోకి జారిపోయిన కూతుర్ని చూసి నిట్టూర్చేది తల్లి. చిలకా గోరికల్లా వుండాల్సిన రోజుల్లో యీ ఫార్మేషన్ ఏమిటోనని, అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చాక శశింద్ర జీతం పెరుగుతుందట. మూడు వేలకన్నా ఎక్కువ జీతం మనిషి కెందుకు. హాయిగా వుద్యోగం మానేసి యిదికూడా అక్కడికి వెళ్ళగూడదూ అనుకుంది జానకమ్మ, అప్పుడప్పుడూ ఏమిట వచ్చి వెడుతూ వుంది. ఏమిట దగ్గర తన గోడు వెళ్ళ బోసుకుంది జానకమ్మ.

“పర్వాలేదు పిన్నిగారూ, ఈ కాలంలో ఫారిన్ వెళ్ళకుంటే గొప్ప లేదు. మీ అల్లుడు ఫారిన్ రిటర్న్ అంటే మీకు మాత్రం గొప్ప కాదూ, రెండేళ్ళేగా ఎంతలో తిరిగివస్తాయి” అని ఓదార్చింది ఏమిట.

o o o

ఓ సంవత్సరన్నర గడిచింది. ఈ సంవత్సరన్నరకూ శశింద్ర దగ్గరుంచి మూడుత్తరాలు వచ్చాయి మొదటి ఆరు నెలల్లో, ఆతర్వాత వుత్తరాలే లేవు. సంవత్సరన్నర గడిచిన తర్వాత ఓరోజు అనూరాధ దిగులుగా యింటికి వచ్చింది.

బాగ్ అవతల పడేసి మంచం మీద పాలిపోయింది. అనూరాధ వనసంతా అలకల్లోలంగా వుంది. కన్నీరు దిండును తడిపేస్తోంది.

కూతురు ఎంతకూ గదిలోంచి రాకపోయేనరికి జానకమ్మ వచ్చింది. “ఏమిటే తల్లీ అలావున్నావు, ఒంటో బాగులేదా” అంది అదుర్దాగా కూతుర్ని భుజాలు వట్టుకుని తనవేపు తివ్వకుంటూ కన్నీళ్ళు చూడగానే ఆమె మాతృ హృదయం ద్రవించింది.

“ఏవైంది? ఎందుకా కన్నీళ్ళు? అల్లుడి దగ్గరుంచి వుత్తరం రాలేదనేగా! వస్తుందిలే” అంది అననయంగా.

“ఉత్తరం వచ్చిందమ్మ” అంది అనూరాధ నిర్లిప్తంగా.

“వచ్చిందా! మరయితే యింక ఏడుపెందుకూ, ఇంత దిగులు పడేదానివి అతణ్ణి విడిచి వుండటం పెందుకు, వెంటనే వచ్చేస్తున్నానని జాబు వ్రాయ” అంది జానకమ్మ.

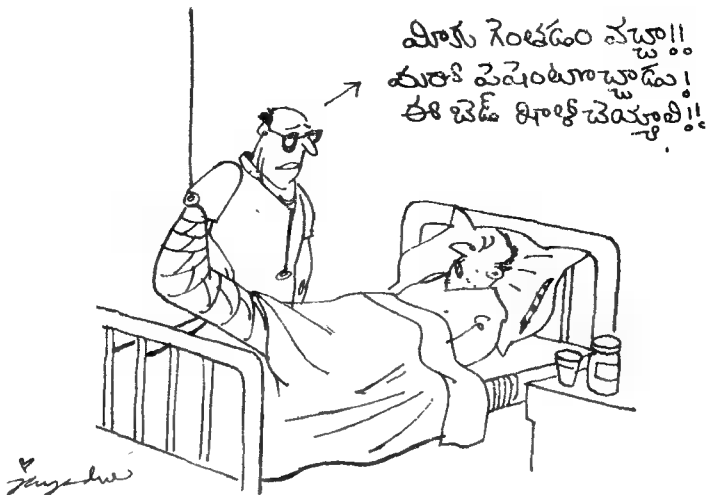
“ఆమ్మా యిదేం కలకల్లా కాదు. పున్న పళంగా రైలెక్కి వెళ్ళిపోదానికి అమెరికా”

“అయితే విమానమెక్కి పోలేవు. అంతేగా”

“అదికాదమ్మా, ఇక్కణ్ణుంచి ఎవరైనా విదేశాలకు వెళ్ళాలంటే ప్రభుత్వం అనుమతికావాలి”

“అదేమిటే సిమెంటు దగ్గరికి నువ్వు పోదానికి ప్రభుత్వం అనుమతి ఎందుకూ” అంది జానకమ్మ ఆశ్చర్యంగా.

“ఇప్పుడింక ఆయన అనుమతే లేదు లేమ్మా” అంది అనూరాధ. జానకమ్మ

మీరు గెంటడం వట్టూ!!
మరి పెడెంటూబూడూ!!
ఈ బెడ్ ఖాళీ చెయ్యాలి!!

ఆదిరి వడింది.

“అదేమిటి? ఏమైంది? ఎముంది ఆ జాబులో. అల్లుడుగారు షేమమేగా” అంది.

“ఆ! షేమమే! ఆయన...ఆయన... వేరే వెళ్ళి చేసుకున్నారమ్మా” అంది అనూరాధ వెక్కుతూ.

“ఏమిటే! నిజంగానే! ఆరి భగ్గంతుడా” జానకమ్మ ఉన్నచోటనే కూలి న్నదింది. పిల్ల కాపురం సవ్యంగా వుండా లనుకుంటే యిదేం మోగం మధ్యలోనే. అందుకే చెప్తూనే వున్నా వెళ్ళి దగ్గ రుండవే వీల్గా అని, మగవారిబుద్ధి ఏప్పుడెలా మారుతుందో. కలకత్తాలో వున్నన్నాళ్ళు బుద్ధిగానే వుండే. ఓ వన్నెల విసిన కర్ర ఒళ్ళోనూ వడకపాయె. సుప్య దగ్గరుంటే యీ దుర్బుద్ధి పుట్టనా”

“ఉద్యోగం....”

“వెధవ్యుద్యోగం. ఏ డు వందల

రూపాయల ఉద్యోగం ఒహ లెఖా-మీ ఆయన....మీ ఆయన మూడు వేలు సంపాదిస్తుండగా. తిని కూర్చోలేక యిదేం దుర్బుద్ధే. తాళి కట్టించుకున్నావు గానీ ఒక్కనాడైనా దగ్గరున్నావా” అంది జానకమ్మ ఆనెదనగా. వెళ్ళి అయ్యా కాకుండానే కూతురి కాపురం కూలి పోయిందనే సరికి ఆమె బాధను ఓర్చుకో లేకపోయింది. తల్లి బాధను చూడలేక అనూరాధ తోటలోకి పారిపోయింది శనీంద్ర ఫోటోతో నహా.

పిన్నిగారూ అంటూ విమల రాగానే జానకమ్మ భోరున ఏడుస్తూ ఆమెను వాచేనుకుంది. “అనూరాధ జీవితం అడవిగాచిన వెన్నెలైందే తల్లీ. దాని బతుకు బండలైందే అమ్మా” అంటూ.

“ఎ మైంది పిన్నిగారూ. సరిగ్గా చెప్పండి” అంది కంగారుగా విమల.

“అయ్యోదేముంది. దాని మొగుడు

అమరికాలో ఎవతో యింగిలీషుముండను కట్టుకున్నాడు. నవ్వు నాకక్కర్లేదుపో అని పుత్తరం రాశాడు. తల్లిగా నేను దానికి వెళ్ళి చెయ్యి లేకపోయాను. కనీసం కళ్ళ ఎదురుగా వాళ్ళిద్దరూ చిలకాగోడికల్లా చిరుగుతూ వుంటే చూద్దామనుకున్నా. ఈ మినిల్లాసికంత మాత్రమదృష్టం కూడా లేదేమోనమ్మా.

ఆ ముండ ఎవరోపిట్ట తగులుకుంది నాఖర్మ.

“ఇంతకూ అనూరాధ ఏది”

“ఆ తోటలోకి పోయిందేమో వెళ్ళు తల్లీ. వెళ్ళి దాన్ని కొంచెం ఓదార్చు” అంది జానకమ్మ.

విమల వెళ్ళే సరికి అనూరాధ తడే కంగా శశీంద్ర ఫోటోను చూస్తోంది. విమల వెనకనుంచి ఆ ఫోటోను లాగి విసిరి కొట్టింది. అద్దం పగలి పోయింది. అనూరాధ వెనక్కి తిరిగికోవంగా ‘విమలా’ అని అరిచింది. కొంత నేపటికి తేరుకొని “ఎంత పనిచేశావే విమలా” అంది.

“నీ హృదయం బద్దలు కొట్టిన వాడి ఫోటో బద్దలు కొట్టాను. తప్పా. అనలు మనిషే కన్పించివుంటే బుర్ర బద్దలు కొడుదును” అంది విమల ఆవేశంగా.

“అంత మూటననే విమలా. ఆయన రాక్షసం. నాకు కొత్త జీవితం వస్తాదీంచాడు”

“ఏమిటి మెళ్ళో నల్ల పూనలు సావట్లో యింతకుంకుమానా. ఇదేనా కొత్త జీవితం? ఒక్క నాడైనా మీ ఇద్దరూ కలిసి సంతోషంగా వున్నారా? సీగా ఆ మూర్ఖుణ్ణి వెనకను కొన్నావా” అంది విమల.

“నీకు తెలియదు. నువ్వూరుకో, నా ఖర్మ యిలావుంటే ఆయనేం చేస్తారు. అమ్మన్నట్లు మూర్ఖురాలైన నేనే ఆయనకు దూరంగావుంటే నా మీద ప్రేమ ఎలా వుంటుంది” అంది అనూరాధ.

కొంత నేపు కూర్చుని వెళ్ళిపోయింది విమల.

○ ○ ○

ఆరాత్రి అనూరాధ గదిలో దూరి తలుపు గడియ పెట్టింది. నిద్ర మాత్రం సీసా తెచ్చి అందులో మాత్రం వెంచింది. తల్లి కోసం దాక్కురా రానిచ్చినవి అవి. వన్నెండు వున్నాయి.

“శశీంద్రా. ఐ లవ్ యూ వెరి మచ్. నా జీవితాన్ని ఓ మలుపు తిప్పావు. నీనుంచి నేను కోరింది యీ నల్ల పూనలు కుంకుమ మాత్రమే. ఇంతకు మించి నా జీవితానికి మరేమీ దొరకదని నాకు తెలుసు. ఈ బాగ్యాన్ని పొందినందుకు నేను చాలా అదృష్టవంతురాలిని. ఎందరో కన్యలు ఈ మాత్రానికి కూడా నోచుకోక దిక్కులేని చావు చస్తున్నారు. వాళ్ళకంటే నేనే నయం. లోకందృష్టిలో వివాహితను. నాభర్త ఫెరిన్లో మరో అమ్మాయిని పెండ్లాడాడు. బాధ భరించ లేక నేను ఆత్మహత్య చేసుకున్నాను. ఓహో! లోకం నుండి బోలెడంత సానుభూతి. నా మరణాన్ని ఎవ్వరూ విమర్శించరు. పెండి కాకుండావుంటే బతికున్న పిల్లను తమ మాటల్తో చంపుతుంటే లోకం. ఆ మాటలు భరించలేక చనిపోతే పిల్లకు ప్రాణం పోసి మరీ హింసిస్తుంది. వెళ్ళికొని పిల్లలు చనిపోతే

భగ్గు ప్రేమికులు, మోసపోయిన వాళ్ళు అని బిరుదులు తగిలించి గేటిచేస్తారు. చనిపోయినా వెనక చెడ్డ పేరును మిగుల్చుకో కూడదు. అందుకే యీ పెళ్ళి," అని శశీంద్ర ఫోటోను చేతు లోకి తీసికొని అగ్గివుల్ల వెలిగించి అంటిం చింది. కాలిపోతున్న ఆ ఫోటో వంక చూస్తూ అసుకుంది.

"శశీంద్రగా పిలువబడుతున్న ఓ అజ్ఞాతవ్యక్తి! నన్ను ఉమించు. నాభర్తగా నటించినందుకు నీ ఫోటోకు నా కృతజ్ఞతలు. నీ ఫోటోను కాలాచారాని బాధ పడకు-నా ఆయుస్సు కూడా పోసుకుని పిల్ల పాపలతో చల్లగావుండు. నా పెండి నాటకానికి కలతాలో ఓ స్టూడియోలో దొంగిలించా నీ ఫోటోను. నీకు శశీంద్ర నాథ్ ముఖర్జీగా పేరుపెట్టాను. నీ పేరు మీదుగా మినెస్ అనూరాధ ముఖర్జీ నయినాను. కన్న తల్లికి కూడా తెలిసియకుండా నాటక మాడాను. ఈ నాటకం అయిపోయింది. నా పాత్ర నిష్క్రమిస్తున్నది, ఇక ఈ ఫోటో యిక్కడంటే లేనిపోని అనుమానాలకు ఆస్కారమవుతుంది. అందుకే ఫోటోని కాలిచ్చి సహగమనం చేస్తున్నాను.

"ఏ కాగణంగానైనా ఆడపిల్లకో వయస్సొచ్చాక పెళ్ళికాకుంటే కాలేదని పొడిచే ఈ సంఘం ఆమె కోసం ఏం చేస్తోంది. చదువుండి, ఆరోగ్యం వుండి, రూపం గుణం కలిగిన యీ అనూరాధకు పెండి కాలేదంటే కారణమేమిటి? గొంతెమ్మ కోరికలు కోరే పెండి కొడుకుల దర్పం కాదా. వింతంతువైన తల్లి ఏ సహాయమూ

లేక నర్తన ప్రయత్నాల చెయ్యక పోవడం కాదా, తండ్రి వున్నన్నాళ్ళు యింటి చుట్టూ చేరి ఆయన పోగానే ముఖాలు చాటు చేసిన బంధువుల అభిమానం కాదా. స్నేహితులమంటూ నీ ఎదుట సానుభూతి పలికి వెనక ఏ సహాయమూ చెయ్యని సహాధ్యయుల నాగరికత కాదా. ఎవ్వరికీ తాము చేసే సహాయం ఏమీ లేకున్నా పెండి కాలేదు అని అది అవ్యాయి ఆనర్హతగా వెక్కిరించే లోకుల సంస్కారం కాదా. నాకో తోడు కావాలని నేనూ కలలు గన్నాను. వయసు మళ్ళిన తల్లిని ఏమీ అనలేక యితర్లకు అసలు సంబంధంలేదు కాబట్టి వాళ్ళనూ విమర్శించలేక నాలో నేను కుమిలి పోలేదా. పెళ్ళికాని పిల్ల జీవితం తెల్లకాగితంపై పెన్సిలుతో వెసిన రేఖాచిత్రం లాంటిది. ఆ బొమ్మకు చక్కని రంగులు వేస్తే చిత్రం అవుతుంది, లేకుంటే అది యెంత అందమైన చిత్రానా వదిమంటే దాన్ని మెచ్చరు. ఈ రేఖాచిత్రం అందంగా కన్పించినా యిది రంగులు వెలసి పోయినది.

రేఖాచిత్రం రంగులు వెలసి పోయింది. అనూరాధ జీవితం సమాప్తమైంది.

మరునాటి పుడయం అనూరాధ మరణం విన్న అమ్మలక్కలు బోలెడు సానుభూతి కురిపించారు. "ఆ మొగుడు ఆమె రికాలో ఎవరో ఒక ఇంగ్లీషుదాన్ని కట్టకన్నాడట. పాపం అభిమానం గల ప్రియల బతుకుతుంది. కన్నెచావు చావకుండా వసువు కుంకుమలతో పోయింది పుణ్యాత్మరాలూ..

అలలు అలలు

పెమ్మకాయ సంధ్య కాళి

రూమ్ కి తాళం వేసి రోడ్డు మీదకి

రాగానే రాజేంద్ర కళ్ళు ఆ ప్రయత్నంగా
ఎదురించి కిటికీ వేపు మళ్ళాయి.

ఆమె అక్కడే నిల్చునుంది!

ఈ కొత్త రూమ్ లోకి వచ్చిన వారం
రోజుల్నుంచీ తను గమనిస్తూనే వున్నాడు.
సరిగ్గా తను ఆఫీస్ కి బయల్దేరే టయిమ్ కే
ఆమె వచ్చి అక్కడ నిలబడుతుంది....!

ఆమెను చూసి చిన్నగా నవ్వేడు.

ఆమె నవ్వింది.

చటుక్కున అతనికి తను రోడ్డుమీద నిల
బడున్నాడనే విషయం స్ఫురణకి వచ్చింది.
దాంతో బలవంతాన మనసిని అడుపులో
పెట్టుకుంటూ ముందుకు నడచ సాగాడు.
అతని ఆలోచనలు మాత్రం ఆమె వేసే
పరుగెడుతున్నాయి....

తన రూమ్ లోకి వచ్చిన సాయంత్రం
గేటు దగ్గర నిలబడ్డాడు పరిసరాల్ని
గమనిస్తూ.

ఎదురింట్లో ఒకతను ఓయటికొచ్చేడు.

వెనుకే అతని శారీర్య అయింట్టాడి.

అతనెంత నలుపు, ఆమె అంత తెలుపు.

కాక ముక్కుకే దొండపండు!

అతని మీద ఈర్ష్య, ఆమెమీద జాలి ఒకే
సారి కలిగాయి తనకి. అలాగే వాళ్ళని
చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

అతను—

కొద్ది ఆసక్తులు వెనక్కి ఆవె—వెళ్తు
న్నాడు.

వాళ్ళనే చూస్తూ తను....!

చటుక్కున ఆమె వెనక్కి తిరిగి
చూసింది—వెళ్తున్నానే!

తను రెడ హేండ్స్ గా ఆమెకు దారికి
పోయాడనిపించింది తక్కువ లోపలికి వచ్చే
కాదు అయినా ఆమె గురించి ఆలోచించ
డం మాత్రం మాన్లేడు.

బహుశా పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల
అతన్ని చేసుకొని వుంటుంది. అందుకే అత
నితో జీవితానికి రాజీ వదలేక పోతోంది....

ఈ ఆలోచన ఆమెమీద జాలి, ఆమె భర్త
మీద కోపం కలిగించడంతో వాటు తనకి
ఆనందాన్ని కూడా కల్గించ సాగింది.

తననామె ఆకర్షించినట్లే, ఆమెని తనూ
ఆకర్షించాడు. అందుకే అలా వెనక్కి
చూసింది! ఆ తుణుకులోనే తనకామె మనసు
అర్థమై పోయింది. అప్పట్నుంచీ ఆమె
రాజేంద్ర మనసులో శిష్ట వేసుకూర్చుంది.
అందుకే అటుగా వచ్చేప్పుడు, పోయే
ప్పుడు అతని కళ్ళు అప్రయత్నంగా అటు
చూస్తాయి.

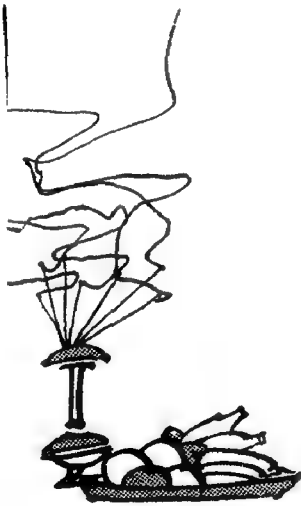
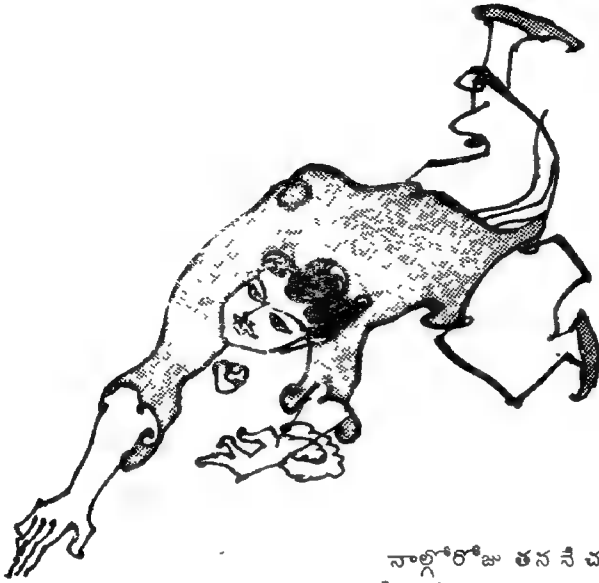
రోజురోజుకీ ఆమెకి, తనకి మధ్య దూరం
తరుగుతున్నట్లేపించింది రాజేంద్రకి.

మొదటి రోజు వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

రెండో రోజు కిటికీ దగ్గర నిలబడుతున్న
దల్లా తనని చూస్తూనే వక్కకి తప్పకుంది.

మూడో రోజు మనిషి హక్కి తప్పకో
కుండా చూపుల్ని మాత్రం వక్కకి మరి
ల్పింది....

గీత

నాల్గోరోజు తన నే చూస్తూ నిలబడుంది.
తనే కొద్దిగా కంగారు పడ్డాడు....

అయిదోరోజు తనకి ధైర్యం వచ్చేసింది.
చూపులు కలిశాయి....

ఇవాళ నవ్వులూ విసాయి....

ఇంక ఆలస్యమే అమృతమే విషమే అని
పించింది రాజేంద్రకి.

సాయంత్రం ఆఫీస్‌నించి పెందగాడే
ఇంటికి వచ్చేయాలి. అప్పటికి ఆమె భర్త
రాడు కాబట్టి మెతో మాట్లాడే అవకా
శం దొరుకుతుంది....

ఈ నిశ్చయానికి రాగానే అతని పెదవుల
మీద నవ్వు విరిసింది....మనసుకీ సిగ్గేసింది.
తియ్యటి ఆలోచనలు మదిలో రొద
దేస్తూనే అతనికి తెలికుండానే అడుగులు
ముందుకు వక్షతున్నాయి....

ఒప్పాపో చేరుకోగానే అతని ఆలోచనలు
చెదురు మగరు అయ్యాయి.

తోడి-తొక్క సలాట-ఈ రోజు బస్సు
ప్రయాణం అతని నరకంగా అనిపించేలా...

ఆఫీస్‌కి చేరుకున్న తర్వాత కూడా
అన్న ఆలోచనలు విడిచిపెట్టలేదు....బలవం
తాన గడపసాగాడు శైమ్‌సి-పసి చేస్తున్నట్లు

నటిస్తూ....

మూడు గంటలకల్లా పర్మిషన్ తీసుకుని బయటికి వచ్చాడు.

బస్సుకోసం ఎదురు చూడాలనిపించ లేదు. ఆటోలో బయల్దేరాడు....

ఆటో ఆగగానే శబ్దానికి ఆమె బయటికి వచ్చింది. పిలుస్తున్నట్లుగా చెయ్యాలిపించి.

తన నేనునని తలము కలై గోయాడు రాజేంద్ర.

కానీ ఇంతలో ఆటో పట్టిపోవడంతో అవతల నిలచాడు. హెచ్చరిక కుగ్రాడు కనిపించాడు.

ఆమె మళ్ళీ యిమ్మన్నట్లు చెయ్యాలిపించి.

ఆ కుగ్రాడను పరుగెత్తాడు.

నీరసంగా కదిలాడు రాజేంద్ర.

మామీక తాళంపని లోగిలికి అడుగు పెట్ట గానే "అంకుల్...." అంటూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు ఇంద్రాకటి కుగ్రాడు.

"మీకు ఆ ఆంటీ ఈ కాగితాన్ని ఇమ్మ న్నారు..." అంటూ చేతిలో ఒక కాగితాన్ని కుక్కెని పంత వేగంగా వచ్చాడో, అంత వేగంగానూ వెళ్ళిపోయాడు.

వదులుకున్న చేతుల్లో ఆ కాగితాన్ని విప్పేడు రాజేంద్ర.

"మా ఆయన పూర్వోలేరు....మీరు చీకటి పడిత గాత రిండి ఎదురు చూస్తూ పుంటాను..."

ఇతనికి ఇది కలా నికమా? అన్నంత అపమానం వచ్చింది. మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ పుత్ర రాన్న చదివేడు.

వెనకబోయిన తిగ కానికి తగిలింది....

ఆనందంతో అతని మనసు గంటలు పేయసాగింది.

ఆ పుత్రులంతో పాటు మంచం మీద వాటిపోయాడు.

ఉత్తరం....

పండు కలలు

ఎన్ని సార్లు ఉత్తాన్ని చదివా, ఎన్ని కలలు గన్నా మైమ్ గవనడు లేదు

శుభ్రంగా స్నానం చేశాను

నీటి గా డ్రస్ చేసుకొన్నాడు.

ఇంకా పొద్దు గూకలేదు....

నెమ్మదిగా నడుస్తున్న మైమ్ నిట్ట కంటూ పరిచాలో కటి వేసుకుని కూర్చున్నాడు.

మళ్ళీ ఆమె వాట్సానికి కూడా రాలేదు. బహుశా ఇనలాగానే ఆలోచనల్లో సత ముత్యమై బోకోందేమో అనిపించిందతనికి.

సెకండ్....

నిమిషాలు...

గవస్తున్నాయి బరవుగా.

పిట్ట కమ్మతన్నాయి

రాజేంద్ర మెహం మాత్రం ఆనందంతో పలిపాలోంది... ఆలోచన అలల మాత్రం అతని ఇబ్బంది పెట్టేస్తూనే వున్నాయి..

"పట్టుకోండి.. పట్టుకోండి," అరుపుల్లో పుట్టిండి బయటికి వచ్చాడు రాజేంద్ర. ముందొకతన పరుగెత్తుకొస్తున్నాడు.

అతని పట్టుకోవడానికి వెనక చాలా ముడి.

"పట్టుకోండి... పట్టుకోండి. దొంగ" అరుస్తున్నారు.

పరిస్థితి క్లౌడైంది రాజేంద్రకి.

చటకున్న గోడ్డమిడికి పురి అగ్గుకె అక్కడికి చేరుకున్న అతని గట్టిగా పట్టేను కున్నాడు...

ఇంతలో జనం చుట్టు ముట్టేకారు

దొంగ చేతులు మారాడు.

ఎవరిష్టం వచ్చినట్లు వాళ్ళు కొట్ట సాగారు.

"ఎవరి వస్తువుల కోసమో ఆశపడి పోతే పట్టడి పనిచేసుకోకుండా..."

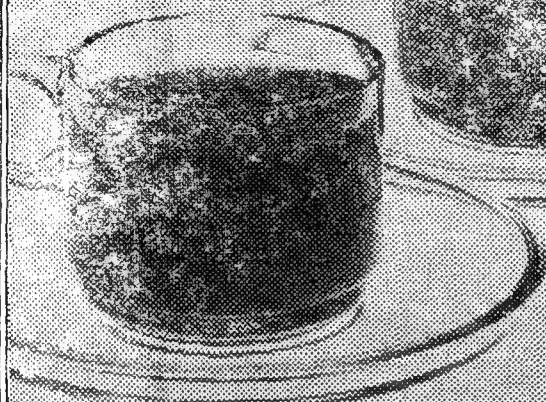
"అటువంటి దొంగ బతుక బతికేకన్నా చావడం సయం...."

చుట్టూ వచ్చినట్లు వాళ్ళు తిట్టసాగారు.

రాజేంద్రకి అక్కడ నిలబడ లిపించ లేదు. రూమ్ లోకి వచ్చేశాడు.

పోలీస్ స్టేషన్లో ఎవ్వకొకడానికి కాబోలు దొంగని బలవంతా న లాక్కంటూపోతున్నారు...

టాప్ స్టార్ ఉన్న
కప్పు ఏది ?

చూడండి, ఇక్కడ
చిక్కని, కమ్మని టీ ఉన్నది

చూడగానే తెలుసుకుంటారు దాని గొప్పదనం
రూచిచూడగానే గ్రహిస్తారు దాని కమ్మదనం
చిక్కదనపు పరీక్షలో లిప్టన్ టాప్ స్టార్ కే
గెలుపు. చూడగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
ప్రత్యేకత. తాగగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
పూర్వైక రుచి

500 గ్రా.,
250 గ్రా.,
100 గ్రా.లలో
దొరుకుతుంది.

లిప్టన్
టాప్ స్టార్
టీ

చిక్కదనంలో టాప్, కమ్మదనంలో టాప్

LIPTON

మరింత తెలుసుకోండి

PRINTED AND PUBLISHED BY

IVOTI

APR 82

(సాహిత్య మాసపత్రిక)

యాజమాన్యం, తదితర వివరాలు

ఫారం 4 (8-వ నిబంధన ప్రకారం)

ప్రచురణ స్థలం
ఎంతకాలాని కొకసారి
ముద్రాపక ని పేరు
జాతి
విలాసం

ప్రచురణ బాధు
సలకొకసారి
వి రామకృష్ణ
భారతీయుడు
1-8-4/1/1 క్రికడవల్లి
ప్రచురణబాధు-500 020

ప్రచురణ గాలి పేరు
జాతి
విలాసం

శ్రీమతి వి లీలావతి
భారతీయురాలు
8-5-1089/1 నారాయణగూడ
ప్రచురణబాధు-500 029

సంపాదకురాలి పేరు
జాతి
విలాసం

శ్రీమతి వి లీలావతి
భారతీయురాలు
8-5-1089/1, నారాయణగూడ
ప్రచురణబాధు-500 029

ప్రచురణ యజమా మరాలు

శ్రీమతి వి లీలావతి

పై విషయాలు నాకు తెలిసినంతవరకు వాస్తవమైనవని తెలియ జేస్తున్నాను

1-8-1 83, ప్రచురణబాధు

(సం) వి లీలావతి

జనం, గోల క్రమంగా తగ్గింది
గాజేంద్ర మనసులో కొత్త అలజడి
చేసింది

“దొంగ దొంగ ...” అతని చెవుల్లో
మారుమోగుతోంది

అతని, నీ నీ లే ప ఏమిటి?

ఈ ఆకోవన చెప్పున చెంపమీద చరి
నటనిపించడతని

తనూ కొద్దిసేపట్లో ఎదురింట్లో దొంగ
తనానికీ బయల్దేర బోతున్నాడు తమ
విషయన్ని ఎవరైనా పసిగట్టారంటే...

తనూ ఇలాగే నలుగురిముందు అవ
మానాన్ని భరించాల్సి వుంటుంది తనందకు
సిద్ధంగాలేడు..

చటుక్కున కర్మిలోంచి లేచాడు.

గబగబా రూమ్ కి తాళం పేసి రోడ్

మీదికి వచ్చాడు

ఎదురింటి గుమ్మంలో అమె నిలబడింది.

అటువేపు చూడాలన్నా భయమని
పించింది రాజేంద్రకి. చరిచలా ముందుకి
వెళ్ళి పోయాడు—రోడ్లమీద కాసేపలా
అలా తిరిగివర్తామని!

అక్షయము

దొంగ బానుని లేత కిరణాలు అరుణా రుణంగా కాపీ కవ్వమీద పడి, వింత కాంతులు వెదజల్లుతున్నాయి. ప్రకృతి కోటనీ, కాపీనీ కలిపి ఆస్వాదిస్తున్న సమయంలో వామనరావు అదుర్దాగా వచ్చాడు. అతని ముఖంలో ఆత్రుత, అందోళన-ఏదో పోగొట్టిన కున్న వాడిలా కనిపించాడు.

“ఏమిటేమిటని” అతని అదుర్దా గమనించి అడిగాను.

“హృదయాం మీది పెంకులు పగిలి పోతున్నాయి-బైట వినబడుతున్నాయి- ఇట్టారండి రోడ్డుమీదికి. ” అన్నాడు వామనరావు కొంచెం గంభీరంగా-

“మళ్ళీ ఇంటివాడితోగాని, ఇంటా విడతోగాని పేసే వచ్చిందా?” అని అడిగాను పెంకులు పగిలిపోతున్నాయి అనే ప్రేజ్ వినగానే-

“అబ్బే! అదేంకాదు—”

“మరి?”

“మనం కూడా ఆరంభంగా సొంత దస్తూరితో, సొంత గొంతుకతో మన

పొయిటి వేయించాలి-తప్పదు” అన్నాడు వామనరావు దృఢంగా.

అసలు నేను పూహించినదానికి. వామనరావు చెప్పిన దానికి ఏమాత్రం సొంతన లేకపోవడంతో ఓ ఉణంసేపు ఆలోచనా రహితంగా వుండిపోయాను.

“దానికి చాలా అవుతుంది. మనం ‘అచ్చు’కో గలమంటావా” అన్నాను నైరాశ్యపు వాయిస్ తో

“ఏం పర్వాలేదు గాని ఇంతకీ ఫారెన్ లో సీకెవరైనా స్పేషిలులున్నారా?” నా కళ్ళలోకి ఆశగా చూస్తూ అడిగాడు కవి-వామనరావు.

“వున్నారు. కాని వున్న యిద్దర్లో ఒకడు సైంటిస్టు. రెండోవాడు నైకియా ట్రిస్టు-బొత్తిగా డేస్ లేనివాడు ” అన్నాను తప్పించుకునే నైఖరితో.

“వాళ్లు మనకేం చెయ్యబ్బరేడు బ్రదర్ డబ్బు మనమే పెడతాం-ప్రింటింగూ గట్టా అక్కడ చేయస్తే చాలు-అదీ కష్టమనుకుంటే కవర్ పేజీ వరకూ అయినా ” వామనరావులో ఇందాకటి

వుత్సాహం తగ్గినట్టు కన్పించింది. నా జవాబు కోసం ఆశగా ఎదురు చూస్తున్న కవిని ఎలా నమ్రదాయించాలో నాకు తోచడంలేదు. కానేవు ఆ లో చిం చి “చూడండి-ఇప్పుడు మనం ఎన్నిచేసినా - ఎలా చేసినా - ప్రపంచసాహిత్యంలో యిది తొట్టతొలి ప్రయత్నం అనే కీర్తి బిన్నుని ఎలాగూ మిస్ అయ్యాం-కనుక మీకీ మంకు పట్టు తగదు” అని నిష్కర్షగా చెప్పాను.

“మరైతే ఇంకా ఎలా చేస్తే తెలుగు బాళ్లంతా దంగె పోతారో చెప్పండి. పోనీ అలాగే చేద్దాం” వామనరావు ఆశగా అడిగాడు.

“సొంత దస్తూరి, సొంత గొంతుతో బాటు కవిగారు వాడిన వైపు కూడాయితే ” అన్నాను.

“దానే వుంటుంది. లోగడ ఎవరూ యిలాంటి ప్రయోగం చేసినట్టు లేదు. కాని మనకి వైపు అలవాటులేదే ” కొంచెం బాధగానూ, గిట్టిగానూ అన్నాడు వామనరావు.

“అదేముంది లెండి అలవాటు చేసుకో వచ్చు-పెద్ద శ్రమేంకాదు-వెరీ యాజీ” అని హామీ యిచ్చాను.

“అంటే - ఇప్పుడు మనం వెయ్యి కాపీలు వేస్తే, వెయ్యి వైపులు కావాలన్న మాట”

“అంతేకదా-అయినా దాందేముంది లెండి- శబరిలాగా ప్రతివైపు ఓసారి ఎంగిలిచేస్తే చాలు-బ్రాండ్ న్యూ యితే మీ అభిమానులకు సంతృప్తి వుండక పోవచ్చు .”

నా మాటలకి వామనరావు కొంచెం

సిగ్గుపడ్డట్టున్నాడు. ఓక్షణం మౌనం వహించాడు. ఈ ఊణంలోనే వామన రావుని క్లుప్తంగా మీకు పరిచయం చేస్తాను. తర్వాత మళ్ళీ టైం దొరక్క పోవచ్చు.

వామనరావు పొడుగానే వుంటాడు. తొలి రోజుల్లో పార్ట్ టైం పొయెద్. క్రమేపీ ఫుల్ టైమర్ గా మారిపోయాడు. ఇంట్లోగాని, బయటగాని, కవిత్యంలో గాని కమిట్ మెంట్స్ ఏమీ లేవు. శ్రమ పడి రాస్తాడు. శ్రమపెట్టి వినిపిస్తాడు. కవి అనేవాడు పొరుగువాడి బాధల్ని, సుఖాల్ని, అనుభవాల్ని, అనుభూతుల్ని తనవిగా చేసుకుని, వాటిని కవనంలో చొప్పించాలనే మతం అతనిది. ఆ మతంలో చేరినప్పటి నుంచి “నేను” అనడానికి బదులు “మనం” అంటుంటాడు. వామనరావు కవిత్యపు అందచందాలు, లోతులు, వెడల్పులు నాకు అంతగా తెలియవు. ప్రతి పంక్తి లోనూ చివరి రెండు మూడు అక్షరాలు ఒకలాగే ధ్వనిస్తాయి. ఆ “ధ్వని” అప్పుడప్పుడు వినడానికి బాగుంటుంది. అంతకు మించి నాకేమీ తెలియదు

వామనరావు సిగ్గునంది తేరుకుని “ఇంకా ఏమైనా కొత్త ఐడియా ?” అన్నాడు

“ఏం లేదండీ-పొరకులకి మీ జ్ఞాపకార్థం ఏదో వొకటి యివ్వడం ముఖ్యం. కావీకో కలం యివ్వచ్చు. గొప్ప గొప్ప ఆలోచనలను ప్రజలకు అందిస్తున్న మీ మెదడు మీది కెళాలు రెండేసి చొప్పున యిచ్చినా ?”

నా మాటకి బట్టతల ఒక్కసారి

మళ్ళీ యింకా ఆ
తప్ప బాగా బూరు
బినా??

Handwritten signature

నిమిరుకున్నాడు గర్వంగా వామనరావు.

“ఇంతకు ముందు ఎవరూ యీ ప్రయోగం చెయ్యలేదుకదా!”

“ఉహు” అని తలవూపాను. ప్రయోగం కాదు నిజానికి యిది సాహసం. అయితే ఆ ముక్క ఆయనతో అనలేదు.

“జనం రిసీప్ చేసుకుంటారంటారా?”

“వుస్తకంతో వుచితంగా యిస్తుంటే, టీనుకోక తప్పేదేముంది వాళ్ళకి “మీ పాన్స్ చాలా నంతోపిస్తారు కూడా” అన్నాను ఆలోచనని బలపరుస్తూ—

వామనరావు మనసు కుదుల వడ్డట్టుంది. విలాసంగా నవ్వి లాల్చి జేబు లోకి చెయ్యి పోనిచ్చాడు—నాకు భయం అందుకుంది. కవులు జేబులో చెయ్యి పెడితే సర్వసాధారణంగా కరెన్సీ మడత రాదు. కవిత్వపు మడతే వస్తుంది—నేను ఆయన వాలకం గ్రహించి “ఆఫీసు టైం అవుతోంది” అని సజీగాను—

వామనరావు నావంక చూసి కళ్ళ లోనే నవ్వారు. ఆ నవ్వులో విలనత్వం తొంగి చూసింది. “నిన్ను చస్తే వదలను” అని శపథం చేస్తున్నట్టుంది ఆ చూపు.

“చూశారా? కవిత్వమే పూవీరిగా జీవించే మనలాంటి వాళ్ళకి ఏం చేద్దామన్నా, ఏం రాద్ధామన్నా కవిత్వమే వస్తుంది. ఎందుకు చెప్పొచ్చానంటే పొద్దున మా యింట్లో గుడ్డం పదు రాశాను—వినండి అంటూ చీటి మడత విప్పాడు. నాగుండె గుభేలుమంది—

“గళ్ళలుంగీ ఒకటి నిల్చు లాల్చిలేడు—ఈ పంకులు రిపీట్ చేశాడు.

చోళీలు చొక్కాలు ఆరేసి ఆరేసి—ఇక్కడ మనం శ్లేష గ్రహించవలె. పంచెలా—అవి—బదు నీరెలేమో నెవెను—నావంక చూశాడు. అభిప్రాయంకోసం అయి వుండవచ్చు.

చెడ్డీలు, బాడీలు చెరి మూడు మూడు.

పద్దులేవైనా అంతే—మరీ మన కొంపలో మా ఇంటావిడ కూరల జాబితా యిచ్చింది చూడండి—ఇంకో మడత విప్పాడు వామనరావు. ప్రాణం వుగ్గ

వేతనాలనుండి సరయిన పన్ను రాబట్టెలు చూడండి

వేతనాలనుండి నిర్ణీత రేటున మూలంలోనే పన్ను రాబట్టి అలా రాబట్టిన పన్నును ప్రభుత్వోద్యోగుల విషయంలో అయితే వెండినే, ఇతర ఉద్యోగుల విషయంలో అయితే ఏడు రోజులలోపల కేంద్ర ప్రభుత్వానికి జమకట్టే బాధ్యత ఆదాయ పన్ను చట్టం ప్రకారం వేతనం చెల్లించేవారి మీద ఉంటుంది.

సకాలంలో ప్రభుత్వానికి జమకట్టా పోతే

1. పన్ను పూర్తిగా యజమానినండి వసూలు చేస్తారు.
2. దానిమీద వడ్డీ విధిస్తారు, పరిహారం చెల్లించవలసి ఉంటుంది.
- ఇంకా
3. శిక్షకు గురికావచ్చు-కఠిన జైలుశిక్ష, జరిమానా వదవచ్చు.

శిక్ష పడకుండా చూడండి :

వేతనంనుండి సరయిన పన్ను రాబట్టి, గడువులోగా ప్రభుత్వ ఖాతాకు దానిని జమకట్టేటటు చూడండి

పన్ను తక్కువ రాబట్టి ఉంటే 1982 ఏప్రిల్/మార్చిలో చెల్లించే వేతనాలలో సర్దుబాటు చేయండి.

డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఇన్స్పెక్షన్

రిసర్చ్, స్టాటిస్టిక్స్ అండ్ పబ్లిక్ రిలేషన్స్

ఇన్ కమ్యూనికేషన్ డి పార్ట్ మెంట్

న్యూఢిల్లీ-110 001.

డి ఎ వి పి 91/825

వట్టుకు కూచున్నాను. సావానదోషంగా
ఆవిడకి పొయిట్రీ అబ్బిందన్నమాట!

పంకాయలు

ఔంకాయలు

తోటకూర

కొత్తిమీర

ధరన్జబట్టి

పనసపొట్టు

మర్రిపొకు

క ర్వేపాకు

దగా దగా

రేటు దగా

సరుకు దగా

రాళ్లు దగా

తస్మాత్ జాగ్రత్త నుమా?

తన్మయుడై చరణాలను పునశ్చరణ
చేస్తూ చదివి వినిపించాడు వామనరావు.
మడత భద్రంగా జేబులో పెట్టుకుంటూ,
కళ్లు వట్టుకున్నాడు వామనరావు. నాకు
తొందరగా అయిపోయిందన్న సంతో
షం తప్ప ఏ ఫీలింగూ కలగలేదు. కవి
నిష్క్రమించాడు. ఆరోజుకి గండం
గట్టెక్కింది. వెడతూ వెడతూ నాకు
మరోసారి జ్ఞప్తి చేస్తూ - "ఏవైనా సరే
కొత్తబడియా - మన పొయిట్రీ శాశ్వతంగా
పుండేలా ఆలోచించు బ్రదర్" అన్నాడు.

నాలుగురోజుల తర్వాత ఇంకో పెద్ద
మనిషిని వెంటపెట్టుకుని వచ్చాడు
వామనరావు. నూతనోత్సాహంతో అతని
ముఖం వెలిగిపోతోంది.

"నాలోజుట్లో మన వని ప్రారంభం
అవుతోంది బ్రదర్" అన్నాడు. వస్తూనే.

"ఇం డి యా లో నే వేస్తున్నారా?"
అన్నాను.

"లేదు. ఆలోచనే మారింది. మన
పొయిట్రీని రాళ్ళమీద చెక్కించడానికి
నిర్ణయం జరిగింది. వీరు క్వారీ కంట్రా
క్టర్ గారు" అంటూ వక్కనవున్న పెద్ద
మనిషిని వదిలయం చేశాడు.

"బండలమీద చెక్కిస్తే బానే
వుంటుంది గానీ, పొరకులకి చాచుకో
డానికి కష్టం అవుతుందేమో" అన్నాను
సందేహంగా.

"పొరకులకి విడి ప్రతుల నమస్య
లేదు మన పూరి కొండమీద చెక్కిం
చేస్తున్నాను - ఈ మట్టి, ఈ అడివి, ఈ
కొండ, ఈ నీరు ఈ గాలి నమస్తం
ప్రజలది. మన కవిత్యమూ అంతే.
ప్రజకి అంకితం చేస్తున్నాను. మన
అక్షరం శిలాక్షరం అవుతుంది. మన
గొంతు కొండల్లో ప్రతిధ్వనిస్తుంది
వామనరావు గంభీరంగా అన్నాడు.

"మీ ఆలోచనకి జోహారు. అయితే
గుడ్డల పద్దులు, కూరల లిస్టులూ మరి
వ్యక్తిగతంగా వున్నవి యిలా చెక్కిస్తే
బావుండదేమో" అన్నాను.

క్వారీ కంట్రాక్టర్ నన్ను గుడ్డరిమి
చూశాడు - ఓజినెనికి అడ్డువస్తున్నానని.
వామనరావు తీవ్రంగా నావంక చూసి
"మన కవిత్యం మీరు విన్నది కొద్ది.
నేను రాసిందంతా ప్రజలకోసమే
రాశాను - నేను ఏం చేసినా ప్రజలకోసమే
చేశాను నన్ను శంకిస్తే మార్కెసిని
శంకించినట్లే! ఆ సరస్వతీ దేవి మీద
ప్రమాణంచేసి చెబుతున్నా - నేను కమిటెడ్
రైటర్ని" అంటూ వామనరావు వినవిసా
వెళ్లిపోయాడు. కంట్రాక్టర్ అతన్ని
అనుసరించాడు.

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ-కథల పోటీలో

ఇందు "నాచ్చు". పాత్రలు

గుమాస్తా

చిరుకపులి

కుంపటి

గ్రాడ్యుయేట్ టోపీ

చండికొక్కు

మొసలి

... ..

తెల్లారకపోతే బావుణ్ణు!

గుమస్తా తెల్లారగట్ట నాలుగం'ల
నించీ ఇది నలభయ్యోసారి అనుకోవ
టం చచ్చినట్టు తెల్లారుతుందని తెలిసి
గూడా అలా గొణుక్కుంటూనే వున్నాడు.

అక్షేప
భరి

చామ్యోలో
విల్లి

కన్నా లెషన్ బహుమతి పొందిన కథ

గోడ గడియారం నిముషాల కిప్పల్ని టక్... టకా మింగేస్తోంది! భళ్ళు న తల్లారింది .

గుమస్తా గుండె ఒక్కక్షణం ఆగి మళ్ళీ కొట్టకోవటం ప్రారంభించింది వొళ్ళంతా జ్వరం వచ్చేసినట్టు వచ్చేస్తుంది! చిరతపులి అవును ఇవాళ ఆఖరి రోజు-ఇవాళ తెల్లారేసరికి మూడు వందలూ వడ్డీతో సహా కట్టకి పోతే చిరతపులి కర్ కరా కర్ కర కరా నమలి పారేస్తుంది!

దుప్పటి మొహంమీదకి లక్కుని వొణికి పోతున్నాడు గుమస్తా వెళ్ళాం లేచింది వెద్ద కడవుతో పసుపు కొమ్ముని కళ్ళకడుకుంది. గబగబా వాకిలి వూడ్చి పేసీళ్ళు చల్లి. స్టా వెలిగించి కాఫీసీళ్ళు వడేసింది

పక్కన పొయ్యిలో పిల్లి!

అది వారంరోజులుగా అక్కడే పిష్ట పేసింది. కుంవటి లేచింది (ఈ విడ గుమస్తాగారి కూతురు) రాత్రంతా తలకింద నలిగిపోయిన ప్రేమ నవంని ఎవరూ చూడకుండా సొరుగులోకి తోసేసి బొగ్గు ముక్కని బుగ్గనెట్టుకుని పెరట్లోకి వెళ్ళింది.

గ్రాడ్యుయేట్ బోపీ (గుమస్తాగారి పుత్రుడు) బొంత కింద కలలు నేస్తున్నాడు ఉద్యోగం.. మొదటి జీతం మండ్లపార్టీ. స్కూటర్ వెనక్కాల అమ్మాయి...అమ్మాయి...మెడ మీద నల్లి కుట్టింది.

కలల పట్టు కుచ్చలన్నీ.... అలా... అలా గాలిలో తేలిపోయాడు.... మళ్ళీ రాత్రి కళ్ళల్లో గానీ తేలవ్!.... గుమస్తా మెల్లిగా లేచాడు....

మొహం చెక్కతో చేసినట్టుంది.... కళ్ళు గాజుగోళాల్లా వుంటాయ్. కళ్ళు వెనక్కాల గ్యాలనక్కొద్దీ కన్నీరు!.... పెదాల మీద నవ్వు తెంపేసుకుని కొన్నేళ్ళయింది. అందుకే ఎప్పుడైనా నవ్వుదామని ప్రయత్నించినా నవ్వురాదు.. వచ్చినా అది నవ్వు కాదు! వచ్చేస్తుంది ఇంకో గంటలో అవును వచ్చేస్తుంది చిరతపులి.

"కాఫీ!" అంది.. భార్య భారంగా.

గుమస్తాకి "అమృతం" అన్నట్టు విని పించి చెయ్యిజాపాడు ఇతడి గ్లాసులో గోధుమరంగు కాఫీ దాన్నిండా నల్లని పంచదార పసుపుచచ్చి రేషన్ కార్డు రెండు కిలోమీటర్ల పొడుగు క్యూ తన నెత్తురు కళ్లు మూసుకో!

అంతా అందకారం ఎంతబావుందో వీమీ తెలిచేడు వెచ్చటి కాఫీ గొంతులోకి పోతోంటే భలే బావుంది.

గుమస్తా తన్మయత్వంలో వున్నాడు.. వీమీ వెనవట్టలేదు.. వీమీ కనవట్టలేదు.

బాత్ రూమ్లో బూతుపాట! పైకి వినపడకుండా గుండెల్లో గట్టిగా పాడేసుకుంటో కళ్ళు మూసుకుని సీళ్ళొస్తుంటోంది కుంవటి కమ్మటి కలలు.. ముద్దులు. కావలింతలు, సెక్సూ అన్నీ

నబ్బునరగతో కలసి మోరిలోకి పోతు
న్నాడు ....

ఎంత చక్కటి వొళ్ళు తనది
ఎంత పెద్ద కళ్ళు తనవి . ఎంత మంది
చూస్తుంటారు తన్ను . కానీ ఒక్క
వెడవా పెళ్ళి చేసుకోడేం . ప్రతివాడు
ముట్టుకుంటాననేవాడేగానీ కట్టుకుంటా
ననేవాడేదీ! ... తన అందం తన
వరుసు .... అంతా ఇలా కరిగి ..
కరిగి పోవల్సిందేనా

గ్రాట్సుయేడ్ బోపీ లేచాడు ...
అవలించి బైటకొచ్చి ఎండలో కూర్చు
న్నాడు వెళ్ళని వెచ్చటి ఇనకలో
దానిని ఆలోచిస్తున్నాడు వాడి మొహం
అచ్చం . నలిగిపోయిన ఎంప్లాయి
మెంటు కార్డులాగుంది .

వాడినవ్వు అచ్చం వెర్రాడి నవ్వులా
పుంది!

ఇంటిల్లాలు స్నానంజేసి పూజ్జేసు
కుంటోంది.... (వంట ఎలాగా చెయ్య
లేదు గనక) .

అక్కడ ఎంత మంది దేవుళ్ళు
చాలా వెర్రేటి దేవుళ్ళు
దైవాంశ గలవాళ్ళమనుకునేవాళ్ళు...
అందరి మొహాలమీదా ఎర్రగా
కుంకం

డేంజర్ డేంజర్ని . నూచి
స్తోన్నట్టు.

గుమస్తా గుండెల్లో ముక్కోటి (లేటెస్ట్
స్టాటిస్టిక్స్ ప్రకారం ఎంతమందో వాడికి
తెలిదు) దేవతలకి....శతకోటి నమస్కా
రాలు పారేస్తున్నాడు-

బాబూ చిరతపులిని రాకండా
చెయ్యండి!

ఏదేపుడూ రెస్పాన్సివ్వులేదు!
ఏదో జంతువొస్తున్న శబ్దం!...గుర్..
కర్ కర్ అంటో .. గుమస్తాగుండె
గిరిగిలా గిల్గిలా కొట్టుకుంటోంది!
వాచ్చేసింది నీటా .... నీటా
వాచ్చేసింది .. తనని తినేస్తుంది ! ..
బాబోయ్ రక్షించండి!

గజేంద్ర మోక్షంలో ఏనుక్కన్నా
గొప్పగా గట్టిగా బాధగా . కనిగా
అరిచాడు

అల వైకుంఠ పురంబులో ఏ
మూల సౌధంబో తెలీ క ఆ కేక
వెతుక్కుంటోంది .

అంతా నిశ్శబ్దం పూవీరి పీల్చని
మానం!

వాచ్చింది! చిరతపులి కాదు!
వందికొక్కు

“ఏవయ్యా ఇంటదె కట్టి ఎన్ని
రోజులయిందిరా ” (దానికి వ్యాకర
ణంరాదు)

వందికొక్కు అరుస్తోంది!
గుమస్తా న రాల్లో రక్తం
స్థంభించింది!

కడుపులో విండం గిర . గిరా. ..
తిరుగుతోంది!

కుంపటి జడనుకుంటోంది
బోపీ... గడ్డం గోక్కుంటున్నాడ.
క డు పు తల్లి - తరుక్కుపోయేలా
ఏడ.స్తోంది .

వందికొక్కు అరుస్తోనేవుంది
“సాయంత్రం లోపల అద్దెకద్రై నరే
లేదా .. (కలుగు) ఖాళీ చెయ్యండి”
అని వెంకులు ఎగిరేలా అరిచాడు...

ఇంటికప్పు మీదున్న రెండువెంకులూ

ఠాలి కింద వడ్డాయు....

కుంపటికేసి వోరగా .... టోపీకేసి
కోరగా చూసి—

రమ్! న వెళ్ళిపోయింది వంది
కొక్కు....

పొయ్యిలో పిల్లి .... మూతుడుచు
కుంది!

గుమస్తా హాపీగా ఫీలయ్యాడు....

అ మ్మ య్య!....ఎంత రిలీఫ్....

సాయంత్రానిక్కదా....చూద్దాం....

కుంపటికేసి చూశాడు గుమస్తా!

కన్నెగంపతో కుంపటి....

‘ఏమిసేతురాలింగా....ఏమీసేతూ...’

రేడియో....గోలెడోంది పాపం!....

“అమ్మా కాలేజీకి టైమయ్యిందే”
కుంపటి కేక.

“అంతారండి వొడ్డించేస్తాను” (అల
వాటు ప్రకారం అనేసి నాలిరుక్తొక్కుకుంది
ఇల్లాలు).

“ఎం వొడ్డించనూ .... పా పి ప్టి
దాన్ని .... కట్టుకున్న మొగుడికీ కన్న
పిల్లలకీ కడుపునిండా ఇంత తిండి
కూడా పెట్టుకోలేకపోతున్నాను ....”

కొంగు అంచులు కన్నీళ్లు కారుస్తున్నాయి.

ఒక్కసారి కంయ జూనిండి కొంపని.

అంతా పాడుబద్ద గుడిలావుంది....

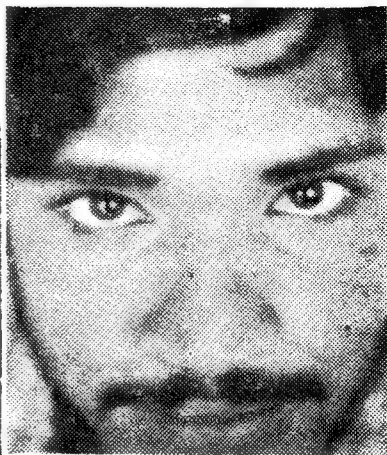
గిన్నెలనిండా దుమ్ము. గూట్లో పూజా
పునస్కారంచేసి దేవుడి విగ్రహంలా
పూరగాయ జాడీ!....

పొయ్యిలో మెరుస్తున్న కళ్ళతో పిల్లి!

“సరే నేను కాలేజీ కెళ్తున్నా....”

కుంపటి బయల్దేరింది. నిజానికి కుంపటికి
అకలి వేయలేదు....ఎందుకంటే బైటకు
రాగానే ఒక్కసారి కళ్ళు మూసు

రచయిత పరిచయం

అలవాట్లు : ‘గులాబీ’ తరువంటి కథలు
చదవటం, ‘కొయ్యగుర్రం’
వంటి పొయ్టి చదవటం,
‘బాపు’ బొమ్మల్ని (అమ్మ
యిలు (వూరే)) చూట్టం,
నాటకాలు (ప్రేక్షిమీదే) ఆట్టం.

దురలవాట్లు : తెలుగు సిన్మాలు ‘ఎక్కు
వగా’ చూట్టం, అన్నిపనులూ
అఖిరిక్షణంలోనే చైటం,
భారద్దేశం ‘ప్రజాస్వామ్యం’
అని నమ్మడం, ఆ విష
యాన్ని సాహిత్యంలో
‘కుమ్మడం’.

అంకితం : రాయని భాస్కరులకి....

-తనికెళ్ళ భరణి

కుంటుంది....

కలల్లో....పూలవడవల్లో....ప్రియుడి
వోళ్ళో

చేతివృత్తులవారికి చేయూత

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తయారయ్యే ఖిరీ వస్తువులు, నిర్మల్ పెయింట్లు, కొండపల్లి గొమ్మలు, కలంకారి క్రెకెట్ లేసులు, ఇత్తడి వస్తువులు, అత్తరులు, రాళ్ళు పొదిగిన గాజులు వంటి చేతి వృత్తులకు ఒక ప్రత్యేక స్థానమున్నది

ఈ చేతి వృత్తులపై ఆధారపడి సుమారు 65,000 మంది జీవిస్తున్నారు రాష్ట్రంలో చేతి వృత్తులను ప్రోత్సహించేందుకోసం రూ. 2 కోట్ల పెట్టుబడితో చేతి వృత్తుల అభివృద్ధి సంస్థను ఏర్పాటు చేశారు చేతి వృత్తులు అభివృద్ధి పరిచేందుకు శిక్షణ, పరిశోధన, డిజైనింగు, మార్కెట్ సౌకర్యాలు వంటి అవసరాలు తీర్చేందుకు ఈ సంస్థ దోహద కారిగా ఉన్నది

రాష్ట్రంలో చేతి వృత్తులపై ఆధారపడి జీవించేవారి ప్రయోజనం కోసం బృహత్తర కార్యక్రమాలు రూపొందిస్తున్నారు ప్రతి పంచాయతి సమితిలోనూ చేతి వృత్తుల సముదాయాన్ని ఏర్పాటు చేస్తారు వీరి శిక్షణ, వస్తువుల తయారీ అవసరాలను ఈసముదాయాలు తీరుస్తాయి వీటితోకాటు, గ్రామీణ చేతి వృత్తుల వారికి నివాసం గాను, కార్యస్థానాలుగాను ఉండే భవనాలను ఎంపిక చేసిన గ్రామాలలో నిర్మిస్తారు. తగిన యంత్ర సౌకర్యాలతో సాము హిక సౌకర్య కేంద్రాలు ఏర్పరిచి, వీరికి ఆధునిక పరికరాలు సమకూరుస్తారు

చేతి వృత్తులవారికోసం ప్రత్యేకంగా ప్రతి జిల్లాకు కనీసం ఒక చిన్న పారిశ్రామిక వాడను ఏర్పాటు చేస్తారు

✱ పీచతో వస్తువులు తయారు చేయడంలో సుమారు 800 మంది శిక్షణ అందుకున్నారు. తూర్పుగోదావరి, పశ్చిమగోదావరి, శ్రీకాకుళం జిల్లాలలో 21 సహకార సంఘాలు ఇందుకోసం ఏర్పాటు చేస్తారు. రాష్ట్రంలో పీచతో రూ. 470 లక్షల విలువ చేసే వస్తువులు తయారుచేయాలని అంచనా.

✱ రాష్ట్రంలో ప్రస్తుతం మొత్తం రూ. 5582 లక్షల పెట్టుబడితో 87,801 చేతివృత్తుల యూనిట్లు 71,298 మంది వ్యక్తులకు ఉపాధి కల్పిస్తున్నాయి.

✱ గత రెండు దశాబ్దాలుగా భారీ గ్రామీణ పరిశ్రమల మండలి 60,000 మందికి పైగా గ్రామీణ చేతివృత్తులవారికి సహాయం అందజేసింది. గ్రామాల దత్తత పథకం క్రింద ఈ సంస్థ 149 గ్రామాలను దత్తత తీసుకుని, బ్యాంకులకు ఇచ్చిన మొత్తంతో సహా రూ. 84 లక్షల మొత్తాన్ని 816 మంది చేతివృత్తులవారికి సహాయం అందజేసింది.

✱ సబ్బులు, పేము, తాళ్లు, పీచు మొదలైన వాటితో వస్తువులను తయారు చేయడం ద్వారా 800 యూనిట్లలో 2,400 మందికి ఉపాధి కల్పించాలని తలపెట్టారు.

✱ చేతి వృత్తులు, గ్రామీణ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి పరిచేందుకు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం చేయూత నిస్తున్నది.

సమాచార, పౌరసంబంధకాళి తైరెక్కరుచే ప్రకటితము, హైదరాబాదు

డి. ఐ. పి. ఆర్. 51

వెన్నెల తింటో... తేనె తాగుతో
మెల్లిగా పూగుతో వెళ్తుంది కాలేజికి.

(పావం! జుకెట్టు వెనకాల చురుగు
దనీ దాసికి కొన్ని చందల కళ్ళు అల
కున్నాయనీ తెలిసి పిచ్చిపిల్ల)

గుమస్తాకి దడ కొంచెం తగింది!

అమృత్యు ఓరతపుర ఇవాళ
రాలేదు .

బహుశా రేపొస్తుందేమో ..రేపుగదా..

ఇంకా ఒళ్ళరోజు దైముంది

టింగ్ . . టింగ్ ఫలానా వారి
సమయం.

“వాస్తానే ఆఫీసుకి వెళయిం”

వీపుమీద పైళ్ళు కట్టుకున్నాడు
ఎర్రటి పైళ్ళు. అరెండ్ పైళ్ళు .
పైళ్ళనిండా ఆలస్యం వానన . పైళ్ళ
మధ్య ఎంతమందో రిడైరయినగుమస్తాల
గుండెలు...గుండూ సూదుల్లా గుప్పవట్టి.

మెల్లిగా కదిలాడు గుమస్తా.

ఎదురుగుండా ఖాళీ అరచేతో నల్ల
టోపీ!

“ఏవ్రిటూ”

“ఏడో లీవ్ వెకెస్నీ వుందీ...
బస్సుకి డబ్బులు ” జేబులోంచి
రెండు బిళ్ళలు తీసి నల్లటోపీ చేతిలో
పెట్టాడు .

(ఆ డబ్బుతో బస్సెక్కానివ్వరు. ఎం
చేతంచే మళ్ళీ ఇవ్వుడి రెట్లుపెడిగారే)

బైట వడ్డాడు గుమస్తా.

ఒక సరకంలోంచి మరో సరకానికి
ప్రయాణం - పగిలిన కళ్ళద్దాలలోంచి
పరిగెత్తుతున్న ప్రపంచాన్ని పరికిస్తూ
న్నాడు. ఏం హడావిడి!... కొంపలు
మునిగిపోతున్నట్టు, తగలడిపోతున్నట్టు...

ఁదండి తోనుకువదండి ముందుకు...

దాంపో... దాంపో. పై... పైకి రేకు

ఏనుగులాంటి బస్సులనిండా వెలగవళ్ళ

తలకాయలో జనం.. గవిడి గేబెల్లాంటి

మోటారు సైకిళ్ళు . జనప్రవాహం... ఎలా

పుట్టుకొస్తున్నారబ్బా. ఇంతమంది జనం!

దర్జిద్రులకి పిల్లలెక్కువ గావాల్సి

నాకు మలే. . కడపునిండా కొండెల్లాగా

తినలేక పోతున్నాం... కనీసం కరువు

దీరా పిల్లల్నేనా కందాం...

స్టాప్ కుటుంబ నియంత్రణ బోర్డు.

మంత్రీగారి సందేశం . మినిష్టరు

కనొచ్చు. ఎందుకంటే మళ్ళీ

సంతానం లేకపోతే ఆ నీటు వేరేవాడు

కొద్దేనే ఆమ్మో! ... మంత్రులారా

అంతా ఏకంగా కనుడు.. నడిస్తున్నాడు

గుమస్తా .

కడపులో నెగలు . ఎలకలు...

ఇంట్లో పొయ్యిలో.. పిల్లి

ఆహ! ఏం పరిమళం మళయాళీ

హాటల్లోంచి మలబారీ ఊదొత్తుల పరి

మళం కలిసిన మళయాళీ పాట.. ఆహ!

ఏం పరిమళిస్తోంది పాట కాఫీ తాగు

తేనో . . డబ్బువేస్తే. . (లేవుగా)

సలీ . దైమపుతోంది.. పరిగెత్తరా..

బాబూ. . .

మణి అయ్యర్ కిళ్ళీ బడిలో వెలాడ

దీయబద్ధ ‘ఆనంద వికటన్’ పుస్తకాల

వెనక్కాల అడ్డబొట్టుతో అడ్డవంచెతో

‘వణిక్కింపామీ’ అంటోన్న మణి

అయ్యర్ మనవడు... ఏ మిథా షాభి

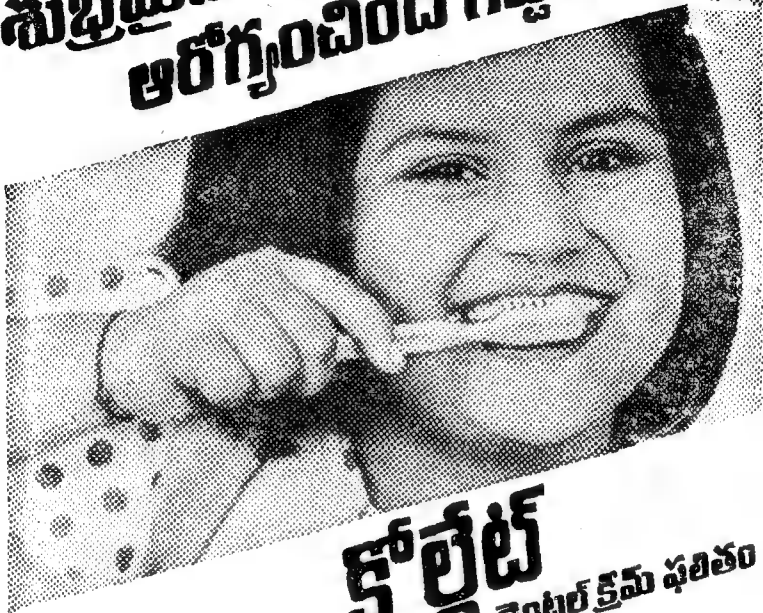
మానమో వాళ్ళకి.

ఒక్క చవక రకం సిగరెట్

కొనకున్నాడు గుమస్తా.. అంటించుకో

శుభ్రమైన తాజా శ్వాస... ఆరోగ్యించిందే గట్టి పళ్ళు

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ ఫలితం

ప్రతిరోజు భోజనం చేసిన తర్వాత కోల్గేట్ తో మీ పళ్ళను శుభ్రం చేయండి. కోల్గేట్ ప్రపంచమంతటా దంతవైద్యులు సిఫారసు చేసే తీరులో మీకు రక్షణ నమకూరుస్తుంది.

గా పళ్ళలో మూర్తిపోయే అపారమ అణువులలో తాత్కాలికంగా పెరుగుతుంది అది ముందు నోటి దుర్వాసన అనేక వాహకమైన దంతక్షయం కలిగిస్తుంది.

అందుకే మరి ఎవ్వరూ భోజనం తాగానే కోల్గేట్ తో తమ కోవడం నవైన మాధ్యం అది మీ శ్వాసను కాకాగా రూపొందించేందుకు, పళ్ళను తీర్చగా మెరిసేలా చేసేందుకు దంతక్షయం విడిచిపోతుంది అమోఘమైనదని రుజువుయింది.

కోల్గేట్ యొక్క కష్టమైన సూక్ష్మకణాల ఎలా పని చేస్తుందో:

మీ పళ్ళలో అణువులలోని అపారమ అణువుల దుర్వాసన, దంతక్షయం కలిగించే వాక్రియా పెరుగుతుంది.

కోల్గేట్ యొక్క పాలిటెన్ కర్రగం నుదురు కాగా లోతుకు చేరి పాలిటెన్ అపారమ అణువులను, వాక్రియాను తొలగిస్తుంది.

ఫలితం అక్షరమయమైన విడిచి పళ్ళు శ్వాస తాకాగా ఉండనీ నమ్మకం, దంతక్షయం నుండి రక్షణ.

కోల్గేట్ తోని కాగా మించే దుదినంన బ్రష్ చేసుకుంటున్నప్పుడు ఎంతో హాయి.

నోటి దుర్వాసనను ఆపండి...

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో
దంతక్షయంన్ని
ఎదుర్కోండి!

వినియోగమైన దంతక్షయం కోసం కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తోని కాగా మించే దుదినంన బ్రష్ చేసుకుంటుంటుంది.

1. పళ్ళు ఎలాచేరే రక్షణ
2. పళ్ళు పాలిటెన్ నుండి రక్షణ
3. పళ్ళు పెరుగు రక్షణ

దానికి అటూ ఇటూ చూస్తే .. నోట కప్పకరుచుకుని స్తంభానికి తలకిందులుగా వేలాడుతున్న పాములాటి కొబ్బరి తాడు- సిగరెట్ తల తగలడింది! ...

గుఫ్. .! గుఫ్! ఖగవతి అమ్మ తము తేగా..బుగ భుగభుగమని పొంగి. ఆహ! సిగరెట్ కాల్చుటలోని మజా ఇన్నాళ్ళకి బోధ పడిందోయ్ గిరిశం ఊ... డ్రైమ్ అవుతోంది! .

“వెధవది అయిన లేటు ఎల్లాగా అయింది....కనీసం సిగరెట్టన్నా తృప్తిగా కాల్చుకుని పోతేనేం!”

ఓహో! . రంగు రంగుల అమ్మాయిలు....నెమళ్ళంటి అమ్మాయిలు.. కుండేళ్ళంటి అమ్మాయిలు జింకలంటి అమ్మాయిలు వాటి వెనక్కాల .... నక్కలు... కుక్కలు తోడేళ్ళు..చ చ దొంగవెధవలు..వెకిలిచూపులూ పీళ్ళును. ... కానీ ఆ అమ్మాయి ఎంత ముద్దోస్తోంది!... తప్ప... తప్ప! . ఈవయస్సులో నా కూతుర్ని ఎవడైనా ఇల్లా చూస్తే . అహ! వాడు చూసినా. . నా కూతురు చూస్తుండా

అదేం పద్యం? త్రిపురాంతక దేవుడి దేనా!

చూసిన చూడడు తముడు

చూసిన చూచును మధ్యముండు

తా చూసిన చూడకున్నను చూచు కనిపిడ .

బ్యాటి ఫుల్ .. ప్రాంచద్భావణ బాహుమూల రుచితో . ఏం రుచి ఈ తెలుగు పద్యాల్లో. .పద్యంతో కలిపి పొగ పీలుస్తూ షణ్ణికానందాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు గుమస్తా. .

అదిగో! దూరంగా....ఓరానీ హోల్ లో .. టీకప్పు వెనక్కాల చూపుల్ని గుమస్తాకేసి గురిచూసి చిరతపులి! . మూతి ముడుచుకుంది!

ఒళ్ళు విరుచుకుంది . .మె...ల్లి...గ అడుగులో అడుగు రపా! . .వట్టేసింది గుమస్తాని.. గిజగిజ . గిలగిల :

సిగరెట్టుపొగ ఊపిరితిత్తుల్లో గడ్డ కట్టేసింది .

కళ్ళనిండా నెత్తురుతో కూడిన భయం చిమ్మింది.

నాలిక తెగిపోయి జారి పోయి ఎక్కడా కడుపులోయలో ఎక్కడా పడిపోయింది .

చిరతపులి కళ్ళు దివిటీల్లా వెలుగుతున్నాయ్!

గుమస్తా జుట్టు చిరతపులి నోట్లో “ఇంటికొస్తే ఇంట్లో వుండవ్... ఆఫీసుకొస్తే ఆఫీసులో వుండవ్ . నాకేదోకా ఇద్దామనుకున్నావ్..

తే . ధృబుతే! మాట్లాడవేమిటి?”

కొడవలి లాంటి కొళ్ళన్ మార్కు!

గుమస్తా పొట్టలో నాలిక మెల్లిగ పాక్కుంటూ వొచ్చి నోట్లో ఆగింది...

“సాయంత్రం... ఇస్తా”

“ఓసారి పొద్దున్నంటాప్.. ఓసారి సాయంత్రం అంటావ్ తమాషాగావుందా?”

“ఒట్టు సాయంత్రం తప్పకుండా...”

గుమస్తా చేతులు చిరతపులి కాళ్ళకింద!

సాయంత్రానికి నీ వెళ్ళాంవి.. . .

అయినానరే నా డబ్బు నాకివ్వాలి.. ”

ఎంతమాట ...ఎంతమాటన్నాడు ...

తన రక్తం పొంగదే? తనలో

మనల్నివోళ్ళ ఇంజనీరింగ్
పిలచినట్లు మర్చిపోయినట్లు
ఇంకా సీతా వెనక్కితిరిగి
వెళ్ళిపోయిందా..

అస్సలు రియాక్ట్ నోలేదే..

కోపం కూడా లేదు . ఒక్క చేపుంది.

నరనరాలో

కన్నీళ్ళు .. తాప్ ఏడుపు..

అర్థమయిందా?

తలూపేసాడు ఎద్దులాగ గమస్తా!

ఒక్క సారి గట్టిగా అరిచి దరాగా

పొదల్లోకి వెళ్ళిపోయింది చిరుతపులి.

ఒక్క చిన్న నిట్టూర్పు కొంచెం మన

శాంతి అప్పలాడికి అప్పలాడికి

మధ్య....

ఆఫీసుకి వరుగెళ్తాడు గమస్తా!

అయిదు నిమిషాలు తక్కువ వస్తే

దయింది .. ఆఫీస్! మొగస్తాఫంతా కాం

టీన్ లో వేకాడుకుంటున్నారు.

రిజిస్టర్! ... లో వలికెళ్ళిపోయింది ..

మడుగు మధ్య పెద్ద టేబుల్ మీద

మొనలి నోట్లో పైపుతో....

“ఏవీటింత లేట?” పళ్ళమధ్య నీరు
క్కున్న పచ్చి మాంసంముక్కుల్ని టూత్
పిక్ తో షోగ్గా తీసుకుంటూ అడిగింది
మొనలి.

వరమ పాతకథ చెప్పాడు గమస్తా.
మొనలి పెదగా ఆవలించి.. కొన్ని
బూతులు తిట్టి కొత్త ప్రెళ్ళకట్ట అందించి
.. “గెటాడ్” అంది నిద్రకువక్ర
మిస్తూ .

గుమస్తా తన నీటు దగ్గరికొచ్చాడు.

గబగబా బుర్ర వగలగొట్టుకున్నాడు..

మెదడు తీసి ప్రెళ్ళ నిండా పూయడం

ప్రారంభించాడు. ఏవీ తోచలేదు....

ఎలాగ-సాయంత్రానికి డబ్బెలాగ...

సాయంత్రం అవ్వకపోతే బావుణ్ణు..

సాయంత్రం అవ్వకపోతే బావుణ్ణు..

సాయంత్రం అయింది!

గబగబా బైటపడ్డాడు... రెండూపాయ

లవ్వచేశాడు.

“ఎలకల మందెంత?”

“ఇంత!”

“ఇవ్వండి”

జాగరగా..అమృతాన్ని కొన్నట్టు..
జీబులో పెట్టుకున్నాడు. ఎంటికొచ్చాడు.

“ఏమే! కాఫీ కలుపు”

“వంచదార లేదు”

“పక్కింటివాళ్ళ దగ్గర బదులు
చేస్తే”

“ఇప్పటికే వాళ్ళకి బోల్డు ఇవ్వాలి”

“రేపిచ్చేద్దాం”

“రేపా? ఏం బోనసొస్తోందా”

“రేపట్టుంచీ మన పొజిషనే మారి
పోతుంది”

“ఆ...ఆనందం అవ్వ...ఆనం
దం .. కాఫీ

“ఇదిగో ఆ చేత్తోదీ బియ్యం గూడా
అడుగు”

సాయంత్రం అయిపోయింది

చిరతపులి రాలేదు!

రాదా! ..రాత్రొస్తుందేమో....రాదేమో
రాదేమో ఇంక .

ఎలకల మందుని అన్నంలో కలిపే
సాడు గుమస్తా.

అంతే. . అంటే అందరూ....కడవు
నిండా తిన్నారు—

అంతా పడకున్నారు.

గుమస్తాకి నిద్రట్టలేదు.... ఎందుకన
వెధవ బతుకు...

కానీ...అదేదో తనొక్కడే అంటే
బావుండేది—

కట్టుకున్న పెళ్ళానికి...కన్నబిడ్డలకి..
విషం పెట్టాడు తను . చీ . చీ ..

ఎక్కడ వుట్టానో ఎక్కడ పెరి
గానో . ఇలా ఇక్కడ అప్పలమవ్వ
విషం మింగి.. అనలు తను పెళెందుకు
చేసుకున్నట్టు...పోనీ పెళ్ళి పల్లెడు..వీల్ల
రెండుకూ

పెళ్ళాన్ని చూస్తే జాలేస్తోంది....రేపు
తీసుకురాబోయే బోనసోకోనం అప్పుడే
కలలో ఏవేం కొనాలో లిప్టు రాస్తోంది.

తన కూతురు పెళ్ళి ఇంక భయం
లేదు

కొడుక్కి ఉద్యోగం నో ప్రోబ్లమ్..

వొణుకు .. వొణుకు..దడ..భయం...

కళ్ళవెంట నీళ్లు..నరాలు మెలికలు
తిరిగిపోతున్నాయ్..బుర్ర పేలిపోతోంది.

వాళ్ళ చల్లబడిపోతోంది...హిపిరి ఆడ
లేదు..గుండె మెల్లగా కొట్టుకోడం ...ఆ
శబ్దం .వినిపించటంలేదు....గుమస్తా...
నిద్ర..పోయాడు. పొయ్యిలో పిల్లి!!

○ ○ ○

తెల్లారింది

తలుపు శబ్దం!.. తలుపవతల....తలు
పవతల....

గుమస్తా లేచాడు...

చిరతపులి!

“నాన్నా పొయ్యిలో పిల్లి (మాత్రం)
చచ్చింది!”

.....

నృశాన ప్రపంచంలో ఈ శవాలు
మహా మఝూలుగా నడుస్తూనేవున్నాయి -
కొత్త పిల్ల పాత పొయ్యిలో మళ్ళీ
ఆపులిస్తూ నే వుంది!!

✱

సుబ్బారావు-కుక్కపిల్ల

అఫీసరుగారి గదిలోకి భయం భయంగా అడుగుపెట్టిన సుబ్బారావు “పలిచారా!” అన్నాడు భయంగానే. “అఁ, ఔనోయ్! రాకూర్చో” అఫీసరుగారి మర్యాదకు ఆశ్చర్యపోయాడు సుబ్బారావు. ఆ రోజు అరగంట అంతస్థంగా వచ్చినందుకు పలి పించాడేమోనని భయం భయంగా వస్తే, చిరునవ్వుతో అవ్వనిస్తున్న అఫీసరుగారిని చూచేసరికి అది కలయో వైస్సిన మాయయో అనిపించిందనకి.

“ఏమోయ్ సుబ్బారావ్! నీకు కుక్క పిల్లలంటే ఇష్టమేనా?” సుబ్బారావుకి ఏం వమాధానం చెప్పాలో తోచలేదు. అఫీసరు గారు ఏ వుద్దేశ్యంతో అడుగుతున్నారో! ఇష్టమేనంటే ఒకతప్పు, కాదంటే ఒక తప్పు. ఏం చెప్పాలో తోచేలోగానే అఫీసరుగారు మళ్ళీ అడుగుతున్నాడు. “ఉం లేదోయ్! మా కుక్క ఆరు పిల్లల్ని పెట్టింది. అవన్నీ నా కనవసరం. అంతుకని మన ప్లాఫ్ కి వాటిని ఇవ్వదలిచాను. ఇష్టమైతే నీ కుక్క దా ఇద్దామని అంతే”

సుబ్బారావు గుండెల్లో ఏడుగు వడి నట్టంబుంది. ఉన్న పిల్లలతోచే వేగలేక చస్తుంటే ఇదొకటి కూడానా! వోసి ఇష్టంలేదని చెప్పేస్తే పూర్వర్ ఏమయి పోతుందో! కళ్ళముందు ఒక్కసారి తన క్లుటుంబ పరిస్థితి కదలాడినా, అఫీసరుగారిని

చూచేసరికి మొహమాట పడిపోయాడు సుబ్బారావు. ఆరోజే అతనింట్లో మరోపిల్ల చోటుచేసుకుంది.

సుబ్బారావు కుక్కపిల్లతో యమ యాతన పడిపోతున్నాడు. చూడగానికి అందంగానేపూడి-కానీ బుద్ధులే బజారు పాలయ్యాయి. అడ్డమైనవీ తిని వచ్చి అన్నింటితోనూ మూతి పెడుతుంటే చూస్తూ వూరుకోలేక ఏమీ చెయ్యలేకపోతున్నాడు. కుక్కను చూస్తాను తీసుకరమ్మని అఫీసరు గారు పడుచాన అంటారోనని ఇష్టంలేక పోయినా దానిని తన పిల్లలకంటే మిన్నగా చూసుకుంటున్నాడు. అయినా దాన్ని పెంచడం అతనికి చేతకాలేదు. అనలే చాడస్తుడు. అందులోనూ మధ్య తరగతి కుటుంబీకుడు. అతని దగ్గర మాంసం ముక్కలెలా దొరుకుతాయి. కుక్కపిల్ల రోజురోజుకీ చిక్కిపోసాగింది. దాని నీరసం చూస్తుంటే సుబ్బారావుకి నీరసం వచ్చేసింది.

సుబ్బారావు ఊహించినట్లే ఉన్నట్టుంది ఒక రోజు అఫీసరుగారు కుక్కపిల్లను చూడాలి తీసుకరమ్మన్నారు. సుబ్బారావు గొంతులో వచ్చివెలిక్కాయ పడినట్లయిఉంది. బక్కచిక్కిపోయిన కుక్కపిల్లను చూసి అఫీసరుగారేమంటారోననే తెంగతో బాధ పడిపోయాడు. సుబ్బారావు భార్య అతని పరిస్థితి జాలిబడి దైర్యం చెప్పింది.

మీరు నిరదోగ్గులా !

అయితే మీ పేరు మా Society లో Register చేసుకోండి.
Clerks. Typists. I. T. I. Technicians. Technical Courses
 చేతివనులు, ఇతర విద్యార్థులకు, ప్రభుత్వ, ప్రైవేట్ రంగాలలో
 ఉద్యోగ వివరాలు, అవకాశాలు ఎప్పటికప్పుడు మద్వారా తెలుసుకొని
 ప్రయోజనం పొందండి. అప్లికేషన్ తో వివరాలకు రు. 2/- M O.
 చేయండి.

మీరు చిన్న ఉద్యోగ్గులా !

మా సంస్థ ద్వారా మంచి Sales Asst: కండి. మాచే Supply
 చేయబడు Soaps, Detergents, Face Powder, Shampoo వంటి
 వలరకములైన నిత్యావసర సరకులను మీ ద్వారా Sales చేసి 15 To
 25% వరకు కమిషన్ పొందండి. మా Society అన్ని ఏర్పాట్లు
 చేస్తుంది. అప్లికేషన్ తో పూర్తి వివరములకు రు. 3/- M. O. చేయండి.

మీకు అందుబాటులో ఉద్యోగం

S S. C. వరకు చదివినా చాలు. B. Com., M. Com అక్షర
 లేదు. 2 నెలల్లో Practical Accountancy నేర్చుకోండి. Sales Tax.
 Income Tax లెక్కలు వ్రాసేందుకు Certificate ఇవ్వబడును. మీ
 ప్రాంతములోని చిన్న కంపెనీలలోను, Shop ల లోను Accounts
 వ్రాయండి. అప్లికేషన్ ఫారములతో వివరాలకు రు. 1-50 M. O.
 చేయండి.

I. T. E. SOCIETY,
 Post Box No. 2263.
 MADRAS-600 026.

బొత్తముల బట్టలుతీకిన ఆమె
సబ్బునీళ్లుపోయేలా
కడుగొని తెలచానేను?

హఠాత్తుగా ఆఫీసరుగారు ఊరువెళ్ళ వలసి రావడంతో ఆ రోజుకి సుబ్బారావు గండం గట్టేశాడని, వారం రోజుల తర్వాత ఆఫీసరుగారు మళ్ళీ కుక్క ప్రస్తావన తెచ్చారు. ఈ సారి సుబ్బారావు గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ ఒదులు పంచదార పాకం పడింది. భార్య చెప్పిన సలహా అతనికి ఏనుగంత బలాన్నిచ్చింది. ఈ దెబ్బతో కుక్కకి, తనకీ రుణం తీరిపోతుందను కున్నాడు. సంతోషంతో యీల నేను కుంటూ కుక్కపిల్లతో ఆఫీసరుగారింటికి వెళ్ళాడు.

“ఏమిటోయ్ సుబ్బారావ్! తెనాలి రామలింగడి పిల్లిపిల్లలా తయరుచేశావ్ కుక్కపిల్లనీ!”

“లేమసార్! మొన్నటిదాకా బాగా బలంగానే వుండేది. మొన్నటిరోజు మీ దగ్గరకి తీసుకు వస్తానని వస్తే చెంగుచెంగున

గంతులు కూడా వేసింది సార్! కానీ ఆ తర్వాత మీరు లేకపోవడంవల్ల తీసుకు రావడం మానేస్తే బెంగతో ఇలా ఆయి పోయిందానార్! మీరంటే దీనికింకా ఎంత విశ్వాసమో చూడండి సార్!” అన్నాడు సుబ్బారావు తనలోతాను నంబరవడిపోతూ.

“అలాగటోయ్! నీ మాటలు అర్థం చేసుకునేలా పెంచావన్నమాట. నాకు తెలుసు సుబ్బారావ్ నువ్వంతటి సమర్థుడ వనీ! వెధవడి ఇన్ని కుక్కల్ని పెంచాను కానీ ఒక్క దానికి అర్థంచేసుకునే ట్రయి నింగు ఇవ్వలేక పోయాను. అందుకే ఇది నా దగ్గరంటే నీ దగ్గరే బాగావుంటుంది. తీసుకుపో” తనంటే అంతటి విశ్వాస మున్న కుక్కపిల్లని తనకే వదిలేసి వెళ్ళ మంటారనుకున్న ఆఫీసరుగారిమాటలు వినే సరికి అవాక్కయిపోయాడు పాపం! సుబ్బారావు.

★

“శ్రమయేవ జయతే”

నిజాయితీ, కఠోర పరిశ్రమ, స్థిర సంకల్పం ద్వారా అధికోత్పత్తి సాధన - రిపబ్లిక్ దినోత్సవాన మన విజ్ఞప్తి.

జాతీకీ శంఖా గావం వినిపించింది. క్రమశిక్షకు, కఠోర పరిశ్రమకు పునరంతమయ్యే తరుణం వచ్చింది. స్వాయంసమ్మతమైన సమసమాజాన్ని ఏర్పాటు చేసేందుకు వ్యక్త మార్గాన్ని సూచిస్తూ ప్రధాన్ని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ మనల్ని దైతన్యవతుల్ని చేసే స దేశం ఇచ్చారు.

కఠోర పరిశ్రమ, సత్కార్యోపదేశకు దీక్షతో పాటుపడడం ద్వారా గౌరవం, ప్రగతి, సౌభాగ్యాలను సాధించగలం అన్నదే ఆమె సందేశం. ఉత్పత్తి పెరుగుదల, సాక్షేమ పథకాల విస్తరణ ద్వారా బలహీన వర్గాల సమగ్ర భివృద్ధి సాధించగలమనే విషయాన్ని ప్రధాని మాతన కార్యక్రమం స్పష్టికరిస్తున్నది.

మన రాష్ట్రంలో ముఖ్యమంత్రి శ్రీ టి. అంజయంగారి నాయకత్వంలో షెడ్యూలు కులాలు, తెగలు, వెనుకబడిన తరగతులు, మహిళలు, బాలలు వంటి బలహీన వర్గాల ప్రజలకు మన అభివృద్ధి ఫలితాలు అందజేసేవిధంగా వివిధ పథకాలు ముమ్మరంగా అమలు జరుగు తున్నాయి.

- ✱ సాంఘిక సాక్షేమ పథకాలకు బడ్జెట్ కేటాయింపు 1977-78 నుండి కీటివంకు రు 2 57 కోట్ల నుండి రు. 78.12 కోట్లకు (నాలుగురెట్లు) పెరిగింది.
- ✱ 14 లక్షల కుటుంబాలకు ఇళ్ల స్థలాలు సమకూర్చారు ప్రస్తుత సంవత్సరంలో మరో 1.05 లక్షల కుటుంబాలకు ఇళ్ల స్థలాలు సమకూరుస్తారు.
- ✱ షెడ్యూలు కులాల వారికోసం ఒక ప్రత్యేకత అనుబంధ ప్రణాళిక అమలు జరుగు తున్నది. ఈ అనుబంధ ప్రణాళిక క్రింద ఖర్చుచేసేందుకు 1980-81లో రు 42.80 కోట్లు, 1981-82లో రు 50 కోట్లు కేటాయించారు. 1992-83 సంవత్సరంలో రు 89.87 కోట్లు కేటాయించాలని తలపెట్టారు.
- ✱ షెడ్యూలు కులాల ఆర్థిక సహాయ సౌస్థ ప్రస్తుత సంవత్సరంలో 1 19 లక్షల మంది దారిద్ర్యరేఖను దాటేందుకు పీలుగా వివిధ పథకాలు చేపట్టింది.
- ✱ మెట్రీక్ అనంతర చదువుల కోసం స్కాలర్ షిప్పులు పొందే షెడ్యూలు కులాల విద్యార్థుల సంఖ్య 1977-78లో వున్న 27 533 నుండి 19 0-81లో 64, 00క పెరిగింది.
- ✱ ఎక్కువ మంది విద్యార్థులు స్కాలర్ షిప్పులు పొందేందుకు పీలుగా వారి తల్లిదండ్రుల ఆదాయ పరిమితిని రు. 5,000 నుండి రు 2,000లకు పెంచారు. వనః గృహాలలో విద్యార్థుల భోజన ఖర్చులకిచ్చే మొత్తాన్ని నెలకు రు. 50లకు పెంచారు.

కామేశ్వరరావు మేస్టారు మూలపల్లి సత్యనారాయణ

కామేశ్వరరావు మేస్టారు బహుశా
గోకుంటూరు పేదర్లు దిద్దుతున్నారు.
'వెధవలు-చదువు మీద శ్రద్ధ వది
నూడెంటుకి? ఒక్కడికి అక్షరం ముక్క
రాదు గదా-ఏదీనీడీలు కాదు ఆ ఆలు
రాని వెధవలలా వచ్చేస్తున్నారు వదో
తగ్గతిలోకి-అలా వెళ్ళి పోతున్నారు
ఇంటర్ మీడియేట్ లోకి-ఆపైకి కూడా-
స్పెల్లింగ్ తప్పు లేకుండా తనపేరు

రాసుకోవడం రాని వాళ్లు ..... డిగ్రీ
హోల్డర్లు పోతున్నారు,' కోవం
వచ్చేసింది కామేశ్వరరావు మేస్టారికి,
అనలు యింగ్రిష్ చదువు ఎత్తేస్తే
బావుట్టు-యీ మాటలు ఆయన రోజూ
అనుకునేవే. వెనకటికి ఆయన డిఫెన్స్ లో
పనిచేస్తున్న రోజుల్లో ఒకాయన అనేవాడు
"జాబ్ శాటిస్ ఫాక్షన్ అనేది లేకపోతే
డ్యూటీ గం చెయ్యడం కష్టం అని,

ఉపాధ్యాయ వృత్తి అనబడే మేష్టు జ్యోగంలో జాబ్ శాటిన్‌ఫాక్షన్ ఆయన కేమీ కనబడడం లేదు.

ఆ రోజులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

'అందులోనన్నా పున్నాను. కాను ఈ పాటికి ఏదో రాంక్‌లో వుండును, బోలెడు జీతం ఎచ్చును. నరే అప్పట్లో అది బాగులేదు. బాగులేదంటూ ఏడవక పోలేదు. జంతువులన్నా నయమే, ఒక్కో సారి ఎదురు తిరుగుతాయి-ఏ స్వేచ్ఛా లేదు-దిక్కుమాలిన ఉద్యోగంలో. మె నెలలో మాంచి ఎండలో కాకి యూని ఫారమూ-ఫుల్ బూట్సు, నెత్తన బోపి పెట్టుకుని గంజుల తరబడి డ్యూటీ అంటే మజాకానా? కాస్త బుర్ర తప్పితే చాలు ఆసీనరు రుద్రుడియిపోయి తిట్టి పోనేనే వాడు. అక్కడితో సరా? డిసిప్లినరీ యాక్షన్ కూడానూ ఒక సారి మార్పింగ్ చేస్తున్నప్పుడు తాను నవ్వాడని పెరేడ్ గ్రౌండ్ చుట్టూ డజన్‌సార్లు పరిగెత్త మన్నాడు. గేబెలా మొహమూ వాడూనూ, మరి నవ్వురాదా? నవ్వినా తప్పేనా? యిప్పుడు వొళ్ళు మండి కుర్రాళ్ళని చిడతూ ఉంటే పడి పడి నవ్వుతూ వుంటారాకోసారి.

కామేశ్వరావు గారికి నవ్వొచ్చింది. హాయిగా నవ్వుకున్నాడు, బట్టతల గోక్కుంటూనూ.

వెధవ పేవర్లు దిద్ది ప్రాణం విసుగెత్తి పోతోంది. ఒక్కోసారి ఆ రాతలకి నవ్వలేక ప్రాణం పోతోంది.

"యదేం దిక్కుమాలిన యిల్లండి-నిన్న మీరు పెట్టిన కాంపోజిషన్ వుస్త కాలకి చెదలు పట్టేయి. యిల్లుమార్చండి

అంటే వింటారా?" ఆ ని కోపంగా వుస్తకాలకట్ట దులిపింది లక్ష్మి-మేస్తారి భార్య. ఆవిడ ఆ వుస్తకాల కట్టని దులిపినట్టే అప్పుడప్పుడు మొగుణ్ణి దులిపేస్తూ వుంటుంది అప్పుడప్పుడు.

నిజమే ఈ కొంపలో చెదలే వున్నాయా? నీమలేవున్నాయా? పంది కొక్కులే వున్నాయా? నల్లలేవున్నాయా, పిల్లలేవున్నాయా? యింత పెద్దయిల్లు ఎనభయి రూపాయలకి దొరికిందంటే మాటలా? నూటయ్యై రూపాయలిచ్చినా యవ్వూ యివ్వరు.

అన్నానికి నీమలు వచ్చేస్తాయి. నీమలు వట్టిన (లేక వడిన) అన్నమూ, మజ్జిగా అంటే కంటికి చాలా మంచిదట! తలకు నూనె రాసుకుని వడుకుంటే తలకి వచ్చేస్తాయి చీమలు - మెడిలకుండా కాస్తేవలా వడుకుంటే మనుషుల్నే తినేస్తాయి కూడానూ.

గడ్డం గీసుకుంటూ వుండగా బిల బిలమంటూ పైవేటు పిల్లలు వచ్చారు. ఓవక్క గడ్డం గీసుకుంటూనే వాళ్ళకు తలా ఒకవసీ అప్పగించాడ; "ఒరే నవ్వు నోటింగ్ వడ్డ్యం చదువు, నవ్వు ఫలాని పాతం చివరి గ్రామరు ఎకస్సర నయిజు చెయ్యి, నవ్వు స్పెల్లింగులు కంఠంలా బట్టు...అన్నట్టు నువ్వెనెల జీతం తెచ్చావుకావెంకానూ, ఒరే నవ్వు, నెయ్యి తేచ్చిపెట్టమన్నాను తెచ్చావూ-డబ్బులకేనా బాబూ-పోసి నెల జీతం బదులు నీసాడు నెయ్యి తెచ్చి-ఒరే నవ్వు వరుగెత్తకెళ్ళి స్నానానికి వెణీకు పెట్టమన్నానని అమ్మగారో చెప్ప-లేక పోతే నువ్వే....

స్వప్నం ఓ హిప్పటిజం !

స్వప్నాలు—

విచిత్ర లాస్య విన్యాసాల

వసంత వనకన్యలు.

విరిగి ముక్కలై విలపించే

విరహతప్త శిథిల హృదయాలయాలు.

చేరి ఒక్కటయ్యే

ఓదిరి క మబ్బుల ముక్కలు.

స్వప్నాలు—

కన్నీటి కడలి తరంగాలు—

కనిపించని భావనాంతరంగాలు.

మరువలేని అనుభవాలు

మధుర కవనాలు.

మయి-మరపించే అనుభూతులు

మలయ పవనాలు.

స్వప్నాలు—

నవ వధువిచ్చిన తొలి ముద్దులు.

చేకువ విచ్చిన చలి పొద్దులు.

వెన్నాడతాయి కొన్ని

వెంట తిప్పుకుంటాయి కొన్ని.

స్వప్నాలు—

కొందరిని భయపెడతాయి.

కొందరిని ప్రేమపెడతాయి.

కొందరిని లాలిస్తాయి.

కొందరిని పాలిస్తాయి.

కొందరిని శాశిస్తాయి.

కొందరికి “శ్వాస” నిస్తాయి.

కాలం అడి-కని పించనిది.

“కాల” పాశం అడి-వద్దన్నా “నీడై”
వెంటాడేది.

కళ్ళు మూసుకున్నప్పుడే—

కనిపించే దృశ్యం అది-మూగ నినిమా
అది

రాత్రంతా జగత్తుకు ఊపివై,

ఉదయాన్నీ ఉరి పోసుకుంటుంది
“స్వప్నం”!

అందుకే—

స్వప్నం-ఓ

హిప్పటిజం!

—కస్తూరి వేణుగోపాల్—

“స్నానం చేసొచ్చి నాండియెల్లు
పా రం చె బు తా ను....రేపు మాత్రం
అందరూ కాంపోజిట్ లెక్కలు తెచ్చు
కోండి. ఆలకించారా అం ద రూ నూ?
ఆలకించావురా వొరే పేట కరణం?
నువ్వూరా ఒరే కోటిగా?...”

గడ్డం గబగబ బరికేశారు కా.మే.

‘డిఫెన్స్ లో వున్నప్పుడు గడ్డం వెరిగి
నట్టు కనబడిందా తోలు వల్చినేరన్న
మాడే. మిలటరీవా మజాకావా?

ఆ వుద్యోగంలో జాబ్ శాటిన్ ఫాక్షన్,

ఐరన్ డిస్టిప్స్-ఈ డిక్కుమాలి మేస్తరు
ఉద్యోగంలో తగలబడ్డం వచ్చింది
ఇంతానూ-తెల్లారి లేచింది మొదలు రాత్రి
నిద్రపోయేదాకా గుండెకాయ తెగి
పోయేలా అరవడం అంటే మాటలుకాదు’

“మీకేమండీ ఇంగ్లీషు మేస్తర్లు-క్లాసు
టీచర్లూనూ - మా మొహం ఎవడు
చూస్తాడూ” అంటారు తెలుగు మేస్తర్లు
అచార్లుగారు.

“ఊరుకొండి బాబూ మా హిందీ
అపాటి చూడ్రు” అన్నారు మునలి హిందీ

మేస్తారు. పాపం ఆయన్ని గుంటలు తెగ
 అటు వట్టించేస్తారు. ఏ డి వీ చు కు
 తినేస్తారు. మొదటి బెంగిలో కూర్చునే
 వున్నకం అడ్డు పెట్టుకుని కుక్కలా
 అరిచేవాడొకడూ పందిలా అరిచే వాడొక
 డూనూ. ఒక ట్రాయింగు మేస్తారికయితే
 “వూరీ కూర” అని పేరు పెట్టారు.
 మరో మేస్తారి పేరు “దిమిలి పొడుగు
 మనిషి”

మేస్తారు మన్ను గొట్టుకుని.

కామేశ్వరరావు మేస్తారు స్నానం చేసి
 ఇంగ్లీషు నాండిటెయిలు పాతం ప్రారం
 భించారు. తన ప్రైవేటు దుకాణంలో
 కు రాళ్ళని ఒక్కొక్కళ్ళనీ లాక్కు
 పోతున్నాడు కొత్తగా వచ్చిన లెక్కల
 మేస్తరు తాతారావు. ఆ కుర్ర మేస్తరికి
 ఎందుకో అంత డబ్బువీచ్చి. తనయినా
 ఈ ప్రైవేట్ రంధి మానుకుందామనుకు
 న్నాడు. గాని అప్పుతో-అవి తీరడం
 ఎలాగా?

మర్చంట్ నేవీలో పనిచేస్తూ లెక్క
 లేనంత డబ్బు పంపిస్తూ వుండే తమ్ముడు
 అర్ధాంతరంగా మాయమయ్యాడు. పది
 వేలు డిపాజిట్ కట్టి లీగల్ హాయిర్
 (న్యాయమృతమైన వారనుడు) నర్టిఫి
 కెట్ తెస్తే - రెండు వాయిదాల్లో లక్ష
 రూపాయల నష్ట పరిహారం యిస్తారు
 నావీవారు. ఆ తమ్ముడికి పెళ్ళి కాలేదు
 గనక తల్లీ వారసురాలు (తండ్రి
 వినాడో చచ్చిపోయాడు తాగుడలవాటై
 పోయి) తల్లి పేరుమీదుగా పదివేలు
 కట్టడానికి - మరొక వెయ్యి తదితర
 ఖర్చులు పెట్టడానికి అన్నదమ్ములు ముం
 దుకు రాలేదు. కామేశ్వరరావు కంటే

THE FILM OF TODAY & TOMORROW

చరిత్రలో ఆరేళ్ళకుండా
 దొంగవాళ్ళుంటే కుసుమంటే
 సూత్రా వురుసుంటే నంట్లా?
 అసలు దొంగడు
 పెనుపొత్తుక వాడే
 దొంగ పేరెట్టు వదలవున్నయ్..

* ఈ చిత్రాన్ని దొంగలకుంట్లోకూ
 అక్కడోనుండిన సెటిల్డ్ దొంగల
 దురాచార వర్ణనలతో చూడండి!

ధ్రువ

కథ - దుర్గకృష్ణం. ఆర్.వి.ఎస్.ఎం.

వేటెళ్ళని తన నారాయణ

నిర్మాత - ఎస్.కృష్ణారాజు

ఎక్కువ జీతాలే తెచ్చుకుంటున్నా-
మావల్లకాదంటే, మావల్లకాదని నన్నయి
నొక్కులు నొక్కరు. నానా బాధలూ
వడి-హవ్వ-చెప్పకుంటే సిగ్గు. పెళ్ళాం
వున్నారే సహా ఆమ్మేని-వదివేలా కామే
శ్వరావే కట్టేడు (అప్పటికి బంగారం
తులం ఆరొందలే) ఇంతలో మునలి
తల్లికి జబ్బు-జబ్బంటే జబ్బుకాదు-
నరిగ్గా సంవత్సరం పైగా తీసుకుంది.
వ్రతాలు తయారయే సరికి సంతకం
పెట్టడానికేనా మిగుల్తుందో లేదో ననుకు
న్నాడు. తీరా సొమ్ము వాటాలు వేసి వం
చుకుండుకి అన్నదమ్మలూ (అప్పజె
ల్లెళ్ళు తక్కువ తిన్నారా?) తయారు....

అనలు, నిజం చెప్పాలంటే ఆస్తి
వున్నవాడికి అన్నదమ్మలే ఆ గర్భ
శత్రువులు, ఈ ముక్క భారతం చదవి
నప్పుడు తెలిలేదు-అనుభవంలో తెలిసింది
కామేశ్వరావు గారికి....

చివరికి మిగిలిందేమిటి? పదివేల
రూపాయల అప్పలూ, బట్ట తలనూ....
ఇది చాలక ఇల్లు బట్టిన అప్పజెల్లెలూన.

కామేశ్వరావు గారికి అట్టే పయసు
కూడా లేదు. నలభయ్య నాలుగో,
నలభయ్యయిదో వుంటాయి. ఒడ్డు
పొడగూ మనిషి మాంచి దిట్టంగా
వుంటాడు. ■ పప్పు డే ౯ చూశారా?
డిఫెన్స్ లో పనిచేసే టప్పుడుండేవాడూ
ఓహో! ఇంకా బలంగా వుండేవాడు.
అందులో సగం శరీరం లేవప్పుడు.
అయినా ఏడ్చి పోతున్నారు కొందరు
వెధవలు.

“చూశారూ నిన్ననే తెచ్చారు రెండు
కేజీల మంచినూనె-జోలెడు డబ్బుపోసి-

నూనె జాడీకాస్తా తిరగదోయ్యాళాయి పంది
కొక్కులు-మర్చండే బాబూ యీ ఇల్లా
అందాచేప్పిమ” అన్నది వినుక్కుంటూ
లక్ష్మి. ఆవిడకి అట్టే పయసుండదు.
అయినా చాలామంది లక్ష్మి అనడం
మానేసి లక్ష్మమగాడు అంటాడు. మొన్ననో
బామ్మగారు నూలిదగ్గరికి వచ్చి ‘లక్ష్మ
మక్కయ్యగారు’ అనడం మొదలు
పెట్టింది. బుద్ధిజ్ఞానం లేక పోతేనరి-
వయస్సు పెరిగినకొద్ది చిన్న వాళ్ళం
కావాలన్న ఆలోచన అడవాళ్ళకి మరి
లావు-అక్కయ్య గారన్నా అంటుంది,
అమ్మమ్మగారన్నా అంటుంది.

‘యిల్లు మార్చేయ్యాలి - నిజమే—
మార్చేయ్య వలసిందే-కానెలాగ? ఈ
యింట్లో ముందభాగాన్న పెద్ద వరండా
వుంది. దానికి కట కటాలు కూడా
వున్నాయి. (అవి కామేశ్వరావు గారికి
బంది ఖానాలా కనిపిస్తూ వుంటుంది)
ప్రైవేట్ లు చెప్పుకుందికి బాగుంది. ఒక
పెద్దగది మరో చిన్నగది కాక-వేరే
వంటకొట్టుంది. పెళ్ళల్లో నుయ్యంది.
తులనికోటుంది. స్నానానికి దానికే (?)
మరుగుంది. పాత కాలపు యిల్లయిన
మాట నిజమే, అప్పుడప్పుడు పెంకులు
రాలుతున్న మాట నిజమే, వానాకాలంలో
పైనుంచి టు-పడమే కాక కాస్త పెద్ద
వానయితే నీరు యింట్లోకే వచ్చేసే మాట
కూడా నిజమే కానేం జేస్తాం-కాలక్షేపం
చెయ్యక తప్పదు.

ఆ మధ్యనొకసారి బాబిగాడిచొక్కా
కొరికేశాయి ఎలకలు. కొత్తచొక్కా.
జేబులో కొబ్బరుండలు దాచుకుని వంకిని
తగిలించాడు. ఆ చొక్కా కిందపడి

పోయింది. ఎలకలుంచుతాయా? అయినా వాడికేం తెగులూ? వన్నెండేళ్ళొచ్చాయి కదా-ఎనిమిదో తరగతి వెలగ బెడు తున్నాడు. గదా-కొబ్బిరుండలు, అందులో ఒకటి కొరికి మరినూ-జేబులో వేసు కోవడం ఏమి? లక్ష్మి వాణ్ణి పట్టుకొని నాలుగుతీకేసింది. ఆ మర్నాడు సుసీత రిబ్బన్లు....ఆమర్నాడు తనదే, నవరం, కూరగాయలు తెచ్చుకునే నైలాను నంసీ...యిప్పడెవరిని పుతుకుంచి లక్ష్మి? పుతికినా ఏమిఫలము రామరామా, విశ్వదాభి రామరామా—

ఇంచుమించు ప్రతీ ఆదివారం ఇల్లు కుళించెయ్యడం, మంచాలు దులపడం ఒక కార్యక్రమం అన్నీయిన్నీ నల్లు లూనా? వెనకటికి ఎవరో జమీందారు గారు-నల్లుల్ని చంపనిచ్చేవాడు కాదట. నువ్వుగా భోజనంచేసి వడక కుర్చీమీద వాలి కుక్క తీసేవాడట. కుప్పలకొద్దీ నల్లులు కుర్చీతాలూకా అన్ని మూలల్నించే వచ్చి ఆయన శరీరంనిండా వట్టేసేవట. అలా ఒక అరగంట అయిపోయాక వెళ్ళిపోయేవట. అవి వెళ్ళగానే ఆయనకి మెలుకువొచ్చేసేదట. (ఇలా నల్లులమీదా పిల్లలమీదా, పాములమీదా కప్పలమీదా అపారమైన దయకురిపించే జమీందారు యితర ధనికులూ, ఆరుగాలమూ కష్టించే రైతుల్ని, పాశ్చర్యసీ పెట్టే కష్టాలన్నీయిన్నీకావనీ, జరిగలకంటే హీనంగా వాళ్ళ రక్తమాంసాలు పీల్చ దానికి ఏవిధంగానూ జంకరని కామేశ్వ రాపుగారికి తెలీదు. అంచేత తను చిన్న ప్పడు విన్న ఈకథ చెబుతూ వుంటాడు తరచుగా పెళ్లాంతో.

THE FILM OF TODAY & TOMORROW

“పిడికెడు పెతుకుల
కానం
దేవునవలూ పొందే
త్వస్తి, ఆనందాన్ని
వదులకురన్నంటారో”
99

హాం! చిరరకు
ఆదేవి
అన్నంపట్టేదామహా!

అంతా మహిళలకు ప్రత్యేకంగా
ఆకర్షణీయమైన హాటే వుంటుంది
వివరాలు వచ్చేసరికి

హాటిమూవీస్
జుర్రో ముల్లుము

కథ దర్శకత్వం
వేటెళ్ళినత్తనారాయణ
నిర్మాత ఎస్.కృష్ణారావు
నవయుగ

మాడిన పూలు

భూమార్గమున చాటిపోయానని

అత్యంత గొప్పవాణ్ణి

గొప్ప నాకు-

నా కనుబొమ్మల పాలపిట్టలు

తెక్కల్ని విశాలంగా విసిరి

నా నేత్రపాతి భండాల్ని

నొసరి ఆకాశానికి

ఎగలేసుకు పోవాలని

యివ్వన రసప్రాయాల్ని

మధున సగిశ భావాల్ని

ఈస్తటిక్ రిధాల్ని

వికాలా శంఖో

సర్వాక్షగాల్లో చెక్కాలంటే ఎలా

చూపుల కళ్ళకి పడ్డెల్లల్ని

అనకట్ట తెగిన గుండె చెరువుని

శతాబ్దాలుగా విస్తరించి

ఇంకా ఎగరాలంటే ఎలా?

—బి. చంద్ర—

“మంచిదేక మా-మీదూ వెం చం డి పోనీ నల్లల్ని” అని కనురుతుంది లక్ష్మి. వడుకుంటే ఒక్కసారి తల వెంట్రుకల్లోకి కూడా దూరి పోతున్నాయి నల్లలు. వీల్లులూ ఆలాగే కాల్చుకుంటాయి. తెల్లవాడ్లూ ఎలకలవేటా, చంటి పిల్లలు ఏడిచినట్టు ఆరుపులూనూ.

దుప్పట్లు, తలగడాలూ ఎండన వెయ్యడం, కిరీసనాయిలు డబ్బా, వప్పుడబ్బాలు వగైరాలు బాగా కుభ్రంచేసి నీరు ఓడి

పోయేదాకా ఆరబెట్టడం ఒక వక్క సాగుతూ వండగా మరోవక్క మంచాలు దులవడం సాగుతూ వుంటుంది.

మంచాన్ని, దులుపుతూ లక్ష్మి మొగజ్జి కూడా దులిపేస్తూ వుంటుంది “ఎప్పుడయినా చిన్న మెత్తు బంగారం కొన్నారా? వలక్ష్మి వ్రతం చేయించుకుంటాను ఒక్క అణా ఎత్తు బంగారం కాను చేయించమంటే వినిపించుకోరు. మీరెప్పుడూ కష్టాల గురించీ అప్పుల గురించీ మాట్లాడతారు. అప్పులో అప్పు అదే తీరక పోతుందా? మీకంటే తక్కువ జీతం వచ్చే ఆ గుమాస్తా సుందర్రావు పెళ్లాన్ని చూశారుకారు-మొన్ననే చెవులకి కొత్త రకం దుద్దులు చేయించుకుంది. ఎలాంటి నీరసం కడుతుందో!-ఏమయినా మేస్తర్లకంటే గుమాస్తాతే నయం-” ఇగీలక్ష్మి వరన.

ఒక్కవక్క గంజిలేక మాడతున్నానరే జూలాలకి ఒండారం మీదా కొత్త బటల మీదా వుండే మోజు గురించి కామేశ్వర్రావు గారు చాలా సేపు ఆలోచించారు. “అప్పులమీద అప్పులు చేసి అయినానరే వినరంతయినా బంగారం కొనడానికో, కొత్త బట్టలు కొనకో-వడానికో ఎగబడతారు. అప్పు ఎలా తీరుతుందో అన్న చింత వుండదు.. బంగారం మళ్ళీ అప్పు తెచ్చుకోవడానికీ వసికొస్తుంది. మరి కొత్తబట్టలు...?” ఆలోచన ఎంతకీ తేగదు ఆవలింతలో ఎటో పోతుంది. కామేశ్వర్రావు మేస్తారు నిద్రలో కుంభకర్ణుడికంటే పైచెయ్యే-

ఆ నిద్ర డిఫెన్స్ సర్కిసులో వని చేస్తున్న రోజుల్లో అలవాటయి పోయింది.

రెండు రోజులు-అనగా దాదాపు యాభై గంటలు కంటిమీద కునుకు లేకుండా పుండిపోగలడు. వీలు దొరకాలే గాని రోజుల తరబడి కటికనేలమీదే గానీ, కంకరాళ్ళ గుట్టమీదేగానీ వొళ్ళు తెలియకుండా నిద్రపోగలడు.

అటువంటిది-

కొత్తగా చెరాయి చిన్నచిన్న చుంచెల కలు-మేసారి కాలి బొటనవేలు కొరికేసి పింఛాయి, అర్ధరాత్రిపూట లేచి కూచున్నాడు.

ప్రాణం జివ్వుమని లాగేసినట్లయింది. అత మునిషి గిరిగిరి లాడిపోయాడు.

అతనికోపం వచ్చేసింది చుంచెలక మీద. కనిపిస్తే చంపేసిపోను. ఎందుక్కనబడవూ - ఎదురు గుండనే గంతులు వేస్తూ పారిపోతుంటాయి. కళ్ళ ఎదురుగానే గానా అల్లరి చేస్తూ, పరిక్షల్లో పల్లిగ్గా (లేక పద్దిక్ పరిక్షల్లో) కాపీ చేస్తూ సుష్కం చెయ్యగలవు అన్నట్టు పోజు పెట్టే స్కూడెంట్లలాగ. తనకి చాత గారేదు గాని ఆ స్కూడెంట్లవల్ల మేష్టర్లు కొందరు బాగు పడుతున్నారు కాంట్రాక్టు వద్దలని కాపీలు రాయించి.

ఇంతకీ పుండెలక.. ?

బుర్రంతా చిచ్చాగా వుంది. నరాలన్నీ కోపంగా వున్నాయి. మనసంతా బాధగా వుంది. చుట్టూ చీకటిగా వుంది. చాలా చాలా నిశ్శబ్దంగా వుంది.

నిస్సహాయత-వెధవే చాతకానితనం-మెతక ధ్వంసం-మొహాఘాటం-కాదు చాతకానితనమే. అవునవును. తానిలా వుండబట్టి తననందరూ వాజమ్మని చేస్తారు.

యింట్లో చుంచెలకలు, నట్టలు,

పిల్లులు, చెదవురుగులు బొద్దింకలు-సీమలు-

అన్నదమ్ములు--నరే--నరే--వాళ్ళ నేనాడో లెక్క వేసుకున్నాడు అప్ప జెల్లెళ్ళ-

చిన్నప్పుడు ఛండశాసనమైన తండ్రి, ఆయనకికాస్త పక్షపాత బుద్ధి లేకపోతే తనకంటే మొన్న చచ్చిపోయిన తమ్ముడిమీదే ఎక్కువిష్టం-

తరవాత అలాడిపెన్స్ ఉద్యోగంలో వున్నప్పుడు ఆఫీసర్లు-తోడి సబాడ్జనేట్స్-యిప్పుడి మేష్టరు గిరితో నీమ్మిర పకాయల్లాంటి కుర్రవెధవలు కొందరు మాకాని వాళ్ళంటారు-బాగా తెలివి తేటలు ప్రదర్శిస్తూ వేలెడత ఉన్నవాళ్ళే ఎప్పటికైనా చిక్కు-వెద్ది శరీరం కల మొద్దులు పరమ సాత్వికంగా వుంటారు-ఇతర మేష్టర్లు--ముఖ్యంగా తన ప్రవేశ్వికి డేబ్బ కొడుతున్న ఆ సంగీత రావు-

కేజికి వందేసి గ్రాములు తక్కువ చూచే కోటాదుకాణం (లేక చౌకడిపో) వాడు, అన్నీ మొదటి రకం రేట్లవేసి అధ మాధమ రకం అంటగట్టి కిరాణా కొట్టువాడు (లేక ఖాతా కొట్టువాడు) పైరేవేటు డబ్బులు ఎక్కిచ్చే కొందరు కలవారి పిల్లలు.

అంతా దగా దగా

అసలీ మనమలే అంత

ఈలోకమే అంత

మెతగ్గా వుంటే మొత్తేస్తారు, మోసేస్తారు మోసేస్తారు.

మరంచేత మెతగ్గా వుండకూడదు వాజమ్మలా వుండ కూడదు,

నీతల్లో జే జే మ్మ తో చెప్పకో
అన్నట్టుండాలి.
వెన్నలా వుండకూడదు, వెధవలా
వుండకూడదు.

వజ్రంలా వుండాలి
వాడిగా వేడిగా వుండాలి.

కాలి బొటనవేలు జివున లాగుతోంది
కోపం వచ్చేసింది కామేశ్వర్రావు
మేస్టారికి,

చుంచెలక మొదలు చొక డిపోదాకా,
కుర్రాళ్ళ మొదలు కిరాణాకొట్టు వాడిదాకా
అందరి మీదా, అంధరి మీదా కోపం
వచ్చేసింది

ఎరగా, వేడిగా కోపం కణతలోంచి
కళ్ళలోకి నిండింది. కామేశ్వర్రావు
మేస్టారికి కోపంతో ఊష్ణం వచ్చేసి
నట్టయింది.

అందర్నీ ఓ పట్టువట్టిచూడాలి. ఆం

ఫద్-బట్టబుర్ర గోక్కుంటూ వెధవ నం
గిరి మరి వసికిరాదు.

ఉదయం నూతి గట్టు మీద స్నానం
చేస్తూ కుడిపాదం మడమ మూలమే
నేలకానించి బొటనవేలు పైకెత్తి దాని
మీద చల్లని నీళ్ళు పోసుకుంటున్న
మొగుణ్ణి వండింటి కిటికీలోంచి చూసింది
లక్ష్మి,

బొటనవేలు వాచి వుంది.

“ఏమిటయ్యింది మీ బొటనవేలుకి?
మిమ్మల్నే....”, అని గావుకేక పెట్టిన
ట్టుగా అరిచింది-కిటికీ ఊచలకి తలఅన్ని
బయటికి చూస్తూ.

కామేశ్వర్రావు మేస్టారికాకేక విని
పించలేదు. బొటనవేలు మీద అలా
చల్లని నీరు పోసుకుంటుంటే ఎంత
నైకుగా నుఖంగా వుందీ....? ❀

100 ml బాటిలు కొని

87 ప్రైవేటు ఆదా చేసుకోండి

‘క్రివేణి’ ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్సులో దొరుకుతున్నది.

100ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-80

60ml బాటిలు 1కి వెల రు. 2-20

(స్థానిక పన్నులు అదనం)

కె.ఎం.గదార్ల లాభిమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారుచేయువారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరుపతియూరు ఫైరోడ్, మద్రాసు-800081

“నవ్వొస్తే(నే) నవ్వండి”

“సంతోషం నగం బలం” అన్న పెద్దలే, “నవ్వు నాలుగు విధాల చేట”న్న మరో స్టేట్ మెంట్ కూడా ఇచ్చేసారు, రాజకీయార్థాల్లాగా. ఓనో చేన్ని నమ్ముకుని ప్రొసీడి కావాలన్నది తేలక బుగ్గ బద్దలు కొట్టుకునే మాట అటుందినా, సంతోషానికి, నవ్వుకి తేడా లేదన్నప్పటికీ మోడో డౌటింగ్ ధామస్ లిటిగేషన్ ప్లాడు. ఉందా, ఉంటే గట్టా ఏమిటది, ఎన్ని రకములు, అవటా ప్రశ్నలన్నీ మనం ఇంటర్వ్యూలు చేసి నవ్వుడు వదిలి కే.డి.డేట్లు దుమ్ము దూపడం మంచిదిగానీ, మన వేలితో మన కన్నే పొడుచుకోవటం అంత శ్రేయస్కరం కాదు గనుక, దాన్ని ప్రస్తుతానికి పోస్ట్ పోస్ట్ చేద్దాం.

“ప్రపంచంతో నవ్వు కరువై పోయిందోచ్” అని ఎవరైనా అంటే కర్రవేనేమోగానీ “నవ్వుకుందుకు మేటర్ కరువైందోచ్” (హాచ్) అని ఎవరైనా అంటే మటుకు, మిగతా వాటితో సహా అలా అన్న వాణ్ని కూడా కట్టగలిపి నవ్వు కోవచ్చు “కాదేదీ నవ్వు కనర్హం” అంటే “కాదోయీ నవ్వు కనర్హం” అన్నమాట.

“సచ్చి నాక నవ్వలేవురా” అబ్బాయీ అంచేత “నవ్వుకూ బతకాతిరా” అన్నాడో మహాకవి. ఇంచేత బతికున్నన్నీ రోజుల్లో మన వాటా మనం నవ్వేసుకోవడం ఈజీ క్వెస్టు ఛాన్సొచ్చినప్పుడు మినిష్టర్లై పోవడం. ఐతే, మన నవ్వు మనం నవ్వేసుకోవడ

మన్నది ఉత్తస్కేపన్నది మరో మాట. నీ ఏడుపు నువ్వేపు కానీ, నీ నవ్వుని మాత్రం నలుగురికీ పంచు-అని ఓ ప్రాచుర్యంగి.

నవ్వు నాలుగు రకాలు. ఒకటి చక్కని నవ్వు, రెండోది వంకర నవ్వు, తరువాత గంభీరమైన నవ్వు, మిరింది గబ్బర్ సింగ్ నవ్వు.

సినిమాలో హీరోని కన్నాక హీరోయిన్ ప్రవించేది చక్కని నవ్వున్న మాట. కానీ హీరోయిన్ని మానీ విల్ నవ్వేది వంకర నవ్వువుతుంది ఇకపోతే ఎన్నికల్లో గెలిచిన నాయకులు, సన్మాన సభలో వినాయక లూ నవ్వేది గంభీరమైన నవ్వు, వాళ్ళు సేమిరల్ గా వంకర నవ్వో, అసహజంగా చక్కని నవ్వో ఒలికేస్తే సీన్ పాడయి పోతుంది. “అలాగే” అన్నట్టుగానో, “మీ ఆభిమానమునకు నా కృతఘ్న తలు” అన్నట్టుగావో సీరియస్ గా నవ్వొస్తారు చూడండి, అది గంభీరమైన నవ్వు. ఇకపోతే, తనమీద విమర్శ రాసిన పత్రిక ఎడిటర్ కనిపించగానే రచయిత/త్రి నవ్వొందనకోండి. అది నిజం నవ్వు కాదన్న మాట. నిజానికి అది నవ్వాల్సిన సీను కాదు గదా. అంటే ఏడవాలన్న సీనని కాదు. ఏదీ చేయకూడదన్న మాట. కానీ నవ్వొంది. అంటే అపైన ఆ ఎడిటర్నిక నవ్వుకుండా చేస్తుందన్న మాట. ఇలాంటి దాన్నే గబ్బర్ సింగ్ నవ్వటారండి.

నవ్వితే నవరక్షాల్లంటారు-అదేమి

టంటే, ఒకసారి ఒకూళ్ళో ఓ రత్నాల వ్యాపారి ఉండేవాడు, అతను నవ్వితే రత్నాలు దొర్లింపినట్టు, అంటే రాళ్ళు (రత్నాలూ కాళ్ళేకండోయ్ దొర్లింపినట్టు, కమ్మగా పుండే దన్నమాట. ఆ వ్యాపారి ఇంకెదురు అద్దాల మేడలో, గాజు బొమ్మలాంటి ఓ అందాల జయమాలి నుండేది. ఓసారి జెమీ అందానికి పోయిన ఆకృత్య పోయిన రత్నాల వ్యాపారి భోరున నవ్వేశాడు. ఆ ఫలంగా ఆమెడ, మేడలోని అవిదాముక్కలై, మూర్చిల్లటం జరిగింది. సీరియల్ గానూ, సీరియస్ గానూ, దాంతో ఆవూరి రాజుగారు ఆ రత్నాల వ్యాపారిని కోప్పడేసి, “ఇంకా ముందు నవ్వు నవ్వితే నవరత్నాలు ఫ్రెస్” అని మూడో నవ్వు నవ్వారు. జయమాలిని మొదటి నవ్వు నవ్వించి, కానీ రత్నాల వ్యాపారి నాలుగో నవ్వు చేతకాక, వల వల, జలజల మన్నాడు. ఇదసంగతి.

నవ్వులో రక్కలాగే, నవ్వుడంలోనూ రక్కాలున్నాయి. అందులో ఒకటి ఉదాహరణకు మీ అఫీసులో మీ ఎడరగా, మీ హెడ్ క్లర్క్ మీద అఫీసర్ గారు తిట్టేశారనుకోండి. అప్పుడు ఏం చేయాలి? నవ్వుకోతే అంక పెద్దాయన చిన్న బుచ్చు కుంటాడు. నవ్వుతే మన మీద ఈ పెద్దాయన తరువాత మన సంగజ్జెపుతాడు. అప్పుడు “పోండిఫార్, మీరు మరీ” అని నవ్వి నట్టుగా చేయాలి. పోనీ మీ బాగురుకు మీ మీదే జోకేస్తే, అప్పుడు-గాలిగా నవ్వాలి. విట్టుకా నవ్వు అందుకే ఇలాంటి నవ్వుని గొడుగు నవ్వువోచ్చు.

“నవ్వున పాపదేవే వంతుంది అంటే” అంటే ఏమిటంటే, విజయవాడ, విశాఖ పట్టణం మునిసిపల్ కమిషన్ లో ప్రతి పజాలు గెలవడమన్నమాట.

అంచేత, అందరినీ చూసి, అన్నిచోట్ల నవ్వకూడదు. బస్టాపులో ఓ పడుగులాంటి

పిల్ల నిచూసి వ్యూరన్నకోండి, మీ లెంఘీద పిడుగులు వడిపోగలవు. అనలూ నవ్వుకు నమయమూ, నందర్భిమూ చాలాముఖ్యం. ఎందుకంటే—

వన్యసానేత్రమ్, రాంపూర్ కా లక్ష్మణ్ అని ఒకాయనండేవాడు. పద్మాలుగళ్ళ తరువాత వాళ్ళ బ్రదర్ మళ్ళీ కింగానవం మీద ఎక్కబోతున్న మూమెంట్లో కామెంట్లెకుండా గొల్లు మన్నాడు. “హారా, తండ్రి కాదన్న సిట్లో మళ్ళీ కూనుంటున్నానని నన్నుచూసే నవ్వాడు” అనుకున్నాడు రాంజాబు. “ఒహో, కొద్దిశోజులు పరాయివాడి వంచలో ఉండి మళ్ళీ టింగురంగా, నాసామి రామా అంటూ వచ్చానని నన్ను చూసి నవ్వాడు” అనుకుంది సీత మాలిని, ఇలా ఎవరికి తోచినట్లు వాళ్ళు, అడకెన్నికల మూమెంట్లో వోటర్ల అప్రెయం గురించి నాయకుల్లాగా అనుకున్నారు. ఇంతకూ వాడు నవ్విందెందుకంటే, పద్మాలుగళ్ళు వాడికి నిద్రకాలేదు. అలాంటిదిలాంటి సెన్ససి మూమెంట్లో చెప్పాపెట్టుకుండా ఆపులింతోచేసరికి, నవ్వొచ్చింది. కానీ ఆ నవ్వుని రిఫరెన్సులూ, కాంక్లెస్ లూలేవు. కనుక అది అపార్థాల పాలయింది.

ఇలాగే పవర్ పున్న సుయోధనుడనే పాణ్డీమాని నవ్వున ప్రదోషదితనే వంచమహా పక్షివ్రత కద ఒకటి వంచమ నేదంలోవుంది. ఆ సుయోధనుడు, అలా వర సతిచే పొగొట్టు బడిన వరసతి గల వాడై, అవిడ మీద ఎంకైయ్రి కమిషన్లు గట్టా ఏమీ లేకుండానే ఆమె పరువు తీయబోయి నందుకు మధ్యంతర ఎన్నికల్లాంటి మహా భారత యుద్ధం వచ్చి, మన వాళ్ళచేత ఇన్ని సినిమాలు తీయస్తూంది.

నీతి : మవ్వైనా, మరొకరై నా నవ్వుల పోలగునట్లు నవ్వరాదు.

ఇంజనీరింగ్ చదువుతున్న ఫ్రండ్స్ నాకు డం బహు అరుదు, బహుశా ఇప్పటికి
 అనేక మంది ఉన్నారు. కాని అనూ కూడా, ఒకొక్క కాలేజీలో ముగ్గురు
 గాఢ పరిచయం కావడంతో నేను జీవి నలుగురు కంటే ఉండరన్నకొంటా.

తంకో మొదటి సారిగా ఆ కోర్స్ చదివే ప్రభుత్వం వారి ట్రాన్స్ఫర్ అర్డర్
 ఆమ్మయినీ కలుసుకున్నట్టయింది. ఆ చేరికందిన రెండు నెలలకి వెతగ్గా వెతగ్గా
 రోజుల్లో ఆడవాళ్ళు ఇంజనీరింగ్ చదవ దొరికిన ఇల్లు బీచి ఒడ్డున ఉండటం

అప్పట్లో మా నాన్నగారికి చాలా సంతోష దాయకమైంది. రెండు సంవత్సరాల తేడాతో ఒకే డిగ్రీ చదువుతున్న చెల్లెళ్ళకు లోకల్ కాలేజీలో సీటు దొరికేటప్పటికి, మేమా ఇంట్లో దిగేటప్పటికి సముద్రం మీద తన నవ్వులు నిండుగా చిలక రిస్తున్న చంద్రుడు చిక్కిన గమై పోయాడు.

ఆపీస్ లేక పోయినా అదివారం ఉదయమే ప్రైవేట్ గా తయారయిపోయి జగదాంబలో మళయాళం విక్టర్ కా, జ్యోతిలో ఈ లోజీ రిలీజవుతున్న తెలుగుదానికా అనే డైలమాలోంచి బయట పడకుండానే నడస్తూ గేటు దాటుతున్నాడు.

“హలో మీరు వసంతా వాళ్ళ బ్రదర్ కదూ! నా పేరు అనూరాధ. ఇక్కడే బి. ఇ. సెకండియర్ చదువుతున్నా” అంటూ తన్ను తాను పరిచయం చేసుకొందో నడిచే బాపూ బొమ్మ.

“మ....మైనేమ్.. రాఫువగాప్, ప్లీజ్ టుమీద్యు. వర్కింగ్ ఇన్.. వర్టిక్ రిలేషన్స్ ఆపీస్” కంగారుగా మాటల్ని కొన్నిటిని వదిలేసి, కొన్నిటి స్థానాలు మర్చి ఎల్లాగో ముగించాను, లోపల అమె చదువు గురించి అనుమానం తలెత్తంది. బి. ఇ. అన్నట్టు వినబడిందో బి. ఇ. వా! బి. ఏ. వా! సరిగా అడిగితే? ఛ! ఇప్పుడేగా చెప్పింది వెంటనే అడిగితే సరిగా విన్నందుకు ఎలా చుస్తాందో?

“అదేంటండీ అలా నేలకేసి చూస్తూ ఉండిపోయారు నాతో మాట్లాడం ఇష్టం లేదా మీకు”

“అబ్బే అదేం లేదండీ, ఇంతకీ ఏ కాలేజీలో చదువుతున్నారు మీరు?” మనసులో జరిగిన మధనం దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆవిడ చదువుతున్నదేమిటో తెలివిగా తెలుసుకోడానికి అడిగానని సంతోషించడం పూర్తి కాలేదంతా.

“బావుందండీ మీప్రశ్న! మీరు నే చెప్పింది సరిగా వినలేదన్న మాట, ఈ పూళ్ళో ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలు ఎన్ని ఉన్నాయో?”

దొరికి పోయిన దొంగ ముఖం పెట్టబోయి అంతలో తమాయిండుకొని “అదే డే కాలేజీయా నైట్ కాలేజీయా అని”

రోడ్డు మీద నడస్తూ మానుకోక గోతిలో కాతేని పడబోయి నిలదొక్కుకుని “అబ్బే గొయ్యో కాదోనని అనుమానం వచ్చి” అన్నవాడికేసి చూసినట్లు జాగ్రా చూసింది.

అంతలోనే ముఖంలో ఫీలింగ్ మార్చి “నర్లెండి వట్టపగలు వెళ్తుంటేనే కావలసి నన్ని కామెంట్లు ‘ఆడదానికి దీని కెందుకురా ఇంజనీరింగ్. అందులోనూ మెకానికల్. మెషిన్స్ లో వర్క్ చేయడం మందే కుట్టూ అల్లకలు నేర్చుకోవడం ఆనకుంటూన్నట్లుంది అమ్మడు. నాలో జులు పోనీ డెబ్బకి భయపడి పారి పోతుంది’ అంటూ మాటలు, ‘నీ అందాల చేతులు కందేను పాపం ఎందుకు ఈ

నిర్వచనాలు : చలి:-మూడు కాళ్ళ ముదుసలి

ఏజి ధర్మం ఏజి న్యాయం?

జన. ౧౫ బొంబే జైలులో సత్సహాయుని సురక్షవాలయం
అయిన సురక్షవాలయం నుండి తప్పించబడినది

(A)

జై హింద్

EXCEL

LAKSHMI PUES

బెడద' అంటూ పాటలూనూ."

నాకు ఏమనడానికి తోచక "మరే! మరే!" అంటూ అటూ ఇటూ చూస్తూన్నా.

ఇంతట్లో "పాపం మార్నింగ్ షోకి బయలుదేరారులావుంది వెళ్ళండి వెళ్ళండి లేటయిపోతుంది" అంటూ మా ఇంట్లోకివెళుతూ "అన్నట్లు నాపేరే నా సరిగ్గా విన్నారా" అని అడిగి నేను చెప్పడానికి నోరు తెరవ బోతుంటే "అనూరాధ" అంటూ తనే చెప్పేసి హడావిడిగా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

తను ధైర్యంగా నిల్చుని ప్రశ్నలు వేసేసి నన్ను కంగారు పెట్టేయడంతో నేను చుట్టూ పరిసరాల కేసి, నేలకేసి ఎక్కువగానూ, ఆమెకేసి తక్కువగానూ చూడడంతో మొదటిరోజు ఆమె రూపాన్ని విపులంగా చూడలేదు. కొన్ని చూసిన మొదటిసారి మాత్రమే కాకుండా ఆమెని కలిసిన ప్రతీసారి ఆమె ముఖంలోకి చూసినప్పుడల్లా నన్ను కలవర పెట్టేవి ఆమె కళ్ళు. అవి చూసేచూపు ఎదుటి మనిషి మాత్రమే కాకుండా వారి మొదడు లోని భావాలను కూడా చదవగలదా అనిపించేట్టుండేది.

స్వతహాగా నాది కొంచెం విరికి స్వభావం. తప్పని సరైతే తప్ప ఏదని నుంచైనా తప్పించు కోవాలనే ప్రయత్నించేవాణ్ణి. నాస్నేహితుల ద్వారా మెతక వాడిగా ముద్రవేయబడ్డా కూడా. కానీ అనూరాధ ఎందుకో నాకు కావాలని వగ్గరయింది అనిపిస్తుంటుంది గతంలోకి

వెళ్ళి ఆలోచిస్తున్నప్పుడల్లా. తను ఎప్పుడూ చలాకీగా ఉండేది. తెలివి తేటలు, అందం నాసొంతం అనే అహం చిందులాడుతున్నట్టుంటుంది - భౌతికంగానేకాదు మానసికంగా కూడా అనూరాధ విలక్షణమైన భావాల కలయిక. "నాకున్న పరిధుల్లోనే లోకాన్ని ఎదిరించి బ్రతకాలనుంటుంది! ఈలోకం తనకు తానే నాకేమీ ఇవ్వకర్లే. నేనే నాక్కా వలసింది ఈ లోకంనుంచి పిండి తీసుకోగలను. చాలామంది చెయ్యలేమనుకొనే పనిచేస్తే నాకెందుకో గొప్ప సంతోషంగా ఉంటుంది. అందుకే నా ప్రాధాన్యందరూ ఇంటర్లో ఆర్ట్స్లోకి, కొందరు బోటనీ, జువాలజీలోకి వెళితే నేను మార్ఫ్స్ తీసుకొన్నా. ఇంజనీరింగ్ చదవడం కూడా నా ఎదిరించే తత్వానికి ప్రతీక" అంటుండేది.

చదువులోనూ, స్వభావంలోనూ మాత్రమే కాదు మాటల్లోకూడా మహాచురుకు,

ఓసారి బస్సులో వెళ్తుండగా తను లేడిస్ సీట్లో కూర్చోంది. ఆమె పక్క సీటు ఖాళీ. ఆమె స్వభావం తెలిసిన నేను ఆమెకు ప్రక్కనే కొద్ది దూరంగా ఉన్న సీట్లో కూర్చోన్నా. ఇంతట్లో బస్సు అగడంతో స్టాపులోని కొంత జనం ఎక్కారు. వెనక కొన్ని సీట్లు ఇంకా ఖాళీగా ఉన్నాయి. ఒక ఇరవై రెండేళ్ళ యువకుడు ఆమె ప్రక్కనే కూర్చున్నాడో లేదో "ఎక్స్క్యూజ్ మీ, దిస్

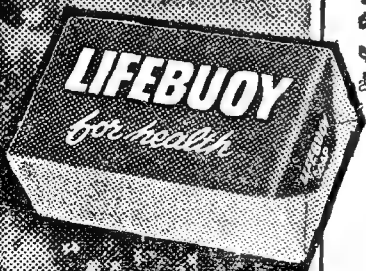

లైఫ్ బాయ్

ఎక్కుడో

ఆరోగ్యం అక్కడ

లైఫ్ బాయ్ స్నానం చేస్తే పరిశుభ్రంగా ఉంటారు మీరు. ఆరోగ్యమైన కాబాదనవు అనుభూతి సొందుతారు. లైఫ్ బాయ్, జీవితం ఆరోగ్యవేదం. గుర్తుంచుకోండి...

లైఫ్ బాయ్
మురికిలో గల క్రిములను
కడిగి వేస్తుంది

హైదరాబాద్ - మద్రాస్ - బెంగళూరు

కొచ్చిందే తప్పక తాళి దిద్దుకోండి

సీటీజ్ ఆ. డెండెక్ ఫర్ లేడిస్, బస్ యువార్ ఎ లేడి నిద్ కంఫర్ట్లీ-నో ప్రాబ్లమ్" అనేసి కిటికీవైపు తిరిగి రుమాలు నోటికీడ్డం పెట్టుకుంది. కుర్రాడు పాపం కాళ్ళకింద బాంబు పేలి నట్టు లేచి నిలబడి తనకేసి నవ్వుతూ చూస్తున్న ముఖాలు చూడలేక వెనక్కి వరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళిపోయాడు. నాకు భలే కోపమొచ్చింది. పాపం ఆ కుర్రాడు తొందర్లో కూర్చున్నాడేమో నోటి కొచ్చినంతా అనెయ్యోమే! మరి అంత దుడుకుతనం పనికిరాదు.

దిగిన తర్వాత ఈభావమే వెలిబుచ్చే సరికి "చూడండి ప్రపంచంలో అంతా మీలా నొప్పించక రానొవ్వక అనే స్వభావంతో ఉంటారనుకోకండి. ఆ కుర్రాడిని చాలా సార్లు చూశాను. ప్రతి సారి బస్సులో వెనకంలా ఖాళీగా ఉన్న ఆడవాళ్ళ ప్రక్కనే కూచుంటాడు కావాలనే. ఒక సారయినా కాస్త ఘాటుగా ఇవ్వకపోలే...."

మరోసారి బీచిలో నడచున్న మా ప్రక్కనుంచి ఇద్దరు యువకులు మాటాడుకుంటూ వెళ్తున్నారు.

"పిగర్ బాగుంది గురూ"

"కానీ ఫోజు ఎక్కువ బానూ"

"ప్రక్కన వీడెవడు చింపాంజీలా, బాడీగార్డా?" ఎటోచూస్తున్న వాడ్నల్లా అనూరాధకేసి చూసేటప్పటికి విసురుగా వెనక్కి తిరిగి వెళతూ కన్పించింది, వాళ్ళిద్దరి ముంమా నిలబడి "క్షమించండి

ఒక్కనీమువం" అని హేండ్ బాగ్ లోని మిగ్గరేసిని వాళ్ళిద్దరి ముఖాల ముందు ఓసారి చెద్దే "ఒక్కసారి చూసుకోండి ఏలా ఉన్నాయి మొహాలు? మనుషులు కోతులనించి వరి జామం చెందారని చిన్నప్పట్నుంచి చదువుతున్నా నమ్మ బుద్ధియైలేదు కానీ మిమ్మల్ని చూశాక తప్పట్లేమి, ఒక్క విషయం, మరొకళ్ళని కామెంట్ చేయడానికి పెద్ద ప్రజ్ఞ అక్కరలేదు. కానీ మనం చేసే కామెంట్ అవతలి వ్యక్తిని కూడా నవ్వించ గలగాలి. అంతేగాని..... వైదిబై ఈ మిగ్గర్ మీ దగ్గరుండుకొని ఎవరైనా కామెంట్ చేసే ముందోసారి....వస్తా" అనకొని ఈ షాక్ నుంచి వాళ్ళు లేరు కోకముందే వచ్చేసింది.

అనలు థర్లెన్ ను అనూరాధకు పరిచయం చేసింది నేనే, అయితే వాళ్ళిద్దరి మధ్య స్నేహం అంత ల్వరలో అంత గాఢంగా పెరిగి పోతుందని గాని, కెమికల్ రియాక్షన్స్ లో కెటలిస్ట్ లా నావని న్యూట్రల్ గా ఉండి పోతుందని గాని ఆరోజు నేను ఊహించని విషయం.

అదైక్యస్థుడిగా, ముఖావంగా ఉండే నాకు ఓ విదేశీయుడు స్నేహితడుగా ఉండడం అప్పట్లో గర్వకారణంగా ఉండేది, ఆగర్వాన్ని అనూరాధముందు చాటుకొనే ప్రయత్నంలో ఒక భాగమే అతన్నిపరిచయం చేయడం. వైజాగ్ లో ఒక ప్రయివేట్ కంపెనీలో అసిస్టెంట్

ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నా చా ర్లెస్ మాతృదేశం ఇంగ్లండ్.

“అనాది మానవుడిలో ఉండే సంచార ప్రవృత్తి కొంచెం ఎక్కువ పాళ్ళలోనే నాలో మిగిలిపోయింది. అందుకే ఇంగ్లండ్ నుంచి నా హైస్కూల్ స్టడీస్ కాగానే ఇండియావచ్చి ఢిల్లీలో ఇంజనీరింగ్ చదివాను. సౌత్ లో వర్క్ చేయాలనిపించి వైజాగ్ వచ్చా. సింగపూర్ వెళ్ళి కొన్ని నెలలయినా అక్కడండా లని నాకోరిక, ఎవ్వరికి తీసుకోందో మరి?” ఆ పప్పు డె పప్పు బో చెప్పాడు చార్లెస్.

వాళ్ళిద్దర్నీ పరిచయం చేసిన తర్వాత మా ఆఫీస్ లో ఇన్స్ పెక్షన్! నా ఆఫీషియల్ కేంపులు మొదలైన వాటితో పదిరోజులదాకా వాళ్ళని విడివిడిగానే తప్పక టిసి ఉండగా కలవడం పడలేదు. తర్వాత ఓరోజు సాయంత్రం బీచిలో వాళ్ళు కూర్చున్న చోటికి వెళ్ళి పలకరించి ప్రక్కనే కూర్చున్నా. అప్పుడే సిగరెట్ ముట్టించ బోతున్న చార్లెస్ ను “స్మోక్ చేయడం మానవా” అంది అనూరాధ.

“ప్రయత్నిస్తా”

“ప్రయత్నించడంకాదు”

“తగ్గిస్తా సరేనా”

పదిరోజుల్లోనే ఆమె సంపాదించిన అధికారానికి అతను తలబడ్డతున్న తీరు గమనించాను.

“తగ్గించడంకాదు ఈరోజుతో మానేస్తానని ప్రామిస్ చేశావ్”

చార్లెస్ తలమీద ఎడంచేత్తో కొట్టుకుంటూ అన్నాడు.

“చంపేశావ్! నీకు జ్ఞాపక శక్తికూడా ఎక్కువ”

“ఔను నీకు అన్ని విషయాలు ఎలా గుర్తుంటాయి” మాటల్ని కాస్త మామూలు ధోరణిలోకి తెద్దామనుకుంటూ నేను కల్పించుకొన్నా.

“నాకా! భలేవాడివే. ఓ జోక్ చెప్తా విను. ఓ సారి అద్భుతమైన జ్ఞాపక శక్తి ప్రదర్శిస్తున్నాడొక తను ఓ పార్టీలో. కుతుహలంతో ఒకాయన ఆయన దిగాడు. మీరన్ని విషయాలు ఎలా గుర్తుంచుకొంటున్నారని. ఏముంది నేను కొన్నాళ్ళ ఎయిర్ ఫోర్స్ లో పనిచేశా, ఓసారి పారాచూట్ తో విమానం నుంచి దూకడం బ్రయినింగ్ ఇస్తూ రెడీ అనగానే దూకేశా, ఇంతట్లో వైనుంచి వినబడింది ఆఫీసర్ గొంతు పారాచూట్ మర్చిపోయావని. అప్పట్నుంచి వీడీ మర్చిపోవడం లేదు. అని చెప్పాట్ట, ఎలా వుంది?” అంటూ కనుబొమ్మలు ఎగరేసింది.

....ఆతర్వాత....

o o o

ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుల లెక్క ప్రకారం భూమి సూర్యుడి చుట్టూ ఓసారి తిరిగొచ్చింది. నా జీవితంలో పెద్దమార్పుమీ లేదు కానీ అనూరాధ జీవితంలో రెండో మేజర్ ఆక్సిడెంట్ అయింది. (జీవితంలో మొదటి ఏక్సిడెంట్ పుట్టుక, రెండు పెళ్ళి, మూడు మరణం అని

అని ఎవరో కవిగారి ఉవాచ)
 అయితే పుట్టుక మరణమంత అనెక్స్
 పెక్టెడ్ కాదేమో - పెళ్ళి కాస్తో కూస్తో
 ముందు తెలుస్తుంది. అనూరాధ పెళ్ళి
 నాకు మాత్రం అనెక్స్ పెక్టెడ్ కాదు.
 నాలోని అంతరంగపు మూలల్లో కొంప
 దీని అలా జరగదు కదా అని చాలా
 సార్లు శంకించబడ్డ విషయమే. అనూ
 రాధ చూపే మొండి ధైర్యం చూసినా,
 ఎదిరించే ఆమె స్వభావం చూసినా నాకు
 మొదటినుంచీ భయమే. ఆమె భర్తని
 ఎంచుకొన్న విధానం కూడా
 ఆమె స్వభావ విరుద్ధమే కాదు.
 కులాలు మతాలు, శాఖలే కాకుండా
 వీటన్నటితో పాటు వరకట్నాలు కూడా
 నేటి యువతీ యువకుల పెళ్ళికి అడు
 గోడలైతే ఒక మధ్యతరగతి యువతిగా
 అనూరాధ ఆ గోడల్ని కూల్చి బయటికి
 వెళ్ళడమే కాకుండా విదేశీయుడైన
 ఛార్లెస్ ను పెళ్ళాడి చుట్ట పట్ల పెద్ద
 దుమారమే లేవించింది.

తర్వాత ఆమె పెళ్ళయిన నాలు
 నెలలకి తండ్రి పోవడంతో ఆమెకు
 చెప్పకోదగ్గ బంధువులేవ్వరూ మిగల
 లేదు. కూతురు చేసిన పనికి కుమిలి,
 కుమిలి పోయాడన్నారూ ఆమె చేసిన పని
 కిట్టని కొందరు. నాకు తెలుస్తుంతలో
 ఆయన విషయమై ఎన్నడూ బాధ
 పడలేదు.

జీవితం సరళరేఖ అయితే మరణం
 ఒక బిందువు మాత్రమే. తనకు ఒక్కగా

నొక్క కూతురు అతని దృష్టిలో
 యోగ్యుణ్ణి (విదేశీయుడైతేనేం) పెళ్ళా
 డించి, తను జీవితంలో చేయవలసిందేవి
 ఎగలలేదు. మార్గం సరళరేఖల
 సుగమమం కావడంతో సహజంగానే
 మరణ బిందువు దగ్గరయి ఉంటుంది.

అనూరాధ వివాహం తర్వాత
 వాళ్ళిద్దరూ కలిసి ఉంటున్న ఇంటికి
 చాలాసార్లు వెళ్ళాను. మొదటిసారి
 ఇంట్లో ప్రవేశించగానే కన్పించింది ఓ
 అందమైన అమ్మాయి చేతులు జోడిస్తూ
 వచ్చేవారిని ఆహ్వానిస్తున్నట్లుండే
 క్యాలెండరు. తర్వాత కొన్ని రోజులకు
 వెళ్ళేటప్పటికి నెల మారడంతో పేజీమారి
 అమ్మాయి చేతులు అలవోకగా పూలను
 నీటిలోకి జారుస్తున్నాయి. అక్కాలెండరు
 లోని అన్ని బొమ్మలనూ చూడడానికి
 నాకు అవకాశం కుదరలేదు, మామగారు
 పోయిన రెండు నెలకే ఛార్లెస్ కు
 ప్రమోషన్ మీద భోపాల్ ట్రాన్స్ ఫర్
 కావడంతో.

“నీ చదువు డిస్కంటిన్యూ చేస్తావా”
 అడిగాను అనూరాధని.

“ఆ ప్రస్తుతానికి అంతేమరి. కొంత
 నయం, ధర్ ఇయర్ ఎగ్జామ్స్ కూడా
 అయిపోయాయి. కోర్సు ఇంకా రెండేళ్ళకు
 గాని పూర్తికాదు - అక్కడికి అతను
 ప్రమోషన్ వదులుకొనైనా కోర్సు
 అయిందాకా ఇక్కడే ఉంటాను అన్నాడు
 ‘పోనీ నా కోర్సు అయిందాకా
 ఇక్కడే ఉంటాను నువ్వెళ్ళి అక్కడ

జాయిన్ అయిపోకూడదూ అన్నదానికి మౌనంగావుండి పోయాడు, ఇప్పటికే అనేకసార్లు నిన్ను విడిచి ఎక్కడికి వెళ్ళినా నా శరీరంలో కొంతభాగం విడిచి వెళ్ళినట్టుంటుంది అన్నాడు. బహుశా నా ప్రశ్నకు కూడా అదేసమాధానం కాబోలు. ఎంత మనస్సులో అగ మరకలు లేకుండా బ్రతుకుతున్నామనుకొనే భార్య భర్తల కైనా హృదయపు ఏ చీకటి మూలలోనో కొన్ని సున్నితమైన విషయాలు చెప్పకుండా మిగిలి పోతాయి. వాటిని బలవంతాన నృశించి బయట పెట్టాలని ప్రయత్నించడంవల్ల ఇదరికీ చికాకు తప్ప ఏమీ మిగలదు' కనుక నేను అవిషయం మళ్ళా ప్రయత్నించలేదు. అదీకాక ప్రస్తుతం ఇక్కడ నాకుంటూ ఎవరూలేరు. హాస్టల్లో చేరి ఉండాలి, నా జీవితానికి ఒక్కడే అయిన తోడను కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరాన వడలుకొని అయినా ఎప్పటికైనా కోర్పు వూర్చిచేసి తీరతాను. ఆ విషయమై గట్టి నమ్మకముంది."

ఆమె జీవిత నాటకంలో త్వరత్వరగా మారుతున్న అనేక సీనుల్ని ఆసక్తిగా గమనిస్తున్న నేను, అందులో ఆమె నిర్వహిస్తున్న పాత్రని ఆమె స్వభావ సిద్ధమేనని సరిపెట్టుకుంటూ ప్రేక్షకుడిగానే మిగిలి పోయాను. కానీ భర్తకోసం చదువుమానుకొని వెళ్ళడం ఆమె స్వభావానికి ఎలా అన్వయించాలో ఇప్పటికీ

నాకర్థంకాదు. కొండలమీదుగా అమిత వేగంతో ప్రవహిస్తూ వస్తూ ఒక్కసారి మైదానం చేరి తనపూర్వపువడి, వేగం కోల్పోయి ఇంచుమించు నిశ్చలస్థితికి చేరిన నెలయేరు మాత్రం జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

o o o

తర్వాత ఆఫీసు రికార్డులో నావయసు ఆరేళ్ళు పెరిగింది. ఆఫీసర్ గా ప్రమోషన్ వచ్చింది. వెళ్ళికొడకుల మార్కెట్ లో నేనింకా అమ్ముడు పోని ఆకర్షణీయమైన వస్తువునే. ఛార్లెస్, అనూరాధల వద్దనుండి కొన్నాళ్ళు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. ఆతర్వాత క్రమంగా తగ్గి పోయాయి.

ఈ మధ్యనే నెల్సార్ లో ఆఫీస్ వని ఉంటే వూర్తి చేసుకొని మెయిల్లో వస్తున్నా. కంపార్ట్ మెంట్ లో కూర్చుని కూర్చుని వినగేయడంతో ఒంగోలు ఫ్యాబ్ ఫారమ్ రాగానే దిగాను బాగ్ పట్టుకుని, (అందులో ఇంపారెంట్ పేపర్లున్నాయి మరి) అటూ ఇటూ చూస్తున్న నాకు కొంచెం దూరంలో లైట్లు వెలుగులో కంపార్ట్ మెంట్ విండోలోంచి బయటకు చూస్తున్న పరిచితమైన ముఖం కనిపించింది-పోల్చుకోవడం కష్టం కాలేదు. చక్కనమ్మ చిక్కితేనే కాదు కొద్దిగా లావైనా కూడా అందమే కాబోలు.

ఛార్లెస్ ప్రభావం అనూరాధ మీద బాగావడ్డట్టుంది. బొట్టు పెట్టుకోలేదు.

చెవులకు తమాషాగా వ్రేలాడుతుండే రింగులు తీసేసింది. మాక్సి లాంటిదేదో వేసుకుంది. దగ్గరయ్యేటప్పటికి గబుక్కున చూసింది.

“ఏయ్ మాన్ రా! రా! నిన్నుచూసి ఎన్నిరోజులయిందో” ఆమె కళ్ళలోని మెరుపును స్టేషన్లోని ప్లార్ సెంట్ ల్ల టటు సరిగా చూవలేకపోయాయి.

“ఎక్కడిదాకా” నాకేసి పరీక్షగా చూస్తూ అడిగింది.

“నాజమండ్రి”

గార్ గ్రీన్ సిగ్నల్ చూపిస్తున్నాడు.

“అయితే లోవలికి వచ్చేయ్ నీతో మాట్లాడాలి”

జేబులో ఫ్రీటయర్ టికెట్ మాత్రమే వున్న నేను ఫస్ట్ క్లాస్ కూపేకేసి అనుమానంగా చూస్తున్నా.

“ఏంటలా చూస్తున్నావ్, నువ్వెక్కిన కంపార్ట్ మెంట్ వెనకనుందా? ఫర్లేదులే. అయ్యో నీకింకా అప్పటి విరికితనం పోలేదన్నమాట. అంతకీ కండ్లక్లర్ వస్తే .. ఏయ్ ట్రైన్ కదిలిపోతోంది క్విక్” మొత్తానికి ఆమె ఉన్న కంపార్ట్ మెంట్ ఎక్కా.

ఆమెకు ఎదురుగా ఉన్న బర్త్ మీద పడకొని ఉన్నారు నాలుగైదేళ్లు ఉన్న కుర్రాళ్ళు, మొహంలో ఛార్జెస్ పోలికలు.

“నాకి విషయం తెలియదే” వడుకున్న

అబ్బాయిని చూస్తూ నవ్వుతూ అన్నా.

“ఉత్తరం రాసాను. అప్పటికే వైజాక్ నుంచి పారిపోయినట్టున్నావ్ ఎక్కడన్నావో తెలిస్తేగా”

“నరేకాని ఛార్జెస్ బావున్నారా”

కాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయింది. వెగంగా పరిగెడుతున్న స్టేషన్ దీపాల వెలుతురులో ఆమె కళ్ళలో సన్నటి నీటి పొర ఏర్పడడం గమనిస్తున్న నాకు ఆమె కళ్ళు ముఖంతో ఆర్థ్రాలవడం చూడడం మొదటిసారి. ఎప్పుడూ ధైర్యంతోనూ తెలివి తేలికతోనూ మిల మిలలాడే ఆకళ్ళు నీరు చిందించడం నేను ఊహించలేని విషయం “ఛార్జెస్ కు నాతో జీవితం బోరు కొట్టిందేమో రాఫువా, అందుకే వెళ్ళిపోయాడు.”

“ఎక్కడికి? ఇంగ్లండా... లేపోతే ఎవరితోనైనా..”

నేను జీవితంలో అనేక మంచి విషయంలో ప్రజెడెన్స్ తో మాట్లాడా. కానీ అనురాధ ఎటోచూస్తూ మాట్లాడుతున్నదలా నాకేసి చివాలన చూసి అంతలోనే విషాదంగా నవ్వుతూ “నన్ను మాత్రమేకాదు ఈ లోకాన్నే విడిచి” అన్నప్పుడు తెల్సింది నేను ఒక మంచి వ్యక్తి ప్రవర్తన పట్ల ఎంత భయంకరమైన అనుమానాన్ని వ్యక్తం చేసానో.

తర్వాత విజయవాడ దగ్గర యేవరకూ అనేక విషయాలు చెప్తునే

ఉంది తెచ్చిపెట్టే కొన్నసిబ్బరంతో. నేనూ వింటున్నా, మోటార్ ఏక్సిడెంట్ లో ఛార్జెస్ పోయేటప్పటికి బాబుకి ఏదాదిట. ఇన్సూరెన్స్ డబ్బుతో ప్రైజ్ గాలో బి. ఇ. పూర్తిచేసి ఒక సంవత్సరం జె. ఇ. గా చేసి ఇప్పుడు రాజస్థాన్ లోని "కోట" లో ఎక్స్ పీరియన్స్ ఫుటబ్ చేసి ఎ. ఇ. గా వెళుతున్నానని, విజయవాడలోని స్నేహితురాల్ని కలుసుకొని రెండు రోజులో బయలుదేరుతానని.

విజయవాడ దగ్గర కావడంతో లేచి సామాను సర్దుతోంది. నడకలో తేడా కనిపిస్తుండడంతో

"కాలు తిమ్మిరెక్కెందా కూర్చొని కూర్చొని"

నా అజ్ఞానానికి కాబోలు చిన్నగానవ్వి

"ఆక్సిడెంట్ అయినప్పుడు బైక్ షీద నేనూ ఉన్నా. కుడికాలు మాత్రం..."

కొద్దిగా మాక్సి ఎత్తి చూపించింది ఆర్టిఫిషియల్ లింబ్!

"మైగాడ్" నాలోనేను గొణుక్కున్నా. నా కంఠంలో నాకు తెలియకుండానే సానుభూతి తొంగి చూసింది.

"చూడ రామవా నేను ఎవరేమన్నా సహించగలనేమోకాని "బివీటీయా" అనే అర్థం వచ్చేటట్లు మాట్లాడితే మాత్రం సహించలేను, ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా తట్టుకొని నిలబడ గల ధైర్యం నాకు

పుట్టుకతో వచ్చినవిద్య. అధైర్యంతోనే జీవిత ప్రవాహంలో ఎదురీడుకొని వస్తున్నా అన్నట్లు స్టేషన్ వచ్చేసింది, మళ్ళా ఎప్పుడు కలుస్తామో... బెస్ట్ ఆఫ్ ఒక"

అమెతోబాటు నేనూ ప్లాట్ ఫారమ్ మీదకు దిగా. బాబుదేత టాటా చెప్పించి ఓడేతో నడిపించుకొని వెళ్ళిపోతోంది, అప్పుడు తూర్పునుండి వెలుగు రేఖలు విచ్చుకొంటున్నాయి.

"తమ సోమా జ్యోతిర్గమయా" అంటూ నీకటినుండి వెలుగులోకి చేర్చవంటూ ఎవరో ప్రార్థించే వాళ్ళలా కాక తనకు తానుగా తన జీవితంలో మునురుతున్న నీకట్టని నీలుకొంటూ వెలుగు వైపు వయస్సోంది అనిపించింది అనూరాధ.

"అడది కాకూడదు అబల ప్రయత్నించి కావాలి నబల"

ప్రభుత్వం తరపున నా ఉద్యోగ ధర్మంగా ఇలాంటి ప్రకటన తెన్నింటినో సేకరించి, కూర్చి పత్రికల్లో ప్రకటన నలు వేయించాను. ...

కష్టాలను ఒంటరిగా ఎదుర్కొని గెల్చి హిమవన్నగంలా వ్యక్తిత్వాన్ని వెంచుకొంటూ పోతున్న ఆమె నా దృష్టిలో నిజమైన "అపరాజిత" ❀

ప్రతిభ

ఆరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యదేవీ రామశాస్త్రి

(జరిగిన కథ)

కారద వకుళకు రాసిన పుత్రరం చదివి అంతర్వధనకు లోనయ్యాడు శ్రీమంత్ శ్రీమంత్ తనకు మరింత దూరమవుతున్నట్లు భావించి వకుళ. అదైగా వెయ్యి రూపాయలు వకుళ తండ్రికి పంపి చాలన్న శ్రీమంత్ నిర్ణయంతో నిర్విణ్ణురాలయింది వకుళ. వకుళ మౌనంతో శ్రీమంత్ ఆభిమానం దెబ్బతింది.

—ఇక చదివండి—

చివాలన తల ఎత్తింది వకుళ చెబ్బితిన్న హరిణి లాగ,

“ఆ మాటలు .. .. ఆ మాటలు..... ఔను, నావే, వివాహం ముందు నేను నీకు వాగ్దానం చేశాను శ్రీమతి శ్రీమంత్ అన్నివిధాలా శ్రీమంత్కు సహకరించగలదని, సహకరిస్తాను జ్ఞాంతం!”

గిరుక్కున తిరిగి లోనికి వెళ్ళి క్షణంలో ముఖం కడిగి బొట్టు పెట్టుకుని వచ్చింది.

“నదు శ్రీమంత్,” అంటూన్న ఆ వదనం నిర్మలంగా ఎప్పటి ప్రశాంతతతో కన్నట్టింది శ్రీమంత్కు,

“ఆ దబ్బు తీసుకురా”

“ఇదిగో, తెస్తున్నాను”

రఘురామయ్య భవనమంతా సందడిగా వున్నది. వెల్లలు వేస్తున్నారు. వెనుక పెరడులో పసుపు దంచుతున్నారు కొందరు, కారం కొట్టేవారు, పచ్చళ్ళు, వడియాలూ పెట్టే అడవాళ్ళు కోలాహలంగా వున్నారు, లోపల హాలులో ఒక ప్రక్క- బియ్యం బాగుచేస్తున్నారు. మరో వైపు వప్పులు విసురుతున్నారు.

రఘురామయ్య విశ్వేశ్వరీ వంట బ్రాహ్మలతో మాట్లాడుతున్నారు
కుమార్తెనూ అల్లుడినీ చూచి రఘురామయ్య వదనం విప్పారించి
“రండి రండి,”

ఇద్దరూ తండ్రికి అభిముఖంగా కూర్చున్నారు,

“ఇదిగో, ఇందులో ఏ నమూనా నచ్చాయి చూడండి?” రక రకాల శుభ

లేఖల దొంతిని వారి ముందుంచాడు,

“అందరికీ నచ్చడం దేనికి? శశికి నచ్చాలి కాఫీలు పంపిస్తాను,”

అంటూ విశ్వేశ్వరీ లేచి వెళ్ళిపోయింది, పత్రికలు చూడబోతున్న వకుళ చెయ్యి
ఆగిపోయింది

రఘురామయ్య నిట్టూర్చాడు,

“ఏళ్ళు ఎక్కిన కొలది బుద్ధి దిగజారుతోంది” అన్నాడు విచారంగా,

“అక్క ఇంటి దగ్గర లేదా నాన్నగారూ?” వకుళ మాట మార్చింది

“లేనట్లుంది,”

“ఎందుకు రమ్మన్నారట మామయ్యా?” శ్రీమంత్ అడిగాడు,

“లగ్న పత్రిక వెండిపాదికి తీసుకు వెళ్ళి యివ్వాలి బాబూ,”

“ఇవ్వండి, ఇచ్చి వస్తాను,”

“దీనికి తతంగం వున్నది, వెంట మిరాయిలూ, ఇంకా మన ఆశ్రితులూ
వస్తారు, పెద్దగా వెంట నీవు వెళ్ళాలి, కొడుకులందే వాళ్ళని పంపుతారు, నాకు
సువ్యవస్థ.”

“ఎంతమాట! ఇందుకు వెరే అడగాలా? మీరు ఎప్పుడు వెళ్ళమంటే ఆప్పుడే
వెళ్తాను ”

“రేపు మంచిరోజు శ్రీమంత్ రేపు వెళ్ళాలి, అఫీసుకు నెలవు పెట్టగలవా?”

కాఫీ నరంజామా పట్టించుకు వచ్చింది విశ్వేశ్వరీ

భర్త మాటలను విన్నది ఆమె

“లేని కొడుకుల కోసం యిప్పుడు క్రొత్తగా విచారించడం దేనికిగానీ

ముఖ్యమైన పనులు సరైన మనస్థితిలో మాత్రమే ఒప్పజెప్పాలి!”

“అంటే?” రఘురామయ్య నీకాకగా చూచాడు

విశ్వేశ్వరీ శ్రీమంత్ చెన తిరిగింది.

“నువ్వు పని చేస్తాననడం, బాధ్యత తీసుకోవడం బాగానే వున్నది కానీ,
అక్కడ మహేష్ తో మాత్రం గొడవ వడకు, అడపెళ్ళివారం—అణకువగా
వుండాలి!”

.. ..

నవ్వు - మనసు తీవ్రో విచ్చుకున్న పువ్వు

శ్రీమంత్ వడనం ఆవమానభారంతో జేవురించింది,
వకుళ ఆవేశాన్ని నిగ్రహించుకోలేక పోయింది.

‘సీకంత్ అనుమానంవుంటే ఇంకెవరినైనా ఆ వనికి నియమించమ్మా
“వకుళా!” మందలించుగా అనినా మార్దవంగానే వున్నది శ్రీమంత్ స్వరం,
‘శాంతం వహించు!’ అని అర్పించుతున్నట్లు ఆమె కన్నులలోనికి చూచాడు!
వకుళ తలవాల్చి మౌనంగా కూర్చున్నది

“సరే, అయితే రేపు సెలవు పెడన్నాను అంతేగా సుమయ్యావని?”

“వసలు చాలా వుంటాయి, రేపటినుండి సెలవు తీసుకో పెండ్లి తారీఖు
కర్వాత నాల్గు రోజుల వరకూ ”

‘తండ్రికి ఆలోచనలేదు, ఇటువంటివనినా శ్రీమంత్ కు ఇవ్వడం? అతడి
గురస్సెంత గాయపడి వున్నదీ—మరెంత మధనతో సతమత మౌతోందీ—అను
ప్రవజుడిగా ఆయనకు తెలియవద్దా?’

అంతలో శశి చూడ వచ్చింది

ఆమె శ్రీమంత్ వకుళలను పలుకరించనేలేదు

“ఏమిటవి నాన్నగారూ శుభలేఖలా? అబ్బే యిటువంటి చోకబారు వై రెటీన్
సద్దు, అక్కడ వాళ్ళు చాలా గొప్పగా వేస్తున్నారు ఇదిగో తీసిపోకుండా వుండాని
మనకూ మహేష్ తానే సెలెక్ట్ చేసేశాడ ”

వేసటి బాగ్ నండి ఒక పత్రికను తీసి తండ్రికి యిచ్చింది

సరిగా చూడకనే “చాలా బాగుంది” అన్నది విశ్వేశ్వరి

రఘురామయ్య అటూయిటూ ట్రిప్పిచూచి, “హీ!” అన్నాడు

“వాళ్ళు నాల్గువేల లేఖలు వేయించుతున్నారు మనం రెండువేలు వేయించాం
నాన్నగారూ ”

“దానికేం బాగ్యం? అడగాలా?” అన్నది విశ్వేశ్వరి

“చూశారా వాళ్ళెంత గొప్పవాళ్ళో! నాల్గువేల శుభలేఖలే!” అన్నది తిరిగి
విశ్వేశ్వరి

మరి వినలేని వకుళ లేచింది

“వెళ్తానాన్నగారూ, అన్నట్టు ఇదుగో ఈ డబ్బువుంచండి ”

వెయ్యి రూపాయలు తండ్రిచేతిలో వుంచింది

“ఏమిటమ్మాయిది?” రఘురామయ్య తెల్లబోతూ అడిగాడు

“ఇంటి అద్దె నాన్నగారూ, నెలకు రెండ వందల లెఖన

విశ్వేశ్వరి శశి ముఖముఖాలు చూసుకున్నారు

రెండు దశాబ్దాలకు పైగా తమ రూపలతో పాఠకులకు ఉద్ఘాటమయ్యివున్న

ప్రఖ్యాతరసయిత్ర శ్రీమతి ఆరికప్పుడి (కూడి) కౌశల్యదేవి రసకుల

చెట్టు-గాయ	6 00	బుండావకం	7 50	ధర్మచక్రం	12 00	జనరంజన	12 00
విక్ర	6 00	దివ్యజీవావళి	7 50	చక్రవాకం	12 00	చైతన్యకావం	6 00
సూక్తిం శివం సుందరం	11 00	కల్పవృక్షం	6 00	కల్పానామచిత్	7 50	ప్రభువందన	6 00
శిలల-శిల్పాల	12 00	దిక్పక్రం	6 00	ప్రేమానంద	10 00	నానాభక్తులు	6 00
పూజారి	15 00	చక్రవర్తి	20 00	చక్రవర్తిమణం	10 00	సప్తభావం	6 00
సూర్యమణి	10 00	నందమణి	12 00	బలకర్త	6 00	కుమార్తె	వ్యక్తులు
కల్ప	6 00	నందమణి	12 00	సంపాదనకం	7 50		
సంపాదనకం	12 00	నందమణి	10 00	పెళ్లి పంపిణీ	6 00		

వివాహముల బంధువుల కొరకు. వేదాంతములకు
 ప్రక్కం 24 గంటల 1 దాహల ప్రకారం ౫౦
 పంపిణీ- ప్రకారము ౪౮ పాఠకుల పంపిణీ.

నవజ్యోతి ముద్రికము
 వివాహములకు
 వివాహములకు 2 ఫాన్ 74-005.

“ఇంటికి అద్దె! నా కూతురు నా యింటో వుండడానికి అద్దె చెల్లిస్తోంది!”
రఘురామయ్య ప్రతి మాటలోనూ అమితమైన వేదన ధ్వనించింది

“నేను నిన్ను నా యింట్లో వున్నావని ఎప్పుడైనా ఏమైనా ఆశ్చర్యం అమ్మా నేను? నిరసనగా అడిగాడు.

అతడి బాధను చూచిన వకుళకు కన్నీరు ఆగలేదు

అవసర వదనయై మౌనంగా నిలబడింది.

“శ్రీమంత్! నవ్వు నువ్వలా చూస్తూ నిలవడం వంటే ఇది నీవనే సందేహం లేదు ఇద్దరూ కూడబలుక్కుని నన్నలా హింసించుతున్నారా? ఇది నీకు భావ్యమా?”
రోదించుచున్నట్లే వున్నది రఘురామయ్య దీనస్వరం.

‘మామయ్యా!’

అతి మృదువు స్వరంతో అన్నాడు శ్రీమంత్ “మన్నించండి, మీరు బాధపడ వద్దు నేనే యిస్తున్నాను ఋణగ్రస్తుడిగా అసమర్థుడిగా ముద్ర వేయబడడం నేను నహించుకోలేను!”

“ఎవరు? ఎవరు నిన్నులా అన్నవాళ్ళు? ఎన్నయినా నహించాను కానీ, ఇది మాత్రం నెను నహించను పైసా కట్టుకానుకలివ్వలేదు నీకు, ఆర్థికమైన ఖర్చులతో పెండ్లివేడుకలు చేయలేదు, కనీస ఓరీదైన సారె కూడా యివ్వలేదు నన్ను ఏ విధంగానూ అలనట వెందనీయని చిట్టితల్లి వున్న యింటికి అద్దె తీసుకుంటే అంధకంపై పాపం ఏముంటుంది? ఈ జన్మలో కొడుకులే లేరు-మరు జన్మలో అసలు సంతానమే వుండరాదని శపించగలడు దైవం”

అంటూ పై కండువాలో కనలు అడ్డుకున్నాడు

వకుళ ఆ పైకాన్ని వెనక్కుతీసి, శ్రీమంత్ నెను చూచింది అతడి వదనంలో మార్పులేదు, అవే స్థిరగాంభీర్యాలు పేరుకొని ఇన్నవ మనిషిలాగా వున్నాడు

అటు తండ్రి నుకుమార ప్రేమైక హృదయం అమితవేదనకు గురి బాతోంది

ఇటు భర్త అభిజాత్యాన్ని నిలవవలసిన గృహిణి తాను

అప్రయత్నంగా తల్లిదైన చూచింది వకుళ

అక్కడ జరుగుతూన్న దృశ్యం విశ్వేశ్వరినేమీ బాధించినట్లు లేదు

ఇటు వకుళను కన్నతల్లిగా ఆ కనులలో ఏ బాధా కలవరాలూ కానరావడం లేదు

‘ అటు ఆ యింటి గృహిణిగా ఒక్క పెద్దరికపు మాట కూడ ఆమె నోటి నుండి వినరావడం లేదు

“అమ్మా, నాన్నగారి మాటకేం? ఇదిగో ఇంటి అద్దె యింతవరకూ వెయ్యి

రూపాయలు ఇక జరుగుతున్న నెలకు రెండువందలు తర్వాత యిస్తాను”

ఏమూత్రం నంకోచం లేకుండా విశ్వేశ్వరి ఆ ప్రేమాన్ని తీసుకుంది

ఎకుశ ఆక్కడెన తిరిగింది

“అక్కా వేము నాన్నగారి నీడన తలదాచుకుంటున్నామని ఇక నీవు మమ్మల్ని కించపరచవద్దు, అధ్యయిచ్చి పుంటున్నాం ఈ విషయం అందరి ఎదుటా చెప్పవూని వదిలి నాన్నగారిపాద చూడలేక వెత్తున్నాను నాన్నగారూ”

రఘురామయ్యకు నంగతి అర్థమైంది

“ఓహో!” అర్థయ్య క్రంగా తల వంకించాడు.

“ఇప్పుడు ఇప్పుడు అర్థమైంది శ్రీమంత్ నాకు, నవ్వుకూడా అర్థమయ్యావు! ఈ రఘురామయ్యకు తగిన అల్లుడివి నీవు! నిజంగా గర్విస్తున్నాను కానీ ఇక నుండి నవ్వుయిచే వన్నీ అవి కావలసిన వారికే ఇయ్యి నాకు నవ్వు యివ్వాలింది ఒకదే—నా ఎదుడే ఆ యింపనేపుండదం!”

“రేపు వస్తాను మామయ్యా మరి! వెళ్ళొస్తాను అత్తయ్యా!”

శ్రీమంత్ వెళ్ళిపోయాడు

“కొరకరాని కొయ్య!” తల్లికి మాత్రమే వినబడేట్లు గొణిగింది శశి

“విశ్వేశ్వరి! ఇదదే నీ పెద్దరికం?”

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థూల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోధ

పంచత్వరములకు పైగా
సుఖజీవనమునకు
లోధ టాబిక్ ము
వాడవ స్థూలు ఎంతలో!

ఉచిత వైద్య పరిహారము
* క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు
* కూచనము పూర్తిచేసి మీ జాబితా తయారుచేయండి

పేరు _____

విలాసము _____

PIN _____

లోధ

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

కేసరి కుటీరం ప్రైవేటు లిమిటెడ్

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

హైదరాబాద్, కేసరి కుటీరం ప్రైవేటు లిమిటెడ్

హైదరాబాద్ - హైదరాబాద్

భార్యను ఏవగించుకుంటూ అడిగాడు రఘురామయ్య

“అసీ అంతా కట్టగట్టి ఒకతె నెత్తినే పెట్టున్నావు మరోవీల ఇంట వున్నందుకే అద్దె డబ్బులకు కక్కుర్తి వడ్డావు నీ పెద్దరికం ఏమైందో వకుళ కూడా నీ కడుపున వుట్టిన బిడ్డనే! బొట్టిగా నవతితల్లి చూపు చూస్తున్నావు వకుళను నీకేమైంది?”

“హూ, నీతులు కట్టిపెట్టండి అగి నవతి కూతురులాగే ప్రవర్తించిందిగా నా మాట వినుకుండా! ఒక ఆల్లడ కోటిశ్వరుడైతే మరొకడు గర్భ దరిద్రుడని తలవంచుకొన్నట్లు చేసింది! దానికి శాస్త్రీ కావలసిందే, శశి ముందు దాసిదానిలాగా వుంటుందిక”

“నోర్మల్! కనీసం శపించకే కన్ననోటితో. చీచీ, నీ కడుపున అది శవ్వు బుట్టింది!”

32

మహేష్ నాల్గంతస్తుల భవంతి వివరీత విద్యుద్దీపాలంకరణతో, గానా బజా నాలతో మహా కోలాహలంగా వున్నది

పెద్ద పెద్ద పంకిళ్ళలో బాళా బజంత్రాలు విన్పిస్తున్నాయి ఒకవంక డాన్స్ ప్రోగ్రాం జరుగుతోంది, వేలాది మనుషులన్నారు వందల కార్లు ఆగివున్నాయి తరహా తరహాల భాణనందా ప్రేల్పబడుతోంది

‘ఈనాడే యిలావుంటే ఇక ఎల్లండి పెండ్లినాడెంత అట్టహాసంగా జరుగుతుందో!’

అనుకుంటున్నారు చూపరలు

టాక్సీదిగిన శ్రీమంత్ కూడ ఆ హడావుడి అంతా చూచి అలానే అబ్బిప్రాయ వడ్డాడు లోలోన.

అతడివెంట రఘురామయ్య తరపు బంధువులైన యిద్దరు నడివయస్కులు, విశ్వేశ్వరి తమ్ముడూ కూడా వచ్చారు

అయితే మేళలాళాలలో మునిగి వున్నవారు కొందరు, రకరకాల పాసీయాల సేవనలో వున్నవారు మరొకొందరు

వారంతా ఖరీదైన వాహనాలలో ఆరుదెంచిన అతి ఖరీదైన మనుష్యులు

సాధారణ టాక్సీలో వచ్చిన మామూలు మనుష్యులను పట్టించుకొనే తీరిక ఎవరికీ లేదు

“మహేష్ ఎక్కడండి?” అనడిగాడు శ్రీమంత్ ఒకరిని

అతడు మాట్లాడలేదు

ఇద్దరు ముగ్గుర్ని అడగగా ఒకడు చెప్పాడు

“మహేష్ తన ముఖ్య స్నేహితులతో నాల్గవ అంతస్తులో వున్నాడు ఇప్పుడు దర్శనం కాదు” అనీ

“నేను రఘురామయ్యగారింటినుండి వచ్చానండి మహేష్ ను కల్చుకోవాలి!”
అన్నాడు శ్రీమంత్

అతడు యింకొకడికి చెప్పాడు

కొందరు శ్రీమంత్ ను ఎగాదిగా చూచారు, “తమకు తగనివాడు అన్నట్లు
న్నాయి ఆ చూపులు ఎలాగైతేనేం మహేష్ వున్న వై అంతస్థుకు జేరుకో గలి
గాడు శ్రీమంత్

అక్కడి వరండాలో నుండి క్రిందికి చూస్తే లోని ఆవరణ అంతా కన్నడు
తోంది అక్కడ వున్న నాల్గు కార్లలో ఒకటి కుమార్ డి మరొకటి అడ్మినిస్ట్రేటివ్
ఆఫీసర్ డి ఇంకొకటి లేబర్ కమీషనర్ డి అయితే వీరంతా లోపల మహేష్ తో
వున్నారన్నమాట!

వారి కార్లు కాక, మహేష్ రోజూ తిరిగే కొరువున్న వెడ్ లో వున్నాయి.

ఆ కార్లు రెండూ ?

“అదుగో ఆ హాలులో వున్నారు మహేష్ బాబుగారు” బేరర్ చెప్పి వెళ్లి
పోయాడు

ఎయిర్ కండిషన్డ్ హాలులో మహేష్ కుమార్ ప్రభుత్వ నరదాలలో
మునిగి వున్నారు, ఇద్దరు అందమైన యువతుల నాట్యాన్ని చూస్తూ, సోఫాలలో
చల్లని మత్తు పానీయాలను వేవిండుతున్నారు

శ్రీమంత్ ప్రవేశం పొనకంలో పుడకవలె అనిపించింది మహేష్ కు, కుమార్

మీ రు చ ది వా రా ?

రిటైజ్ కి ముందుగానే 8000 కాపీలు అమ్ముడైన ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రి
మాదిరెడ్డి సులోచనగారి డైరెక్టు నవల

ఎంత ఫూటు ప్రేమయో రు. 12-50

ముందుగా మీ దగ్గరలోని పుస్తకాల పాపులోకాని, న్యూస్ పేజిలముగాని అడగండి
లేదా రు 10-00 లు M O చేయండి పోస్టు ఖర్చులు మేమే భరించి
మిగిలిన రు 2-50 కి V P P లో పంపుకాము

డొలక్స్ పబ్లికేషన్స్
విజ్ఞానకోశం - విజయవాడ - 520 002

ముఖంకూడ ప్రసన్నంగాలేదు

కూర్చున్న తానుండి లేవకనే “హలో! ఏంకథ?” అంటూ కనబొమ్మ వెగరేశాడు మహేష్

శ్రీమంత్ వెంటున్నవారు గదిలోని వాతావరణాన్ని తిరికించి, మరలా బయటకు వెళ్ళిపోయారు

ఒంటరిగా మిగిలిన శ్రీమంత్ మహేష్ చేస్తూన్న అగౌరవాన్ని ఖాతరు చేయలేదు

“మహేష్! లగ్న వప్రిక మీకు లాంఛనాలతో అందజేసి రమ్మన్నారు మామయ్యగారు.”

“ఓ!” వక్రహాసంతో, బలవంతాన లేచివచ్చాడు మహేష్.

“ఇటువంటివి ఇంటి నాశ్రయించి వున్న నౌకర్లు, పౌరహిత్యులూ వగైరా వగైరాలు తీసుకు వెళ్తారు లాంఛన ప్రకారం మా అక్కల పెండ్లిండ్లలో మేము ఆ విధంగా చేశాం”

ఆ గర్వపు మాటలకు తదితరులంతా భిగ్గరగా నవ్వారు. అందులో ఏదో పెద్ద హాస్యం యిమిడి వున్నట్టు

శ్రీమంత్ సరకు జేయనట్లే తన సహజ గాంభీర్యంతో అన్నాడు “రోజులూ, వద్దకులూ మారుతున్నాయి కదా! అందువల్లనేమో నన్ను తీసుకు వెళ్ళమన్నారు”

“వెరిగడ్ వెరిగడ్! కానీ ఈ పాత-ముసలి లాంఛనాలు నాకు చాలా వెగటు త్రింద ఎక్కడో మా నాన్నగారూ అమ్మగారూ వుంటారు వాళ్ళదగ్గరకు వెళ్ళు”

ఇప్పుడు కూడా శ్రీమంత్ ఓర్పు కోల్పోలేదు

“కానీ, వారెక్కడంటారో-నాకెలా తెలుస్తుంది? ఒక్కసారి వస్తావా?” అన్నాడు శ్రీమంత్

నిర్లక్ష్యమైన నవ్వు నిలిచింది మహేష్ పెదవులపై, చేతిని పైకి ఒకసారి కిందికి ఒకసారి చూపుతూ- “ఇంతటి భవనానికి యజమానులు - ఎక్కడంటారో కనుక్కోవడం కష్టమా? అహహహహ”

ఆ విరగబాటును చూస్తూ నిశ్చలంగా నిలబడ్డాడు శ్రీమంత్ ఆ గది అలంకరణనూ, ఖరీదైన తెలనూ, గోడలకున్న చిత్రాలనూ విస్మయంగా పరిశీలనగా చూస్తూ

“ఏం ఏమైనా తీసుకుంటావా?” అన్నాడు మహేష్

“వద్ద”న్నట్టు తల విడిచిందాడు శ్రీమంత్

“ఔనులే, ఆడవెళ్ళివారి మనిషి ఏకదా? అదీకాక నీవై అధికారులు యిక్కడ వున్నారాయే!”

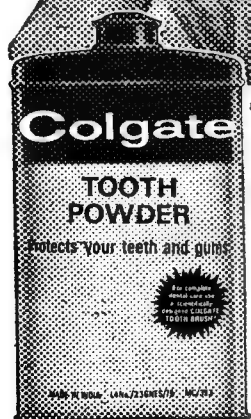
“ఔను, నాకు మీ దగ్గర కూర్చునే యోగ్యత కూడా లేకనేకదా మరి వచ్చిన దగ్గరనుండి నిలబడేవున్నాను! వస్తాను మళ్ళీ పెండ్లిలో కలుద్దాం,” (నశేషం)

“కర్మశంగా, గరుకుగాడండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

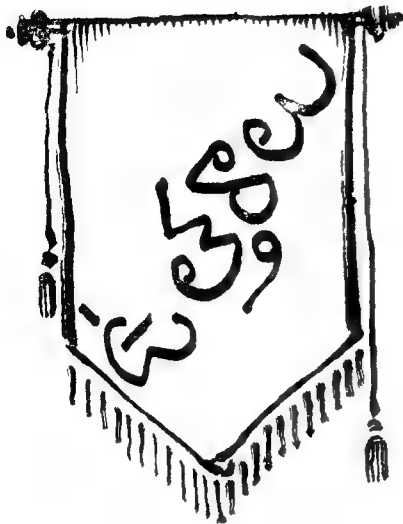
**కాలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్. అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది. అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపొరలను తొలగిస్తుంది. మీ పళ్ళను కుట్రవరచి తెల్లగా చేస్తుంది. కోలేట్ లోని వున్నలమైన మెరుగునిచ్చే పర్య పళ్ళ నందులలోనికి చొప్పుకుపోయి వెదు వాసనను దంతక్షయకారకములైన నూళ్ళ క్రిములను తొలగిస్తుంది.

మీ కుటుంబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో అధునాతనమైన తిరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లన, నివ్వర్ మెంట్ రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు.

నా.ఆ. 30 గ.

శ్రీదేవి ఎస్ టి. ఆర్ ముఖ చిత్రంతో వెలువడిన జ్యోతిమూర్తి సంచిక చదివాను ముఖ్యంగా మొదటి బహుమతి పొందిన కథ "పురుషులందు" తులసి బాల కృష్ణగారి రచన ప్రతికకే హైలైట్!

మాష్టారి పాత్ర చక్కగా చిత్రించారు మాధవరావు వంటి మహాపురుషులు ఈ లోకంలో వుండటం చాలా అరుదు నేటి బాలెన్నే రేపటి పౌరులుగా తీర్చిదిద్దే బాధ్యత ఉపాధ్యాయులపైనే ఆధారపడి వుందని తెలియజేసింది కథ రచయితకూ ప్రమరించిన మీ కూ నాయొక్క అభి నందనలు!

లక్కరాజు ప్రపుల్లచంద్ర,
ధర్మవరం

కథల పోటీలో మొదటి బహుమతి గెలుచుకున్న శ్రీ "తులసి బాలకృష్ణ" గారి "పురుషులందు" కథ చాలా ఆదృతంగా వుంది ఈ రోజుల్లో ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు చదవవలసిన కథ ఇది నిజంగా ఈ కథకు మొదటి బహుమతి రావలసిందే నిష్పక్షపాతంగా న్యాయ నిర్ణేతలుగా

వ్యవహరించిన శ్రీ "నందూరి రామ-మోహన్ రావు", శ్రీ 'రమణ' గార్లకు కళాభినందనలు తెలియ జేస్తున్నాను

యన్ శివానంద్,

బెల్లంపల్లి

అనుబంధ నవల 'అస్తమించని సూర్యుడు' చదివి చాలాసేపు స్వబుడనై పోయాను సినిమాలకు వనికీవచ్చే పిచ్చి నవలలు వ్రాస్తున్న యీ రోజుల్లో వాస్తవానికి అతిచేరువలో భయం లేకుండా యిలాంటి నవల వ్రాయడం నిజంగా సాహసమే అవుతుంది రచయిత గణపతిరావు గారు అభినందనీయులు "రేగేపళ్ళు కోసుకుందాం ఒడ్డుకు రమ్మంటే, ఆరగంట శ్రేష్ఠమే శమ్మ జాబితోపడి చచ్చిపోయింది కాబట్టి రావటం ఆలస్యమైందని అ మామూలుగా జవాబు చెప్పిన నా పిచ్చినేస్తం" అంటారు సింగ రాజును గూర్చి వ్రాస్తూ! కళ్ళు చెమర్చే వాళ్ళాల్నివి. ఇంకో చోట సింగరాజు నిర్దిష్ట కమకాస్త తొలగించే ప్రయత్నంలో "షేక్ బిఫోర్ యూజ్" ట్యాక్ సూత్రం గుర్తుకొచ్చిందంటారు-ఎంత చక్కటి ఉదాహరణ? ఇలా ఎన్నో విషయాలలో అతినక్కగా ఆకట్టుకున్న నవల "పురుషులందు" శ్రీ తులసి బాల కృష్ణగారి కథకు ప్రథమ బహుమతి యిచ్చి సూటికి మారుపాళ్ళు న్యాయం చేశారాదు-న్యాయ నిర్ణేతలు! వారికి నా హృదయ పూర్వక ధన్యవాదాలు-

పి ఎస్ పాత్రో

తుమ్మచాల

మూర్తినెల జ్యోతిముఖచిత్రం బాగుంది కథలపోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన తులసి బాలకృష్ణగారి కథ "పురుషులందు" వై విధ్వంగల ప్రత్యేకమైన ఇతి వృత్తం రచనాశైలి కూడా బాగుంది కథనంలో అధ్యాపక వృత్తి యొక్క వైశిష్ట్యతని కర్తవ్యాన్ని చాలా చక్కగా చూపించ

తమ్మలెట్టె కృష్ణమూర్తి
సహాయం

చివరికి తమ్మలెట్టె కృష్ణమూర్తి

ఇద్దరుకొడుకులు

చివరికి తమ్మలెట్టె కృష్ణమూర్తి

చివరికి తమ్మలెట్టె కృష్ణమూర్తి

చివరికి తమ్మలెట్టె కృష్ణమూర్తి

ధృన్యనురణం :

హృదయాన్ని దీరువాలో దాంపటి
 మేధస్సుతో కవిత్వ లో పీఠ విహంం
 స్తున్నారు
 తీవ్రత ఆర్థిక అనన్యత లేని
 కలాలతో కవితను ప్రవిస్తున్నారు
 కాముజ్వలించకుండానే పారకుతా
 కవిదాదీపం వెలిగించాలని ఆతు తున్నారు
 కాము ద్రవించకుండానే కరకు వాషా
 దాన్ని
 ద్రవించజేద్దామని ప్రయాస పడుతున్నారు
 తెలలతో కిటికీలు మూయబడన కార్లలో
 కయనిస్తూ లోకావలోకనం చేస్తున్నారు
 సహజ అనుభూతులను వెన్నెట్టి
 కృత్రిమ భావాలను వెలిగ్రక్కు
 చప్పట్ల స్వర్గంలో కట్టు మూస్తున్నారు
 కొత్తగా వుందామని సుకుమారంగా అం
 దామని
 వైచిత్ర్యోసం మాటల గారడీలు చేస్తు
 న్నారు

అనుభవము లోని దానిని అభ్యర్థి
 న్నారు
 వ త ము దల మని ము దని విప్
 తిమ భావాలకు తొడి ముస్తాది చేస్తు
 న్నారు
 మృతి శిశువుకు స్పందింపజేసే గీలు
 తొడల పొయిన ప్రాణం రాద
 కొల్లతోమృతి పన్ని శబ్దాల వలువలు
 బి
 రువు గల పెట్టిన జీవం అట్టడు
 ఎవడో ఉంది వారేసిన ఎంబి సిగ గట్టును
 పరుగోని
 గ్లిపుల్లతో అంటించి పీల్చడం కాదు
 కవత్వం
 ఎవడో కాగి వారేసిన సీసాను పట్ట కొని
 అందులో మిగిలి తాగి పేలడం కాదు
 కవిత్వం
 అక్షరాలను ఉరి తీస్తున్నరు ధ్వన్యను
 కంఠం చేస్తున్నారు
 కళ్ళతో చూడలేక కవిత నీరై జారి
 పోయింది

—ఏ. సూర్యప్రకాశ్—

గలిగారు విదార్థుల భవిష్యత్తును తీర్చి
 దిద్దడంలో అధ్యాపకుల కార్ దీక్షత,
 పట్టుదల- విద్యార్థికి అధ్యాపకుడికి మధ్య
 వున్న సత్సంబంధం అధ్యాపకుల పాత్రే
 విద్యార్థులకి విద్య నేర్పడమేకాదు విద్యతో
 పాటు విద్యార్థుల నైతిక విలువల్ని తీర్చి
 దిద్దడంలోనూ తద్వారా సమాజాని
 ఆదర్శ ఉన్నత పౌరుడిగా తయారు
 చేయడంలో ప్రధాన పాత్ర వహించేది
 అధ్యాపకులే కదలో మాధవరావు పాత్రని
 ఎంతో ఉదాత్తతతో తీరకరించారు రచ
 యిత ఈకథకు ప్రథమ బహుమతి ఇవ్వడం
 సమంజసం ఒక చక్కని కథని చదివ ము
 అన్న శృప్తి మాకు కలిగింది ముఖ్యంగా
 కథలపోటీ రచనల్ని రచయిత పెర్లను

తెలియరచ కుండా న్యాయ నిర్ణేతకు
 ఇవ్వడంలో తొలి యొక్క ప్రత్యేకతని
 అభినందిస్తున్నాము సీరియస్ రెండూ
 విభిన్న వైవిధ్యంతో అత్యంత సస్పెన్స్‌తో
 ముమ్మదు పం జరుగుతుందో పూహకు
 అందకుండా వయనిస్తున్నాయి ఈ నెలలో
 పడిన ప్రతికథాబాగుండి, కార్టూన్స్ ఈ నెల
 తక్కువగా ప్రచురించారు కొంత హాస్యం
 లోపించినట్లు తెలుస్తున్నాయి 'అమ్మ
 నాన్న' కథ ఎంతో హాస్యాన్ని ఆందించింది
 రచయితకు అభినందనలు

వై పామసుందర్ రావు,
 డోన్ కెట్

యువనటుడు సాయిచంద్ తో కాస్సేపు

- జ్యోతి : “హలో నమస్తే”
సాయిచంద్ : నమస్తే నమస్తే ప్లీజ్ సిడన్
- జ్యోతి : ?
సాయి : సరి-మొదలయిందా! ఆ నేను స్పష్టంగా వత్తులతో సహా పరికరాలను చూడండి ధైర్యము జాధ ధనము ఇంకా ఏవైనా పరికర మన్నారా! రెడీ
- జ్యోతి : “ ”
సాయి : అవునండీ . నావరకు కెమెరా ఇవకల ప్రీగా వూడి, కెమెరా రెడీ కాగానే ఎప్పుడూ విగుసుకు పోలేదు
- జ్యోతి : ?
సాయి : యెస్ యెస్ కెమెరా ఎదర నుంచుంటే ముందు నటుడికి క్రాఫ్ట్, టెక్నిక్, క్రియేటివిటీ, ఇన్స్టిక్ట్ వుండాలి ఆ గ్రహింపు వుంటే ఈజ్ అనేది ఏర్పడుతుంది - ఖరీదు, దడ వుండవు పాట్ రెడీ కాగానే
- జ్యోతి : ?
సాయి : ఊ నిజమే - ప్రతి ఆర్టిస్ట్ కి ముందుగా పిక్చరైస్ చేస్తున్న సీన్ చెబుతారు, కెమెరా ఎంత ప్రదేశం తీసుకుంటుందో చెబుతారు-దాన్నిబట్టి నటుడు మూమెంట్స్ తో ప్రీగా వుండగలుగుతాడు
- జ్యోతి : ?
సాయి : ఊ ముఖంలో శావం చూపిస్తున్నప్పుడు కెమెరా ముఖాన్నే తీసుకుంటుంది గనక చేపటూ, కాక్చూ అన్న విషయం, కదలికలు అక్కర్లేదు గదా ఆ గమనింపు వుంటుంది తెండి
- జ్యోతి : ?
సాయి : యెస్ అదే కెమెరా ధృప్తిలోనే మనం ఏ పోస్, ఏ యాంగిల్ ఎలా ఇస్తున్నామనే కాదు - అది చూసేవారికి ఎలా వుంటుందో మనకి బడియా వుంటే - అప్పుడు లోటు పాట్లు నిర్దుకోవచ్చును

జ్యోతి : .....?

సాయి : ....జాడల్ స్కూర్ కూడా చెబుతారు మన మూమెంట్, మన కదలికల రేంజ్, ప్లేస్, ఆది గ్రూప్ లో వుండాలని....

జ్యోతి : .....

సాయి : అఫ్ కోర్స్...వటుడి దొంగడితో గల స్నేహపూర్వక సంబంధాన్నిబట్టి ఒకటికే పదిపార్లు అడిగి తెలుసుకోవడం వుంటుంది....

కథ, సీన్, డైలాగ్, మాడ్యులేషన్ కెమెరాతో సహా ఇవన్నీ మనం అడిగి తెలుసుకుంటే దర్శకుడికి సంతోషం వస్తుంది నటుడికి అనుభవం ప్లస్ విజ్ఞానం గదా

జ్యోతి
సాయి

అవునుండి ఎక్స్ప్రెషన్ అనేదీ, డైలాగ్ సుఖంగా పఠకడం అనేది వక్కా వారిని వినడం జట్టి వుంటుంది మగ వారి డైలాగ్ నీ, ఆర్థాన్ని వింటే సరిగ్గా మనమే భావం చెడకుండా డైలాగ్ చెప్పగలుగుతాం-అవతలివారి డైలాగ్ కొన పట్టుకుని తెన్నన్ గా వుండకూడదు కెమెరా ముందు ప్రేజెంటు అదే ఈ రియాక్షన్ గమనించే సంగతి స్టాన్ స్టాప్ స్క్రీ కూడా ఫ్రైస్ చేసి చెప్పారు గదా!

జ్యోతి
సాయి

అవును కెమెరా ముందు ప్రతి సీన్ నీ కొంత రిహార్సిల్ చేసుకోవచ్చు ముఖ్యంగా ఎక్స్ప్రెషన్ లో జాగ్రత్త తీసుకుంటే డైలాగ్ విషయంలో కొద్ది పొరపాటు జరిగినా దాన్ని డబ్బింగ్ లో సర్దుకోవచ్చు

జ్యోతి
సాయి

మన నిరీమాలు డైరెక్టర్ మీడియం చే గమక నటులు ఎంత సహకరిస్తే అంత వారికి, దర్శకులకి, ప్రేక్షకులకి మంచిదని అనుకుంటున్నాను - ఆ అండర్ స్టాండింగ్ వల్లనే సత్కృతికి చేని మించిన మూడేనీ, ఎక్స్ప్రెషన్ నీ ఇవ్వగలిగి ఆయన అభినందనలు పొందాడు సామిశ్రత చట్టర్జీ .

జ్యోతి
సాయి

అబ్బే లేదండి - పాతబడిపోయి అర్థం వర్థం లేని స్టాక్ గెజర్న్స్ అంటే ఆకలి నగానే కడుపు పట్టుకోడం, అమాయక త్యానికి - తలగోకోర్ వడం ఇలాటని ఇన్ స్టింక్ట్ తెలిసి నటిస్తే రావు

జ్యోతి
సాయి

నిజం - మరీ తప్పనిసరయితే తప్ప మేకప్ లేకుండా నటించడాన్నే కొరుకుంటారు

సాయి

దానికేం-రీలేక్ నిరీమాల్లోనైనా అదే పాత్రని మన సొంత ధోరణిలో పాత్ర చెడకుండా నటించవచ్చు - ప్రతి కదలికా, ఎక్స్ప్రెషన్ కానీ చెయ్యిన క్కర లేదు రీలేక్ అనే గాదు కొన్ని పాత్రల స్వరూపాన్ని గుర్తు పెట్టు కని నటుడు తన సొంత అప్రోచ్ తో పాత్రలో గొప్పగా నటించవచ్చు గదా ఉదహరణకి హిట్లర్ ప్రతి కదలికనీ అలాగే చూపుతూ కూడా అందులో హ్యూమనిక్ చూపాడు చార్లీ చాప్లిన్ మహానుభావుడు - ఆమాత్రం చేత హిట్లర్ హాస నటుడై పోయాడా - హిట్లర్ ని తన కదలికల్లో బహుమతిగా ఎమూలింగ్ చేశాడుమరి!

జ్యోతి
సాయి

ఓ యెస్ శాపూగారి సాన్నిహిత్యంలో ఆయన విసిరిన జోకులూ? ఇంకా కొన్ని మూట కట్టుకోవాలి త్వరలో అలాగే ఇస్తాను వుంటానండి

జ్యోతి
సాయి

నమస్తే
నమస్తే
ఏ రామకృష్ణ

ప్రేమ

ఏ వనైనా వదిసార్లు ప్రయత్నించినా ఫలితం దక్కకపోతే విసుగుచెంది విడిచిపెట్టడం మనవ నైజం ఎంతటి త్యాగచేసినా ఒక ప్రోత్సాహపు వలుకైనా వలుక సహరికోసం విడువకుండా త్యాగం చేసేవారు అరుదు తన కుమారులను మంచిమార్గంలో పెట్టాలని ఎంతో ప్రయత్నించి, ఫలితం పొందలేక విసిగి వేసారి వారిని విడిచి దేశాంతరం వెళ్ళాలని తుచిన ఒక వ్యక్తితో దేవుడు ఒక కలద్వారా మాట్లాడాడు కలలో ఆ వ్యక్తి ఒక బరువైన సుత్తతో ఒక పెద్ద బండరాయిని బ్రద్దలు కొడుతున్నాడ ఎంత ప్రయత్నించినా చిన్న పెచ్చుకూడా ఊడి పడడం లేదు కొట్టికొట్టి చేతులు నెప్పిపెడుతున్నాయి, 'ఇంక నా చేతకాదు, ఈ పని నే చేయలేను' అని విగమించుకొని పోయే నమయంలో ఒక గంభీర స్వరం విని పించింది "బాధ్యతగల ఈ పని దేవునిచేత నీ కప్పగింప బడిందని నీకు తెలియదా?" 'నాకు తెలుసు' బదులిచ్చాడు ఆ వ్యక్తి "అయితే దీనినుండి విరమించుకొని పోదామని ఎందుకు ఆలోచిస్తున్నావు?" "ఎంత కొట్టినా ఫలితం శూన్యం ఈ బండరాయి బ్రద్దలవ్వదు" అన్నాడా వ్యక్తి నిరాశతో 'పనిచేయడం నీ కర్తవ్యం ఫలితం దైవాధీనం'-వినుగతో ఓరిగి ఆ బండరాయిని సుత్తితో కొట్టడం ప్రారంభించాడు ఉన్నట్టుండి ఆ బండరాయి వెయ్యి ముక్కలైంది దుప్పలైన ఆ కుమారులను వదిలి దూరదేశం వెళ్ళాలన్న అలోచన వక్కాకినెట్టి తిరిగి వారిని మంచిమార్గంలో పెట్టటానికి వడుదలతో ప్రయత్నించాడు ఆ దుష్టులైన కుమారులు తండ్రి ఓర్పునూ, సహనాన్ని గుర్తించి మార్పు చెంది మంచి మార్గములో నడిచి జీవితాంతమువరకు ఆయనకు సేవ చేశారు ప్రేమ దీర్ఘకాలం నహించును దయ చూపించును స్వప్రయోజనము నాశించదు అన్నిటిని ఓర్పును ఓర్పు, ప్రేమ శాశ్వత కాలమండనని పరిశుద పాలు నెలవిచ్చాడు నిజముగా ఈ ప్రేమ మనసులో ఉంటే జయం మనదేకదా! ఇది క్రీస్తు ప్రేమ ఆ ప్రేమను గూర్చి తెలుసుకున్నారా!

ఉచితం !

ఉచితం !

కరుణామయుడైన యేసుక్రీస్తు జీవిత చరిత్ర మానవాళికి ఆయన చెసిన కమనీయ బోధలు తెలియజేసే అందమైన పుస్తకం ఉచితంగా పొందదలచుకుంటే మీ చిరునామా వెంటనే మాకు వ్రాయండి పోస్టుఖర్చులు మేమే భరించి వెంటనే మీకు పుస్తకం పంపుతాము

డా ఎన్ జాన్ డేవిడ్,
పోస్టు శాక్కు నెం 14,
చిలకలూరిపేట
గుంటూరు జిల్లా

GOSPEL MESSAGE

తప్పక చూడండి!

LAKEHUR PUES

శ్రీ దేవయ్యలెనిగె కంప్లెక్స్

పంజాబ్ నాగేశ్వరరావు మ్యూజియం

తల్లికాడుకుల అనుబంధం

కథకుడు: కె.యస్.ఆర్.దాసు   నిర్మాత: R.M. సుబ్రహ్మణ్యం   లక్ష్య: ఖిలం

కథానాయిక: పద్మావతి   సాక్షి: కల్పానికెం   కథానాయక: కె.ఎస్.ఆర్.దాసు   సంగీతం: కె.ఎస్.ఆర్.దాసు

అనిమ (ఆస్త్రియా)

మానవ సృష్టి ఆరంభం నుంచీ జరిగిన రెండు భిన్న స్వరూపాలు స్త్రీ పురుషులు. వారి కలియక, సహజీవనమే యిన్ని వేల ఏళ్ళుచరిత్రక పునాది, నై సరిక్కు సాంఘిక, ఆర్థిక పరిస్థితులు, విలువలు ఏన్ని రకాలుగా మారినా వీరి పరస్పర అవగాహన

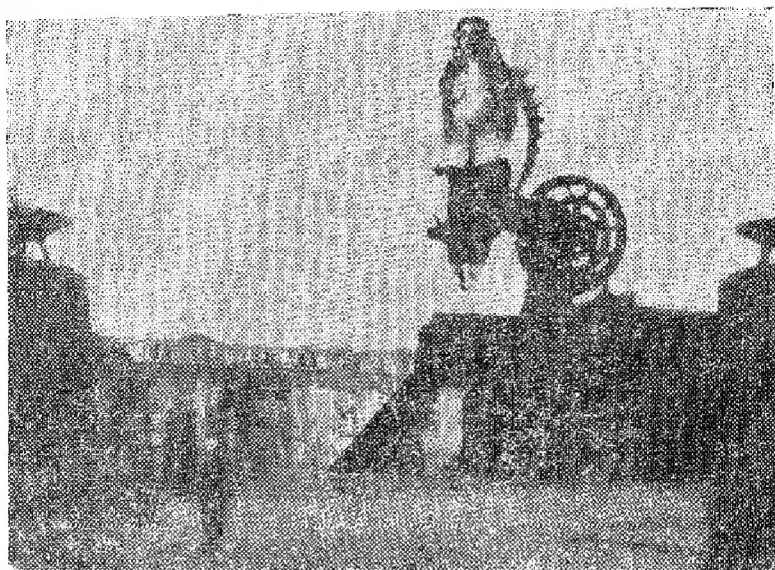
డా॥ టెటస్ లెటర్

సామరస్యమే మానవ జీవిత స్థాయిని నిర్ణయిస్తూ వస్తున్నాయి. అనిమ అంటే ఎటర్నల్ పుమన్.

మగవాడికి స్త్రీ తల్లి, భార్య, ఆశ్రియస్థురాలు, ముక్తి, వ్యభిచారిణి, ముత్రించి వశపరచుకునే ముత్రకత్తె, నవ్వుకారిక సుఖం అనుభూతి అందించే కన్య, జీవిత చరమదశలో ఓదార్పునిచ్చే నిర్మలయోగిని అంతేకాక అనుభవైక శేద్యమైన వస్తువు ఇన్ని రకాలుగా మగవాడి భావన, జీవన అయిన స్త్రీ వివిధరూపాల దృశ్యకావ్యం అనిమ. నవయువ దర్శకుడు క్లెటస్ లెటర్ అద్భుతసృష్టి.

ఈ సినిమాకి కథలేదు. మగవాడి అవగాహనలో స్త్రీ అన్న వస్తుప్రాధాన్యత, దృశ్యకరణ ప్రతిభే యీ చిత్రానికి అయువు వస్టు. ఈ దృశ్యకరణమే యీ చిత్రానికి ప్రపంచ చలన చిత్రరంగంలో విభిన్నమైన దానిగా, విశిష్టమైన దానిగా నిలబెట్టింది.

దృశ్యం వెనుక దృశ్యం, మానవ అనుభూతి, జీవితాన్ని ప్రతిబింబింపే ప్రతీకలు ఇమేజీలు రంగుల కలియక, భావన స్థాయి వీటిగురించి ఎంతగానైనా యీ చిత్రం తాముకు ఒక్కదృశ్యాన్ని కూడా

అనిమ చిత్రంలో ఒక దృశ్యం

కళ్ళముందు సాదృశం చేయలేం. కమ్యూనికేషన్ నిమిత్తం అనుభూతినికేరి సంగీతం, స్పర్శ, సువాసన స్థాయికి ఈ చిత్రంలోని దృశ్యాలు ఎదిగాయి.

నవయవ్యకంలో, అందులో బ్రహ్మచారిగా జీవించేటప్పుడు మగవాడి భావనకి పున్న పెండ్రే నెస్, సరళత్వం, సరిదిద్ది యిక మరే దశలోనూ పుండవు. అందుకే ఒక బ్రహ్మచారి దృక్పథంనుంచి స్త్రీ రూప విశ్లేషణకి దర్శకుడు పూనుకున్నాడు. ఈ ఎన్నిక పైటస్ లెబర్ సృజనాత్మకతకి గీటురాయి.

సృష్టి ఆరంభంలోని స్త్రీ పురుషుల ఏకత్వాన్ని, ఆ ఏకత్వంలోని భిన్నత్వాన్ని క్రమేపీ విడివడిన వారిస్వరూపాల్ని చిత్రీకరించటానికి, స్త్రీపట్ల మగవాడిలో ఏకకాంతంలో పుడయించే భిన్నభావనల సముదాయాన్ని ప్రతిబింబించే స్త్రీ రూపాల్ని చిత్రీకరించటంలోనూ దర్శకుడు తీసుకున్న శ్రమ, జాగ్రత్త, ప్రతిభ అవస్థం.

ప్రకృతి, కాలం, యుద్ధం, శాంతి వీటి

ప్రాతిపదికగా మానవ ప్రగతి, ఆర్థిక సరమైన మార్పు, ఇండస్ట్రియల్ రేషన్ వీటి బలమైన వర్తితల్లో మగవాడిలా మారే స్త్రీ భావనకి, దృక్పథానికి, కోరికకి, ఆకాంక్షకి దృశ్యరూపం అనిమా.

స్త్రీ స్వభావ, స్వరూపాల సిద్ధాంత గ్రంథం ఈ చిత్రం

సంఘటనలు, కథ లేని యీ చిత్రపు క్లిష్టమైన స్క్రిప్ట్ పైటస్ లెబర్ స్వయంగా రాసుకున్నాడు. మూడేళ్ళ పాటు స్క్రిప్ట్ గాసుకున్న లెబర్ కృషి ఈ చిత్రం ప్రతి ఫ్రేంలోనూ కనిపిస్తుంది. కొన్నిచోట్ల అతను కోరుకున్న చిత్రీకరణ రావటంకోసం ఒకే దృశ్యంలో 74 సూపర్ యింపోజ్లు చేయాల్సివచ్చిందట. ఇంచుమించు తన చలనచిత్ర తొలి దశలోనే చిన్నవయసులోనే యింత గొప్ప చిత్రం తీసిన పైటస్ లెబర్ కి గొప్ప శనిష్కర్తువుంది.

-వి. రాజారామమోహనరావు

! కార్టూన్ ఇష్టంకో శుభవార్త !

 మానవత్రిక ప్రప్రథమంగా నిర్వహిస్తున్న
'కార్టూన్ పోటీ'

బహుమతులు

(1) ఒకే విషయం (Subject) పై కార్టూన్లు 10 కి మించకుండా వుండాలి

మొదటి బహుమతి	300 రూ
రెండవ బహుమతి	200 రూ
మూడవ బహుమతి	100 రూ

(2) ౨క విడి కార్టూన్లకి

మొదటి బహుమతి	200 రూ
రెండవ బహుమతి	125 రూ
మూడవ బహుమతి	75 రూ

నిబంధనలు

- 1 కార్టూన్ నైజామా ప్రకారం 10x8 సెం మీ పచ్చేలా వుండాలి
- 2 బహుమతి పొందని కార్టూన్లు ప్రచురించే హక్కు వుంది మాకు
- 3 గెలుపొందని కార్టూన్లు ఒప్పి వంపబడవు
- 4 పోటీ విషయమై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాట జరుపబడవు
- 5 కాపీ కార్టూన్లు పోటీకి అంగీకరింపబడవు—ఆ హామీవ్రతం విధిగా జరపరచాలి కవర్ మీద కార్టూన్ పోటీకి అని రాయాలి

మాకు కార్టూన్లు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ మార్చి 31

Edited & Published by V Leelavathi & Raghavaiah at 35 1039/1
Narayanaguda Hyderabad 20 & Printed by P Ramakrishna at
Raghava Printers 18 4/1/1 Chakkadpalli Hyderabad 500 020